

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 231/2013

2012 m. gruodžio 19 d.

kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES nuostatos dėl išimčių, bendrųjų veiklos sąlygų, depozitoriumų, finansinio svėro, skaidrumo ir priežiūros

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, ypač į jos 3 straipsnio 6 dalį, 4 straipsnio 3 dalį, 9 straipsnio 9 dalį, 12 straipsnio 3 dalį, 14 straipsnio 4 dalį, 15 straipsnio 5 dalį, 16 straipsnio 3 dalį, 17 straipsnį, 18 straipsnio 2 dalį, 19 straipsnio 11 dalį, 20 straipsnio 7 dalį, 21 straipsnio 17 dalį, 22 straipsnio 4 dalį, 23 straipsnio 6 dalį, 24 straipsnio 6 dalį, 25 straipsnio 9 dalį, 34 straipsnio 2 dalį, 35 straipsnio 11 dalį, 36 straipsnio 3 dalį, 37 straipsnio 15 dalį, 40 straipsnio 11 dalį, 42 straipsnio 3 dalį ir 53 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Europos Centrinio Banko nuomonę,

kadangi:

- (1) Direktyva 2011/61/ES suteikia įgaliojimus Komisijai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose visų pirma patikslinamos taisyklės, susijusios su alternatyvaus investavimo fondų valdytojams (toliau – AIFV) taikomos ribos apskaičiavimu, finansiniu svėru, veiklos sąlygomis, įskaitant rizikos ir likvidumo valdymą, vertinimą ir funkcijų perdavimą, reikalavimai, kuriais patikslinamos alternatyvaus investavimo fondų (toliau – AIF) depozitoriumų funkcijos ir pareigos, skaidrumo taisyklės ir konkretūs su trečiosiomis šalimis susiję reikalavimai. Svarbu, kad visos šios papildomos taisyklės būtų pradėtos taikyti vienu metu su Direktyva 2011/61/ES, kad AIFV skirti naujieji reikalavimai būtų veiksmingai įgyvendinami. Šio reglamento nuostatos yra glaudžiai susijusios tarpusavyje, nes jos taikomos AIFV, valdančių Sąjungos AIF ir (arba)

platinančių jų investicinius vienetus ar akcijas, veiklos leidimų išdavimui, nuolatinei veiklai ir skaidrumui – tai yra labai susiję turto valdymo veiklos pradėjimo ir vykdymo aspektai. Siekiant užtikrinti šių nuostatų, kurios turėtų įsigalioti vienu metu, tarpusavio nuoseklumą ir palengvinti sąlygas visapusiškai jas apžvelgti ir su jomis susipažinti vienoje vietoje asmenims, kuriems taikomi šie įpareigojimai, įskaitant investuotojus, kurie nėra Sąjungos rezidentai, pageidautina visus deleguotuosius aktus, kurių reikalaujama Direktyva 2011/61/ES, pateikti viename reglamente;

- (2) svarbu užtikrinti, kad Direktyvos 2011/61/ES tikslai būtų vienodai pasiekti visose valstybėse narėse, didinti vidaus rinkos vientisumą ir jos dalyviams, įskaitant institucinius investuotojus, kompetentingas institucijas ir kitas suinteresuotąsias šalis, suteikti teisinį tikrumą ir tam priimti reglamentą. Reglamento forma užtikrinama nuosekli sistema visiems rinkos dalyviams ir tokia forma yra geriausia garantija, kad bus įgyvendintos vienodos veiklos sąlygos, vienodos konkurencijos sąlygos ir bendras tinkamas investuotojų apsaugos standartas. Be to, taip užtikrinama, kad būtų tiesiogiai taikomos išsamios vienodos taisyklės dėl AIFV veiklos, kurios dėl savo pobūdžio yra tiesiogiai taikytinos ir jų nereikia papildomai perkelti į nacionalinę teisę. Pasirinkus reglamentą taip pat bus galima išvengti Direktyvos 2011/61/ES taikymo valstybėse narėse vėlavimo;

- (3) kadangi deleguotajame reglamente patikslinamos valdymo organo ir vyresniosios vadovybės užduotys ir atsakomybė, svarbu išaiškinti tų terminų sąvokas, visų pirma tai, kad valdymo organą gali sudaryti vyresniosios vadovybės nariai. Be to, kadangi šiame reglamente įvedamas priežiūros funkciją vykdančių asmenų terminas, valdymo organo apibrėžtyje reikėtų išaiškinti, kad tai yra organas, kuriam priklauso valdymo funkcija, jei pagal nacionalinę bendrovių teisę priežiūros funkcija atskirta nuo valdymo funkcijos. Direktyvoje 2011/61/ES reikalaujama, kad AIFV kompetentingoms institucijoms teiktų tam tikrą informaciją, įskaitant procentinę AIF turto dalį,

⁽¹⁾ OL L 174, 2011 7 1, p. 1.

kuriai taikomi specialieji susitarimai (speciali tvarka) dėl šio turto nelikvidumo. Šiame reglamente išaiškinama, kas yra specialieji susitarimai, kad AIFV tiksliai žinotų, kokią informaciją turėtų teikti kompetentingoms institucijoms;

- (4) Direktyvoje 2011/61/ES numatoma taikyti palengvintą režimą tiems AIFV, kurie valdo AIF portfelius, kurių bendras valdomas turtas neviršija atitinkamų ribų. Būtina aiškiai nurodyti, kaip reikėtų apskaičiuoti bendrą valdomo turto vertę. Šiuo atžvilgiu labai svarbu apibrėžti būtinus veiksmus apskaičiuojant bendrą turto vertę, aiškiai nustatyti, kuris turtas neįtraukiamas į skaičiavimus, paaiškinti, kaip vertinti turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, ir pateikti taisykles, kaip elgtis tais atvejais, kai AIFV valdomi keli AIF turi vienas kito investicinių vienetų ar akcijų;
- (5) bendrą valdomo turto vertę reikėtų apskaičiuoti bent kartą per metus naudojantis atnaujinta informacija. Todėl turto vertę reikėtų nustatyti per dvylika mėnesių iki bendros valdomo turto vertės apskaičiavimo datos ir kuo arčiau tos datos;
- (6) siekiant užtikrinti, kad AIFV galėtų ir toliau naudotis Direktyvoje 2011/61/ES numatytu palengvintu režimu, AIFV turėtų nustatyti procedūrą, kuri suteiktų galimybę nuolat stebėti bendrą valdomo turto vertę. AIFV gali atsižvelgti į valdomų AIF tipus ir skirtingas turto, į kurį investuojama, klases, kad įvertintų ribos pažeidimo tikimybę arba papildomų skaičiavimų poreikį;
- (7) kai nebeatitinka su ribomis susijusių sąlygų, AIFV turėtų apie tai pranešti savo kompetentingai institucijai ir per 30 kalendorinių dienų kreiptis dėl veiklos leidimo. Tačiau, jei per konkrečius kalendorinius metus riba viršijama arba jos nesiekama atsitiktinai ir tokios situacijos laikomos laikinomis, AIFV neturėtų būti įpareigotas prašyti veiklos leidimo. Tokiais atvejais AIFV turėtų kompetentingą instituciją informuoti apie ribos pažeidimą ir paaiškinti, kodėl, jo nuomone, toks pažeidimas yra laikinas. Situacijos, trunkančios ilgiau kaip tris mėnesius, negalima laikyti laikina. Vertindamas situacijos laikinumo tikimybę, AIFV turėtų atsižvelgti į numatomą pasirašymo ir išpirkimo veiklą arba, kai tinka, kapitalo išsipareigojimų panaudojimą ir kapitalo paskirstymą. Atlikdamas šį vertinimą AIFV neturėtų remtis numatomais rinkos pokyčiais;
- (8) duomenų, kuriuos AIFV naudoja apskaičiuodami bendrą valdomo turto vertę, nereikia teikti visuomenei ar investuotojams. Tačiau kompetentingos institucijos turėtų

turėti galimybę tikrinti, ar AIFV teisingai apskaičiuoja ir stebi bendrą valdomo turto vertę, įskaitant atvejų, kai bendra valdomo turto vertė laikinai viršija atitinkamą ribą, vertinimą, todėl turėtų turėti galimybę paprašiusios susipažinti su tais duomenimis;

- (9) svarbu, kad AIFV, kuriems taikomos Direktyvoje 2011/61/ES nustatyto palengvinto režimo nuostatos, registracijos metu kompetentingoms institucijoms teiktų atnaujintą informaciją. Ne visų tipų AIFV gali turėti atnaujintus siūlymo dokumentus, kuriuose parodomi naujausi su jų valdomais AIF susiję pokyčiai, ir tokiems AIFV gali būti praktiškiau reikalaujamą informaciją pateikti atskirame dokumente apie fondų investavimo strategiją. Taip gali būti privataus kapitalo arba rizikos kapitalo fondų, kurie dažnai lėšų pritraukia derėdamiesi su potencialiais investuotojais, atveju;
- (10) AIF, valdantis tik į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių akcijas, neturėtų būti laikomas naudojančiu finansinį svertą, jei tos akcijos nėra įgytos skolinantis. Kai tas pats AIF perka akcijų indekso pasirinkimo sandorius, jis turėtų būti laikomas naudojančiu finansinį svertą, nes taip padidėja to AIF pozicija konkrečios investicijos atžvilgiu;
- (11) siekiant užtikrinti, kad būtų vienodai taikomos AIFV prievolės objektyviai apžvelgti naudojamą finansinį svertą, būtina nurodyti du finansinio sverto apskaičiavimo metodus. Remiantis atliktais rinkos tyrimais, geriausių rezultatų galima pasiekti derinant vadinamąjį bendrąjį ir išsipareigojimų metodus;
- (12) siekiant gauti tinkamą informaciją sisteminei rizikai stebėti ir susidaryti visą AIFV finansinio sverto naudojimo vaizdą, kompetentingoms institucijoms ir investuotojams reikėtų teikti informaciją apie AIF poziciją tiek pagal bendrąjį, tiek pagal išsipareigojimų metodus, todėl visi AIFV turėtų apskaičiuoti poziciją taikydami ir bendrąjį, ir išsipareigojimų metodus. Pagal bendrąjį metodą gaunama bendra AIF pozicija, o išsipareigojimų metodas parodo valdytojo naudojamus apsidraudimo ir užskaitos metodus; todėl reikia taikyti abu metodus kartu. Konkrečiai, gali būti naudinga žinoti, koku laipsniu skiriasi bendra pozicija skaičiuojant pagal bendrąjį metodą ir pagal išsipareigojimų metodą. Jei būtina užtikrinti, kad AIF pozicijos padidėjimas būtų tinkamai parodytas, Komisija gali priimti papildomų deleguotųjų aktų dėl papildomo ir neprivalomo finansinio sverto apskaičiavimo metodo;

- (13) apskaičiuojant poziciją, iš pradžių reikėtų įtraukti visas AIF pozicijas, įskaitant trumpalaikį ir ilgalaikį turtą ir išipareigojimus, pasiskolintas lėšas, išvestines finansines priemones ir kitus metodus, dėl kurių didėja pozicija, kai AIF tenka turto arba išipareigojimų rizika ir grąža, taip pat visas kitas pozicijas, kurios sudaro grynojo turto vertę;
- (14) AIF sudaryti skolinimosi susitarimai neįskaitomi, jei jie yra laikino pobūdžio, susiję su investuotojų kapitalo išipareigojimais ir visiškai padengti tais kapitalo išipareigojimais. Atnaujinamojo kredito priemonės neturėtų būti laikomos laikino pobūdžio priemonėmis;
- (15) be pozicijos apskaičiavimo pagal bendrąjį metodą, visi AIFV turėtų poziciją apskaičiuoti pagal išipareigojimų metodą. Pagal išipareigojimų metodą išvestinės finansinės priemonės turėtų būti konvertuotos į lygiavertes bazinio turto pozicijas. Tačiau, jei AIF investuoja į tam tikras išvestines finansines priemones, kad kompensuotų kito turto, į kurį AIF yra investavęs, rinkos riziką, tam tikromis sąlygomis tos išvestinės finansinės priemonės neturėtų būti konvertuojamos į lygiavertę bazinio turto poziciją, nes tų dviejų investicijų pozicijos atsveria viena kitą. Taip turėtų būti tuo atveju, kai, pvz., AIF portfelis investuoja į tam tikrą indeksą ir turi išvestinę finansinę priemonę, kuri to indekso rezultatą apkeičia kito indekso rezultatu – tai turėtų atitikti to antrojo indekso pozicijos turėjimą portfelyje, todėl AIF grynojo turto vertė nepriklausytų nuo pirmojo indekso rezultatų;
- (16) apskaičiuojant poziciją pagal išipareigojimų metodą, šiame reglamente nustatytus kriterijus atitinkančios išvestinės finansinės priemonės nesukuria papildomos pozicijos. Taigi, jei AIF investuoja į indeksų ateities sandorius ir turi pinigų poziciją, lygią bendrai bazinei ateities sandorių rinkos vertei, tai atitiktų tiesioginį investavimą į indekso akcijas, todėl apskaičiuojant AIF poziciją nereikėtų atsižvelgti į indekso ateities sandorį;
- (17) apskaičiuojant poziciją pagal išipareigojimų metodą, AIFV reikėtų leisti atsižvelgti į apsidraudimo ir užskaitos susitarimus, jei jie atitinka su išipareigojimų metodu susijusius kriterijus;
- (18) reikalavimą, kad užskaitos susitarimuose būtų nurodytas tas pats bazinis turtas, reikėtų aiškinti tik taip, kad užskaitos susitarimų tikslais turtas, kurį AIFV laiko lygiavėčiu arba labai susijusiu, pvz., to paties emitento išleistas skirtingų klasių akcijos arba obligacijos, neturėtų būti laikomas identišku. Užskaitos susitarimų apibrėžtimi siekiama užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama tik į tuos sandorius, kurie kompensuoja su kitais sandoriais susijusią riziką, nepalikdami reikšmingos likutinės rizikos. Sandorių deriniai, kuriais siekiama gauti grąžos, nors ir nedidelės, sumažinus kai kurios rūšies riziką, bet paliekant kitų rūšių riziką, neturėtų būti laikomi užskaitos susitarimais, pvz., arbitražinio investavimo strategijos, kuriomis siekiama gauti grąžos pasinaudojant išvestinių finansinių priemonių, kurių bazinis turtas tas pats, bet skiriasi išpirkimo terminas, kainų neatitikimais;
- (19) portfelio valdymo praktika, kuria siekiama trukmės riziką sumažinti derinant investiciją į ilgalaikę obligaciją su palūkanų normų apsikaitimo sandoriu arba sumažinti AIF obligacijų portfelio trukmę prisiimant trumpąją poziciją pagal obligacijų ateities sandorius, kuri atitinka portfelio palūkanų normų riziką (apsidraudimas nuo trukmės rizikos), turėtų būti laikoma apsidraudimo susitarimu, jei ji atitinka apsidraudimo kriterijus;
- (20) portfelio valdymo praktika, kuria siekiama kompensuoti reikšmingą riziką, susijusią su investicija į tinkamai diversifikuotą akcijų portfelį, prisiimant trumpąją poziciją pagal akcijų rinkos indekso ateities sandorį, kai akcijų portfelio sudėtis labai panaši į to akcijų rinkos indekso sudėtį ir jo grąža labai susijusi su akcijų rinkos indekso grąža ir kai trumpoji pozicija pagal akcijų rinkos indekso ateities sandorį leidžia neabejotinai sumažinti bendrąją rinkos riziką, susijusią su akcijų portfeliumi, ir specifinę riziką yra nereikšminga, pvz., tinkamai diversifikuoto akcijų portfelio draudimas nuo beta koeficiento rizikos (angl. *beta-hedging*), kai specifinė rizika laikoma nereikšminga, turėtų būti laikoma atitinkančia apsidraudimo kriterijus;
- (21) portfelio valdymo praktika, kuria siekiama kompensuoti riziką, susijusią su investicija į fiksuotos palūkanų normos obligaciją, derinant ilgąją poziciją pagal kredito išipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandorį ir palūkanų normų apsikaitimo sandorį, kuris tą fiksuotą palūkanų normą apkeičia palūkanų norma, lygia tinkamos pinigų rinkos susijusios normos ir perviršio sumai, turėtų būti laikoma apsidraudimo susitarimu, kai iš principo laikomasi visų išipareigojimų metodo apsidraudimo kriterijų;
- (22) portfelio valdymo praktika, kuria siekiama kompensuoti konkrečios akcijos riziką prisiimant trumpąją poziciją sudarius išvestinės finansinės priemonės sandorį dėl kitos, bet su ta pirmąja akcija labai susijusios akcijos, neturėtų būti laikoma atitinkančia apsidraudimo kriterijus. Nors tokia strategija remiasi priešingų pozicijų dėl tos pačios klasės turto prisiėmimu, ji neapdraudžia nuo specifinės rizikos, susijusios su investicija į tam tikrą akciją. Todėl ji neturėtų būti laikoma apsidraudimo susitarimu pagal kriterijus, susijusius su išipareigojimų metodu;
- (23) portfelio valdymo praktika, kuria siekiama išlaikyti akcijų krepšelio (kurį sudaro ribotas akcijų skaičius) alfa koeficientą derinant investiciją į tą akcijų krepšelį su pagal beta koeficientą pakoreguota trumpąja pozicija pagal

- akcijų rinkos indekso ateities sandorį, neturėtų būti laikoma atitinkančia apsidraudimo kriterijus. Tokia strategija siekiama ne kompensuoti reikšmingą riziką, susijusią su investicija į tą akcijų krepšelį, bet kompensuoti tos investicijos beta koeficientą (rinkos riziką) ir išlaikyti alfa koeficientą. Akcijų krepšelio alfa komponentas gali dominuoti beta komponento atžvilgiu ir dėl to sukelti nuostolių AIF mastu. Todėl ji neturėtų būti laikoma apsidraudimo susitarimu;
- (24) susijungimų arbitražo strategija (angl. *merger arbitrage*) yra strategija, kai akcijos trumpoji pozicija derinama su kitos akcijos ilgąja pozicija. Tokia strategija siekiama apsidrausti nuo pozicijų beta koeficiento rizikos (rinkos rizikos) ir gauti grąžos, susijusios su santykiniais abiejų akcijų rezultatais. Panašiai, akcijų krepšelio alfa komponentas gali dominuoti beta komponento atžvilgiu ir dėl to sukelti nuostolių AIF mastu. Ji neturėtų būti laikoma apsidraudimo susitarimu pagal kriterijus, susijusius su išpareigojimų metodu;
- (25) strategija, kuria siekiama nuo rizikos apdrausti ilgąją akcijos arba obligacijos poziciją išsigijus kredito užtikrinimą to paties emitento atžvilgiu, yra susijusi su dviejų skirtingų klasių turtu, todėl neturėtų būti laikoma apsidraudimo susitarimu;
- (26) naudodamas metodus, kuriais didinama AIF pozicija, AIFV turėtų laikytis bendrųjų principų, pvz., atsižvelgti į sandorio esmę, ne tik į jo teisinę formą. Konkrečiai dėl atpirkimo sandorių AIFV turėtų apsvarstyti, ar naudojamo turto rizika ir grąža perleidžiama, ar lieka AIF. Be to, AIFV turėtų atsižvelgti į išvestinių finansinių priemonių arba kitų sutartinių priemonių bazinį turtą, kad nustatytų dėl tų sandorių atsirandančius galimus AIF išpareigojimus ateityje;
- (27) kadangi pagal išpareigojimų metodą skirtingo termino palūkanų normos laikomos skirtingu baziniu turtu, AIF, kurie pagal savo pagrindinę investavimo politiką visų pirma investuoja į palūkanų normos išvestines finansines priemones, gali taikyti specialias trukmės ir užskaitos taisykles, kad atsižvelgtų į terminų segmentų koreliaciją palūkanų normos kreivėje. Nusistatydami investavimo politiką ir rizikos pobūdį AIF turėtų turėti galimybę apibrėžti palūkanų normos rizikos lygį ir pagal tai nustatyti siektiną trukmę. Priimdami investicinius sprendimus AIF turėtų atsižvelgti į iš anksto nustatytą siektiną trukmę. Kai portfelio trukmė skiriasi nuo siektinos trukmės, strategija neturėtų būti laikoma trukmės ir užskaitos susitarimu pagal kriterijus, susijusius su išpareigojimų metodu;
- (28) trukmės ir užskaitos taisyklės leidžia atlikti ilgųjų pozicijų ir trumpųjų pozicijų, kurių bazinis turtas yra skirtingos palūkanų normos, tarpusavio užskaitą. Terminai, kurie naudojami kaip terminų intervalų ribos, yra dveji metai, septyneri metai ir 15 metų. Kiekviename terminų intervale reikėtų leisti atlikti pozicijų tarpusavio užskaitą;
- (29) atlikti pozicijų tarpusavio užskaitą dviejuose skirtinguose terminų intervaluose reikėtų leisti iš dalies. Siekiant leisti tik dalinę užskaitą, už tarpusavyje užskaitytas pozicijas reikia taikyti nuobaudas. Jos turėtų būti išreikštos procentine dalimi priklausomai nuo vidutinių koreliacijų tarp dviejų metų, penkerių metų, 10 metų ir 30 metų terminų intervalų palūkanų normos kreivėje. Kuo ilgesnis laiko skirtumas tarp pozicijų terminų, tuo didesnei jų užskaitos daliai turi būti taikoma nuobauda, todėl procentinė dalis turi didėti;
- (30) pozicijos, kurių modifikuota trukmė yra kur kas ilgesnė už viso portfelio modifikuotą trukmę, neatitinka AIF investavimo strategijos ir neturėtų būti leidžiama jų visiškai tarpusavyje užskaityti. Taigi, neturėtų būti priimtina 18 mėnesių termino trumposios pozicijos (kuri priklauso pirmam terminų intervalui) tarpusavyje užskaityti su 10 metų termino ilgąja pozicija (kuri priklauso trečiam terminų intervalui), jei AIF siektina trukmė yra maždaug 2 metai;
- (31) apskaičiuodami poziciją, AIF pirmiausia gali nustatyti apsidraudimo susitarimus. Tuomet su šiais susitarimais susijusios išvestinės finansinės priemonės neįtraukiamos į bendros pozicijos skaičiavimą. AIF turėtų naudoti tikslius skaičiavimus apsidraudimo susitarimų atveju. AIF atlikdami apsidraudimo skaičiavimus neturėtų naudoti trukmės ir užskaitos taisyklių. Trukmės ir užskaitos taisyklės gali būti naudojamos likusioms palūkanų normos išvestinėms finansinėms priemonėms konvertuoti į joms lygiavertes bazinio turto pozicijas;
- (32) pagal Direktyvą 2011/61/ES AIFV turi užtikrinti, kad dėl jo veiklos kylanti galima profesinės atsakomybės rizika būtų tinkamai padengta arba papildomomis nuosavomis lėšomis, arba profesinės civilinės atsakomybės draudimu. Siekiant šią nuostatą vienodai taikyti, reikia bendro požiūrio į galimą profesinės atsakomybės riziką, kurią reikia padengti. Bendruosiuose reikalavimuose dėl rizikos, kylančios dėl AIFV profesinio aplaidumo, reikėtų nustatyti atitinkamos rizikos įvykių ypatybes ir galimos profesinės atsakomybės apimtį, įskaitant žalą ar nuostolius, kuriuos sukelia asmenys, tiesiogiai vykdančys veiklą, už kurią AIFV teisiškai atsako, pvz., AIFV direktoriai, pareigūnai ar darbuotojai, ir asmenys, vykdančys veiklą pagal funkcijų perdavimo susitarimą su AIFV. Laikantis Direktyvos 2011/61/ES nuostatų, AIFV atsakomybės neveikia funkcijų perdavimas arba antrinis funkcijų perdavimas ir AIFV turėtų numatyti tinkamą profesinės rizikos, susijusios su tokiais trečiaisiais asmenimis, už kuriuos jis teisiškai atsako, padengimą;

- (33) kad būtų užtikrintas bendras požiūris į bendruosius reikalavimus, nustatant galimus profesinės atsakomybės rizikos įvykius kaip lyginamąjį standartą reikėtų naudoti pavyzdžių sąrašą. Į tą sąrašą reikėtų įtraukti įvairius įvykius dėl aplaidžių veiksmų, klaidų ar neveikimo, pvz., dokumentų, kuriais įrodoma investicijų nuosavybės teisė, praradimas, neteisingų duomenų teikimas arba įvairių AIFV tenkančių prievolių ar pareigų pažeidimas. Į jį reikėtų įtraukti ir sukčiavimo AIFV viduje prevencijos, pasinaudojant tinkamomis vidaus kontrolės sistemomis, neįgyvendinimą. Dėl žalos, susidariusios dėl nepakankamai išsamaus investicijos, kuri vėliau pasirodė esanti apgaulinga, patikrinimo, AIFV tektų profesinė atsakomybė ir ta žala turėtų būti tinkamai padengta. Tačiau nereikėtų padengti nuostolių, patirtų dėl to, kad dėl neigiamų rinkos sąlygų krito investicijos vertė. Į sąrašą taip pat reikėtų įtraukti netinkamą vertinimą atlikimą, kuris turėtų būti suprantamas kaip Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnį ir atitinkamus deleguotuosius aktus pažeidžiantis vertinimo neatlikimas;
- (34) laikydamiesi savo rizikos valdymo prievolių AIFV turėtų turėti tinkamus kokybinius vidaus kontrolės mechanizmus, kad išvengtų veiklos trūkumų, įskaitant profesinės atsakomybės riziką, arba juos sušvelnintų. Todėl AIFV į rizikos valdymo politiką turėtų įtraukti tinkamą operacinės rizikos valdymo politiką ir procedūras, kurios būtų tinkamos atsižvelgiant į jo veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Tokios procedūros ir politika bet koku atveju turėtų sudaryti sąlygas vidaus nuostolių duomenų bazei sukurti, kuri leistų vertinti operacinės rizikos pobūdį;
- (35) siekiant užtikrinti, kad papildomos nuosavos lėšos ir profesinės atsakomybės draudimas tinkamai padengtų galimą profesinės atsakomybės riziką, reikėtų nurodyti kiekybinius minimalius lyginamuosius standartus tinkamam padengimo lygiui nustatyti. Tokius kiekybinius lyginamuosius standartus AIFV turėtų nustatyti kaip konkrečią procentinę dalį valdomų AIF portfelijų vertės, apskaičiuotos susumavus visų valdomų AIF viso turto (nepaisant to, ar jis įgytas naudojant finansinį svertą, ar investuotojų pinigų) absoliučiąsias vertes. Šiuo atžvilgiu išvestinės finansinės priemonės turėtų būti vertinamos rinkos kaina, nes jas galima pakeisti už tą kainą. Kadangi padengimas profesinės civilinės atsakomybės draudimu dėl savo pobūdžio yra ne toks patikimas kaip padengimas papildomomis nuosavomis lėšomis, abiem skirtingoms priemonėms, naudojamoms profesinės atsakomybės rizikai padengti, turėtų būti taikomos skirtingos procentinės dalys;
- (36) siekiant užtikrinti, kad profesinės civilinės atsakomybės draudimas būtų veiksmingas padengiant draudiminių įvykių sukeltus nuostolius, jį reikėtų įsigyti iš draudimo įmonės, kuri turi veiklos leidimą teikti profesinės civilinės atsakomybės draudimą. Tai gali būti ES draudimo įmonės ir ne ES įmonės, jei pagal Sąjungos teisę arba nacionalinę teisę joms leidžiama teikti tokią draudimo paslaugą;
- (37) siekiant suteikti tam tikro lankstumo nustatant tinkamą profesinės civilinės atsakomybės draudimą, turėtų būti įmanoma AIFV ir draudimo įmonei susitarti dėl išlygos, kad apibrėžtą sumą, kaip pirmąją bet kokio nuostolio dalį, padengs AIFV (besąlyginė franšizė). Kai susitariama dėl tokios besąlyginės franšizės, AIFV turėtų turėti nuosavų lėšų, atitinkančių apibrėžtą nuostolių sumą, kurių turėtų padengti AIFV. Tokios nuosavos lėšos turėtų papildyti AIFV pradinį kapitalą ir nuosavas lėšas, kurias AIFV turi turėti pagal Direktyvos 2011/61/ES 9 straipsnio 3 dalį;
- (38) iš principo padengimo papildomomis lėšomis arba profesinės civilinės atsakomybės draudimu tinkamumas turėtų būti peržiūrimas bent kartą per metus. Tačiau AIFV turėtų nustatyti procedūras, kuriomis užtikrinamas nuolatinis bendros valdomų AIF portfelijų vertės stebėjimas ir nuolatinis profesinės atsakomybės rizikos padengimo sumos koregavimas, jei nustatoma reikšmingų neatitikimų. Be to, AIFV buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali sumažinti arba padidinti minimalų papildomų nuosavų lėšų poreikį atsižvelgusi į AIFV rizikos pobūdį, jo nuostolingumo istoriją ir jo papildomų nuosavų lėšų ar profesinės civilinės atsakomybės draudimo tinkamumą;
- (39) Direktyvoje 2011/61/ES reikalaujama, kad AIFV veiktų siekdami kuo didesnės AIF, AIF investuotojų naudos ir rinkos vientisumo. Todėl AIFV turėtų taikyti tinkamą politiką ir procedūras, kurios jiems sudaro sąlygas išvengti neteisėtų veiksmų, pvz., laiko parinkimo pagal rinkos svyravimus ar vėlyvos prekybos. Pagal rinkos svyravimus laiką parenkantys asmenys naudojami nebegaliojančiomis arba neaktualiomis portfelio vertybinių popierių kainomis, kurios turi poveikį apskaičiuojant AIF grynojo turto vertę, arba perka ir prašo išpirkti AIF investicinius vienetus keletu dienų skirtumu, taip pasinaudodami tuo, kaip AIF apskaičiuoja savo grynojo turto vertę. Užsiimant vėlyva prekyba AIF investicinių vienetų pirkimo arba išpirkimo pavedimai pateikiami po galutinio termino, bet gauta kaina yra galutinio termino kaina. Abu neteisėti veiksmai kenkia ilgalaikių investuotojų interesams, nes mažina jų grąžą ir daro neigiamą

poveikį AIF grąžai, nes dėl jų didėja sandorių sąnaudos ir trikdomas portfelio valdymas. Be to, AIFV turėtų nustatyti tinkamas procedūras užtikrinti, kad AIF būtų valdomas veiksmingai, ir turėtų veikti taip, kad AIF ir jo investuotojams nesusidarytų nepagrįstų išlaidų;

- (40) kaip ir KIPVPS valdytojų atveju, AIFV turėtų užtikrinti aukštą stropumo lygį atrinkdami ir stebėdami investicijas. Jie turėtų turėti tinkamos profesinės patirties ir žinių apie turtą, į kurį AIF yra investavę. Siekiant užtikrinti, kad investavimo sprendimai būtų priimami laikantis valdomų AIF investavimo strategijos ir, kai taikoma, rizikos ribų, AIFV turėtų nustatyti ir įgyvendinti raštišką išsamaus patikrinimo politiką ir procedūras. Ši politika ir procedūros turėtų būti reguliariai peržiūrimos ir atnaujinamos. Kai AIFV ilgam laikui investuoja į konkretaus tipo turtą, mažiau likvidų turtą, pvz., nekilnojamąjį turtą arba partnerystės dalis, išsamaus patikrinimo reikalavimus reikėtų taikyti ir derybų etapui. AIFV veikla iki susitarimo sudarymo turėtų būti tinkamai įforminta dokumentais, kad būtų įrodyta, jog ji atitinka ekonominių ir finansinių planų, o kartu ir AIF trukmę. AIFV turėtų turėti atitinkamų susitikimų protokolus, parengiamuosius dokumentus ir ekonominę bei finansinę analizę, atliktą siekiant įvertinti projekto įgyvendinamumą ir sutartinį įsipareigojimą;
- (41) reikalavimas, kad AIFV veiktų deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai, turėtų būti taikomas ir tuomet, kai AIFV paskiria pagrindinį maklerį arba sandorio šalį. AIFV turėtų atrinkti ir paskirti tik tuos pagrindinius maklerius ir sandorio šalis, kuriems taikoma nuolatinė priežiūra, kurie yra finansiškai patikimi ir kurių reikiama organizacinė struktūra tinka atsižvelgiant į paslaugas, kurias reikia teikti AIF valdytojui arba AIF. Siekiant užtikrinti, kad investuotojų interesai būtų pakankamai apsaugoti, svarbu paaiškinti, kad vienas iš kriterijų, pagal kurį turėtų būti vertinamas finansinis patikimumas, yra tai, ar pagrindiniams makleriams ar sandorio šalims taikomas atitinkamas rizikos ribojimo reguliavimas, įskaitant pakankamo kapitalo reikalavimus, ir veiksmingą priežiūrą;
- (42) vadovaujantis Direktyva 2011/61/ES, kurioje reikalaujama, kad AIFV veiktų sąžiningai, teisingai ir deramai profesionaliai, asmenys, kurie veiksmingai kontroliuoja AIFV veiklą, kurie yra valdymo organo arba vyresniosios vadovybės nariai, kai tai yra subjektas, neturintis valdymo organo, turėtų turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties savo užduotims atlikti ir visų pirma suprasti su AIFV veikla susijusią riziką. Vadovaujantis Komisijos žaliaja knyga dėl finansų sektoriaus įmonių valdymo⁽¹⁾, asmenys, kurie veiksmingai kontroliuoja AIFV veiklą, taip pat turėtų pakankamai laiko skirti savo funkcijoms AIFV atlikti ir veikti sąžiningai, dorai ir savarankiškai, kad, *inter alia*, veiksmingai vertintų ir kvestionuotų vyresniosios vadovybės sprendimus;
- (43) siekiant užtikrinti, kad atitinkama veikla būtų vykdoma tinkamai, AIFV turėtų įdarbinti darbuotojus, kurie turėtų būtinių įgūdžių, žinių ir kompetencijos jiems priskirtoms užduotims vykdyti;
- (44) AIFV, kurie teikia individualaus portfelio valdymo paslaugą, turi laikytis skatinimo priemonių taisyklių, nustatytų 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyvoje 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai⁽²⁾. Nuoseklumo sumetimais tie principai turėtų būti taikomi ir AIFV, kurie teikia kolektyvinio portfelio valdymo ir investicinių vienetų ar akcijų platinimo paslaugas. AIFV metinėje ataskaitoje reikėtų atskleisti informaciją apie mokesčio, komisinių ar naudos egzistavimą, pobūdį ir sumą arba, kai sumos negalima nustatyti, sumos apskaičiavimo metodą;
- (45) AIF investuotojams turėtų galioti apsauga, panaši į AIFV klientų, kuriems AIFV teikia individualaus portfelio valdymo paslaugą, nes tokiu atveju jie turi laikytis optimalaus vykdymo taisyklių, nustatytų 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančioje Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančioje Tarybos direktyvą 93/22/EEB⁽³⁾, ir Direktyvoje 2006/73/EB. Tačiau reikėtų atsižvelgti į įvairių tipų turto, į kurį AIF yra investavę, skirtumus, nes optimalus vykdymas nėra svarbus, pvz., kai AIFV investuoja į nekilnojamąjį turtą arba partnerystės dalis, o investicija atliekama po išsamių derybų dėl susitarimo sąlygų. Kai negalima pasirinkti skirtingų įvykdymo vietų, AIFV turėtų turėti galimybę kompetentingoms institucijoms ir auditoriams įrodyti, kad negalima pasirinkti skirtingų įvykdymo vietų;

⁽¹⁾ COM(2010) 284.

⁽²⁾ OL L 241, 2006 9 2, p. 26.

⁽³⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

- (46) siekiant nuoseklumo su KIPVPS valdytojams taikomais reikalavimais, pavedimų tvarkymo ir prekybos pavedimų sujungimo ir išskirstymo taisyklės turėtų būti taikomos AIFV, teikiantiems kolektyvinio portfelio valdymo paslaugą. Tačiau tokios taisyklės neturėtų būti taikomos, kai į turtą investuojama po išsamių derybų dėl susitarimo sąlygų, pvz., investuojama į nekilnojamąjį turtą, partnerystės dalis arba į biržos sąrašus neįtrauktas bendroves, nes tokiais atvejais nevykdomas joks pavedimas;
- (47) svarbu patikslinti, kokiose situacijose gali atsirasti prieštarų interesų, visų pirma, kai yra perspektyva gauti finansinės naudos ar išvengti finansinio nuostolio arba kai teikiamos finansinės ar kitos skatinimo priemonės AIFV elgesiui paveikti taip, kad jis teiktų pirmenybę konkrečioms interesams kitų asmenų, pvz., kito AIF, jo klientų, kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektų (KIPVPS) ar kitų AIFV klientų, interesų sąskaita;
- (48) AIFV nustatytoje interesų konfliktų politikoje reikėtų nurodyti situacijas, kai AIFV vykdoma veikla galėtų sukelti interesų konfliktų, dėl kurių atsiranda arba neatsiranda galima rizika, kad AIF interesams arba jo investuotojų interesams bus padaryta žala. Jas nurodydamas AIFV turėtų atsižvelgti ne tik į kolektyvinio portfelio valdymo veiklą, bet ir kitą veiklą, kurią gali vykdyti pagal turimą veiklos leidimą, įskaitant jo funkcijų perėmėjų, antrinių funkcijų perėmėjų, išorės vertintojo ar sandorio šalies, veiklą;
- (49) laikantis metodo, kuris 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo⁽¹⁾ numatytas KIPVPS valdymo įmonėms, o Direktyvoje 2004/39/EB – investicinėms įmonėms, AIFV turėtų patvirtinti procedūras ir priemones tam, kad būtų užtikrinta, jog atitinkami asmenys, dalyvaujantys įvairių rūšių veikloje, kuri gali būti susijusi su interesų konfliktais, vykdytų tą veiklą tiek nepriklausomai, kiek tai tinkama atsižvelgiant į AIFV dydį ir veiklą;
- (50) labai svarbu numatyti bendrą sistemą, pagal kurią interesų konfliktai, jei jų kyla, turėtų būti valdomi ir viešinami. Išsamūs veiksmai ir procedūros, kurių reikia laikytis tokiose situacijose, turėtų būti paaiškinti interesų konfliktų politikoje, kurią turi nustatyti AIFV;
- (51) vienas iš pagrindinių rizikos valdymo sistemos komponentų – nuolatinė rizikos valdymo funkcija. Nuoseklumo sumetimais jos užduočių ir atsakomybės pobūdis turėtų būti panašus į užduočių ir atsakomybės, kurios 2010 m. liepos 1 d. Komisijos direktyva 2010/43/ES, kuria įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB nuostatos dėl organizacinių reikalavimų, interesų konfliktų, veiklos vykdymo, rizikos valdymo ir dėl depozitoriumo ir valdymo įmonės susitarimo turinio⁽²⁾, yra priskirtos KIPVPS valdymo įmonių nuolatinei rizikos valdymo funkcijai. Ši funkcija turėtų atlikti esminį vaidmenį formuojant AIF rizikos politiką, rizikos stebėseną ir rizikos vertinimą, kad būtų užtikrinta, kad rizikos lygis nuolat atitiktų AIF rizikos pobūdį. Nuolatinę rizikos valdymo funkciją vykdytys asmenys turėtų turėti reikiamus įgaliojimus, galimybę susipažinti su visa svarbia informacija ir reguliariai palaikyti ryšius su AIFV vyresniąja vadovybe ir valdymo organu, kad galėtų jiems teikti naujausią informaciją tam, kad jie galėtų prireikus nedelsdami imtis taisomųjų veiksmų;
- (52) kitas rizikos valdymo sistemos ramstis – rizikos valdymo politika. Ta politika turėtų būti tinkamai įforminta dokumentais ir joje reikėtų paaiškinti visų pirma priemones ir procedūras, taikomas rizikai vertinti ir valdyti, nepriklausomo rizikos valdymo funkcijos vykdymo apsaugos priemonės, naudojamus rizikos valdymo metodus ir išsamią informaciją apie atsakomybės už rizikos valdymą ir veiklos procedūras paskirstymą AIFV viduje. Siekiant užtikrinti jos veiksmingumą, rizikos valdymo politiką vyresnioji vadovybė turėtų peržiūrėti bent kartą per metus;
- (53) kaip reikalaujama Direktyvoje 2011/61/ES, rizikos valdymo funkcija funkciškai ir hierarchiškai turėtų būti atskiriama nuo veiklos vienetų. Taigi reikėtų paaiškinti, kad toks atskyrimas turėtų būti užtikrintas iki pat AIFV valdymo organo lygio ir kad rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys neturėtų vykdyti prieštaringų užduočių arba būti prižiūrimi asmens, atsakingo už prieštaringas funkcijas;
- (54) labai svarbu patikslinti apsaugos priemones, kurių AIFV bet koku atveju turi imtis siekdamas užtikrinti, kad rizikos valdymo funkcija būtų vykdoma nepriklausomai ir, konkrečiai, kad rizikos valdymo funkciją atliekantiems asmenims neturėtų būti patikimos prieštaringos pareigos, kad jie turėtų priimti sprendimus remdamiesi duomenimis, kuriuos gali tinkamai įvertinti, ir kad sprendimų priėmimo procesą būtų įmanoma peržiūrėti;

(¹) OL L 302, 2009 11 17, p. 32.

(²) OL L 176, 2010 7 10, p. 42.

- (55) nors Direktyvoje 2011/61/ES nenustatyti AIF investavimo apribojimai, kiekvieno AIF patiriamos rizikos neįmanoma veiksmingai valdyti, jei AIFV iš anksto nenustato rizikos ribų. Rizikos ribos turėtų atitikti AIF rizikos pobūdį ir būti atskleidžiamos investuotojams pagal Direktyvą 2011/61/ES;
- (56) nuoseklumo sumetimais reikalavimai, susiję su rizikos nustatymu, vertinimu ir stebėjimu, yra grindžiami panašiomis Direktyvos 2010/43/ES nuostatomis. AIFV turėtų tinkamai mažinti galimą savo rizikos vertinimo metodų ir modelių pažeidžiamumą atlikdami testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, grįžtamuosius patikrinimus ir scenarijų analizę. Kai atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis ir išanalizavus scenarijus atskleidžiamas konkretus pažeidžiamumas konkrečiomis aplinkybėmis, AIFV turėtų nedelsdamas imtis skubių taisomųjų veiksmų;
- (57) Direktyvoje 2011/61/ES reikalaujama, kad Komisija patikslintų likvidumo valdymo sistemas ir procedūras, kurios sudaro sąlygas AIFV stebėti AIF likvidumo riziką, išskyrus atvejus, kai AIF yra uždarojo tipo finansinio svarto netaikantis AIF, ir užtikrinti, kad AIF investicijų likvidumo pobūdis atitiktų jo bazines prievoles. Todėl svarbu nustatyti visiems AIFV skirtus pagrindinius bendruosius reikalavimus, kurie būtų taikomi atsižvelgiant į atitinkamo AIFV valdomo AIF dydį, struktūrą ir pobūdį;
- (58) AIFV turėtų turėti galimybę savo kompetentingoms institucijoms įrodyti, kad yra įdiegta tinkama ir veiksminga likvidumo valdymo politika ir procedūros. Tam reikia tinkamai atsižvelgti į AIF pobūdį, įskaitant bazinio turto tipą ir AIF kylančios likvidumo rizikos dydį, AIF mastą ir sudėtingumą arba turto likvidavimo ar pardavimo proceso sudėtingumą;
- (59) likvidumo valdymo sistemos ir procedūros gali sudaryti sąlygas AIFV taikyti priemones ir susitarimus, būtinus turint nelikvidaus turto ir norint spręsti susijusias vertinimo problemas, kad būtų galima reaguoti į išpirkimo prašymus. Tokios priemonės ir susitarimai gali apimti, jei leidžiama pagal nacionalinę teisę, išpirkimo apribojimus (angl. *gates*), dalinį išpirkimą, laikiną skolinimąsi, išpėjimo laikotarpius ir likvidaus turto grupavimą. Nelikvidaus turto izoliavimo sąskaitos (angl. *side-pockets*) ir kiti mechanizmai, kai tam tikram AIF turtui taikomi panašūs susitarimai tarp AIF ir jo investuotojų, turėtų būti laikomi specialiaisiais susitarimais, nes jie turi poveikį konkrečioms AIF investuotojų išpirkimo teisėms. Laikinas AIF veiklos sustabdymas neturėtų būti laikomas specialiuoju susitarimu, nes tai taikoma visam AIF turtui ir visiems AIF investuotojams. Reikėtų, kad priemonių ir specialiųjų susitarimų taikymas likvidumui valdyti priklausytų nuo konkrečių aplinkybių ir varijuotų atsižvelgiant į AIF pobūdį, mastą ir investavimo strategiją;
- (60) reikalavimas stebėti bazinių kolektyvinio investavimo subjektų, į kuriuos AIF investuoja, likvidumo valdymą, taip pat reikalavimai įdiegti priemones ir susitarimus likvidumo rizikai valdyti ir interesų konfliktams tarp investuotojų nustatyti, valdyti ir stebėti, neturėtų būti taikomi AIFV, valdantiems uždarojo tipo AIF, nepaisant to, ar laikoma, kad jie naudoja finansinį svertą. Išimtis iš tų likvidumo valdymo reikalavimų, susijusių su išpirkimu, turėtų atspindėti investuotojams į uždarojo tipo AIF taikomų bendrųjų išpirkimo sąlygų skirtumus nuo investuotojams į atvirojo tipo AIF taikomų sąlygų;
- (61) AIF likvidumo ar nelikvidumo minimalių ribų naudojimas galėtų būti veiksminga stebėsenos priemonė tam tikrų tipų AIFV. Vien viršijus ribą, AIFV nebūtinai reikia imtis veiksmų, nes tai priklauso nuo faktų ir aplinkybių ir AIFV nustatytų leistinų nuokrypių. Taigi ribos praktikoje galėtų būti naudojamos siekiant stebėti vienos dienos išpirkimo sumos vidurkį, palyginti su fondo likvidumu, išreikštu to paties laikotarpio dienomis. Be to, tai galėtų būti naudojama investuotojų koncentracijai stebėti siekiant paremti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus. Tos ribos galėtų būti kriterijai, lemiantys tolesnę stebėjamą arba taisomuosius veiksmus, priklausomai nuo aplinkybių;
- (62) atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, reikėtų, kai tinka, modeliuoti turto likvidumo problemas ir netipiškus išpirkimo prašymus. Reikėtų atsižvelgti į naujausią ir numatomą būsimą pasirašymo ir išpirkimo veiklą, taip pat į numatomų AIF rezultatų, palyginti su kitų AIF rezultatais, poveikį tokiai veiklai. AIFV pagal modeliuojamus nepalankiausių sąlygų scenarijus turėtų analizuoti laikotarpį, kurio reikia išpirkimo prašymams patenkinti. AIFV taip pat turėtų nepalankiausiomis sąlygomis testuoti tokius rinkos veiksnius kaip valiutų kursų pokyčiai, kurie galėtų labai paveikti AIFV arba AIF kredito pobūdį, o kartu ir užstato poreikius. AIFV atlikdamas testavimą nepalankiausiomis sąlygomis arba analizuodamas scenarijus turėtų atsižvelgti į vertinimo jautrumą nepalankiausiomis sąlygomis;

- (63) kaip dažnai reikėtų atlikti testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, turėtų priklausyti nuo AIF pobūdžio, investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio, investuotojų tipo ir išpirkimo politikos. Tačiau tas testavimas turėtų būti atliekamas bent jau kartą per metus. Kai atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis parodoma daug didesnė, nei tikėtasi, likvidumo rizika, AIFV turėtų imtis veiksmų siekdamas kuo didesnės visų AIF investuotojų naudą atsižvelgdamas į AIF turto likvidumo pobūdį, išpirkimo prašymų lygį ir prireikus likvidumo valdymo politikos ir procedūrų adekvatumą;
- (64) Direktyvoje 2011/61/ES reikalaujama, kad Komisija patikslintų, kaip reikia suderinti investavimo strategiją, likvidumo pobūdį ir išpirkimo politiką. Tų trijų elementų nuoseklumas yra užtikrinamas, jei investuotojai gali atsiimti savo investicijas pagal AIF išpirkimo politiką, kurioje turėtų būti apibrėžtos išpirkimo sąlygos tiek įprastinėmis, tiek išskirtinėmis aplinkybėmis ir užtikrinant sąžiningą elgesį su investuotojais;
- (65) Direktyvoje 2011/61/ES reikalaujama užtikrinti nuoseklumą skirtinguose sektoriuose ir pašalinti iniciatorių, kurie paskolas paverčia parduodamaisiais vertybiniais popieriais, ir AIFV, kurie AIF vardu investuoja į tuos vertybinius popierius ar kitas finansines priemones, interesų nesutapimus. Tam tikslui pasiekti atsižvelgta į atitinkamas 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo⁽¹⁾ nuostatas, kuriomis nustatomi kiekybiniai ir kokybiniai reikalavimai, kuriuos turi vykdyti investuotojai, patiriantys pakeitimo vertybiniais popieriais kredito riziką, iniciatoriai ir rėmėjai. Kadangi šiuo reglamentu ir atitinkamomis Direktyvos 2006/48/EB nuostatomis siekiama to paties tikslo, t. y. suderinti iniciatoriaus ar rėmėjo interesus su investuotojų interesais, labai svarbu, kad abiejuose teisės aktuose terminai būtų vartojami nuosekliai, todėl remiamasi Direktyvoje 2006/48/EB pateiktomis apibrėžtimis. Turint omenyje tai, kad Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas, kurio funkcijas perėmė Europos bankininkystės institucija, pateikė išsamias atitinkamų Direktyvos 2006/48/EB nuostatų aiškinimo gaires⁽²⁾, ir norint užtikrinti nuoseklumą skirtinguose sektoriuose, dabartinės nuostatos, kuriomis siekiama suderinti iniciatorių, rėmėjų ir AIFV interesus, reikia aiškinti atsižvelgiant į tas gaires;
- (66) svarbu, kad sandoriai, kuriais paskolos paverčiamos parduodamaisiais vertybiniais popieriais, nebūtų struktūrizuojami taip, kad būtų galima netaikyti reikalavimų, susijusių su investicijomis į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas. Todėl investicijos į parduodamuosius vertybinius popierius ar kitas finansines priemones, pagrįstus pakeistos formos paskolomis, sąvoka neturėtų būti aiškinama vien kaip teisiskai galiojantis ir privalomas nuosavybės teisės į tokias priemones perdavimas, bet kaip ekonomiškai pagrįsta investicija, kad konkretūs reikalavimai apimtų visų kitų formų sintetines investicijas ir būtų joms taikomi. Siekiant išvengti nesupratimų ir suderinti kalbą su bankų sektoriaus teisės aktuose vartojama kalba, vietoje „investavimas į parduodamuosius vertybinius popierius ar kitas finansines priemones, pagrįstus pakeistos formos paskolomis“ reikėtų vartoti „pakeitimo vertybiniais popieriais kredito rizikos pozicijos prisiėmimas“;
- (67) reikalavimai, kuriuos turi vykdyti įstaigos, veikiančios kaip pakeitimo vertybiniais popieriais iniciatorės, rėmėjos ar pirminės skolintojos, joms yra tiesiogiai nustatyti Direktyva 2006/48/EB. Todėl svarbu nustatyti atitinkamas AIFV, prisiimančio pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją, pareigas. Taigi, AIFV turėtų prisiimti pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją tik tuomet, jei iniciatorius, rėmėjas arba pirminis skolintojas aiškiai informavo AIFV apie išlaikytą reikšmingą bazinio turto dalį (tai yra vadinamasis išlaikymo reikalavimas). Be to, AIFV turėtų užtikrinti, kad būtų vykdomi įvairūs kokybiniai reikalavimai, kurie rėmėjui ir iniciatoriui yra nustatyti Direktyva 2006/48/EB. AIFV turėtų ir pats vykdyti kokybinius reikalavimus, kad visapusiškai ir nuodugnai suprastų pakeitimo vertybiniais popieriais investiciją ir jos bazinę poziciją. Tam pasiekti AIFV investavimo sprendimą turėtų priimti tik kruopščiai atlikę išsamų patikrinimą, per kurį turėtų gauti pakankamai informacijos ir žinių apie atitinkamą pakeitimą vertybiniais popieriais;
- (68) yra aplinkybių, kai subjektai atitinka iniciatoriaus ar rėmėjo apibrėžtį arba atlieka pirminio skolintojo vaidmenį; tačiau kitas subjektas, kuris neatitinka iniciatoriaus ar rėmėjo apibrėžties ir neatlieka pirminio skolintojo vaidmens, bet kurio interesai optimaliai suderinti su investuotojų interesais, gali stengtis vykdyti išlaikymo reikalavimą. Siekiant teisinio tikrumo, toks kitas subjektas neturėtų būti įpareigotas vykdyti išlaikymo reikalavimą, jei išlaikymo reikalavimą vykdo iniciatorius, rėmėjas arba pirminis skolintojas;

(1) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

(2) 2010 m. gruodžio 31 d. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto Direktyvos dėl kapitalo poreikio 122a straipsnio gairės, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) pažeidus išlaikymo reikalavimą arba kokybinius reikalavimus, AIFV turėtų apsvarstyti galimybę imtis tam tikrų taisomųjų veiksmų, pvz., apsidrausti nuo rizikos, parduoti arba sumažinti poziciją arba prašyti išlaikymo reikalavimą pažeidusią šalį ištaisyti padėtį. Tokie taisomieji veiksmai visuomet turėtų atitikti investuotojų interesus ir neturėtų apimti tiesioginės prievolės nedelsiant parduoti turtą pastebėjus pažeidimą, dėl to išvengiant skubaus turto pardavimo. AIFV turėtų atsižvelgti į pažeidimą svarstydamas galimybę dar kartą investuoti į tolesnį sandorį, kuriame dalyvauja reikalavimą pažeidusi šalis;
- (70) siekiant laikytis Direktyvos 2011/61/ES reikalavimų patikslinti vidaus ir organizacines procedūras, kurias kiekvienas AIFV turėtų taikyti, AIFV turėtų būti įpareigoti nustatyti tinkamai dokumentais išformintą organizacinę struktūrą, pagal kurią aiškiai priskiriama atsakomybė, apibrėžiami kontrolės mechanizmai ir užtikrinami tinkami informacijos mainai tarp visų dalyvaujančių asmenų. AIFV taip pat turėtų nustatyti informacijos apsaugos sistemas ir užtikrinti veiklos tęstinumą. Nustatydami tas procedūras ir struktūras AIFV turėtų atsižvelgti į proporcingumo principą, pagal kurį procedūras, mechanizmus ir organizacinę struktūrą leidžiama derinti prie AIFV veiklos pobūdžio, masto bei sudėtingumo ir prie veiksmų, kurių imtasi vykdam tą veiklą, pobūdžio ir įvairovės;
- (71) informacijos atskleidimas investuotojams yra ypač svarbus jiems apsaugoti, todėl AIFV turėtų įgyvendinti tinkamą politiką ir procedūras, kuriomis užtikrinama, kad konkrečiam AIF taikomos išpirkimo sąlygos būtų pakankamai išsamiai ir pakankamai pabrėžiant jų svarbą atskleistos investuotojams prieš jiems investuojant ir jas reikšmingai pakeitus. Tai galėtų būti informacija apie išpėjimo laikotarpius, susijusius su išpirkimu, išaldymo laikotarpius, aplinkybes, kai įprastiniai išpirkimo mechanizmai gali būti netaikomi arba laikinai sustabdomi, ir išsami informacija apie priemones, kurias gali svarstyti valdymo organas, pvz., išpirkimo apribojimus arba turto perkėlimą į nelikvidaus turto izoliavimo sąskaitas, nes jos turi poveikį konkrečioms atitinkamo AIF investuotojų išpirkimo teisėms;
- (72) siekiant užtikrinti, kad atitinkama veikla būtų vykdoma tinkamai, AIFV visų pirma turėtų naudoti tinkamas elektronines sistemas, kad vykdytų portfelio sandorių arba pasirašymo bei išpirkimo pavedimų registravimo reikalavimus, taip pat nustatyti, įgyvendinti ir palaikyti apskaitos politiką ir procedūras, siekiant užtikrinti, kad grynojo turto vertė būtų apskaičiuojama pagal Direktyvoje 2011/61/ES ir šiame reglamente nustatytus reikalavimus;
- (73) siekiant užtikrinti nuoseklumą su reikalavimais, kurie KIPVPS valdytojams yra nustatyti Direktyva 2009/65/EB, AIFV valdymo organui, vyresniajai vadovybei arba, kai reikia, priežiūros funkciją vykdančioms asmenims turėtų būti patikėtos panašaus tipo užduotys, kurioms paskirtoma tinkama atsakomybė. Tačiau atsakomybė turėtų būti paskirstyta atsižvelgiant į valdymo organo, vyresniosios vadovybės bei priežiūros funkciją vykdančių asmenų vaidmenį ir pareigas pagal taikomą nacionalinę teisę. Vyresniajai vadovybei gali priklausyti kai kurie arba visi valdymo organo nariai;
- (74) AIFV turėtų visuomet vykdyti reikalavimą nustatyti nuolatinę ir veiksmingą atitikties užtikrinimo funkciją, nepaisant jo veiklos dydžio ir sudėtingumo. Tačiau detalus atitikties užtikrinimo funkcijos organizavimas technine ir darbuotojų prasme turėtų atitikti AIFV veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą ir jo paslaugų bei veiksmų pobūdį ir įvairovę. AIFV neturėtų būti reikalaujama sukurti nepriklausomą atitikties užtikrinimo vienetą, jei toks reikalavimas būtų neproporcingas turint omenyje AIFV dydį arba jo veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą;
- (75) skirtingose jurisdikcijose skirtingų turto klasių vertinimo standartai skiriasi. Šis reglamentas turėtų papildyti visiems galiojančias bendrąsias taisykles ir nustatyti lyginamuosius standartus AIFV rengiant ir įgyvendinant tinkamą ir nuoseklią AIF turto tinkamo ir nepriklausomo vertinimo politiką ir procedūras. Politikoje ir procedūrose turėtų būti apibrėžtos visų atliekant vertinimą dalyvaujančių asmenų, įskaitant išorės vertintojus, prievolės, vaidmenys ir atsakomybė;
- (76) turto vertė gali būti nustatoma įvairiais būdais, pvz., remiantis stebimomis aktyviosios rinkos kainomis ar įvertinta naudojant kitas vertinimo metodikas pagal nacionalinę teisę, AIF taisykles ar jo steigimo dokumentus. Kadangi atskiro turto ir išipareigojimų vertė gali būti nustatoma pagal skirtingas metodikas ir imama iš skirtingų šaltinių, AIFV turėtų nustatyti ir aprašyti savo naudojamas vertinimo metodikas;
- (77) kai turtui vertinti naudojamas modelis, vertinimo procedūrose ir politikoje turėtų būti aprašytos pagrindinės modelio ypatybės. Prieš imant jį naudoti, tą modelį turėtų patvirtinti vidaus arba išorės asmuo, nedalyvavęs modelio kūrimo procese. Turėtų būti laikoma, kad asmuo yra kvalifikuotas atlikti modelio, naudojamo turtui vertinti, pavertinimo procesą, jei jis turi pakankamai kompetencijos ir patirties vertinant turtą pagal tokius modelius; toks asmuo galėtų būti auditorius;

- (78) kadangi AIF veikia dinamiškoje aplinkoje, kur investavimo strategijos laikui bėgant gali keistis, vertinimo politiką ir procedūras reikėtų peržiūrėti bent kartą per metus ir būtinai prieš AIF imantis naujos investavimo strategijos ar naujo tipo turto. Visi vertinimo politikos ir procedūrų, įskaitant vertinimo metodikas, pakeitimai turėtų būti daromi per iš anksto nustatytą procesą;
- (79) AIFV turi užtikrinti, kad atskiras AIF turtas būtų tinkamai įvertintas laikantis vertinimo politikos ir procedūrų. Vertinant kai kurių rūšių turtą, ypač sudėtingas ir nelikvidžias finansines priemones, kyla didesnė netikslaus vertinimo rizika. AIFV turėtų įdiegti pakankamas kontrolės priemones, kuriomis tokiose situacijose užtikrinama, kad AIF turto vertės nustatymo objektyvumas būtų tinkamo lygio;
- (80) investicinio vieneto ar akcijos grynojo turto vertės apskaičiavimui taikoma nacionalinė teisė ir (arba) fondo taisyklės arba steigimo dokumentai. Šis reglamentas apima tik skaičiavimo procedūrą, o ne skaičiavimo metodiką. AIFV, kaip vieną iš administracinių AIF skirtų funkcijų, gali pats apskaičiuoti investicinio vieneto ar akcijos grynojo turto vertę. Kita vertus, administracinėms funkcijoms, įskaitant grynojo turto vertės apskaičiavimą, atlikti gali būti paskirtas trečiasis asmuo. Trečiasis asmuo, apskaičiuojantis AIF grynojo turto vertę, neturėtų būti laikomas išorės vertintoju taikant Direktyvą 2011/61/ES, jei jis nevertina atskiro turto, įskaitant turtą, kuriam reikia subjektyvaus vertinimo, bet į skaičiavimo procesą įtraukia vertes, gautas iš AIFV, kainodaros šaltinių ar išorės vertintojo;
- (81) yra vertinimo procedūrų, kurias galima atlikti kasdien, pvz., finansinių priemonių vertinimas, bet yra ir vertinimo procedūrų, kurių neįmanoma atlikti tokiu pat dažnumu, kaip vyksta išleidimas, pasirašymas, išpirkimas ir panaikinimas, pvz., nekilnojamojo turto vertinimas. Nustatant atvirojo tipo fondo turimo turto vertinimo dažnumą reikėtų atsižvelgti į AIF turimo turto tipų vertinimo procedūrų skirtumus;
- (82) Direktyvoje 2011/61/ES yra nustatyti griežti reikalavimai ir apribojimai, kurių reikia laikytis, kai AIFV ketina perduoti funkcijų vykdymo užduotį. AIFV visuomet lieka visiškai atsakingas už tinkamą perduotų užduočių vykdymą ir jų atitiktį Direktyvai 2011/61/ES ir jos įgyvendinimo priemonėms. Todėl AIFV turėtų užtikrinti, kad funkcijų perėmėjas laikytųsi kokybės standartų, kuriuos taikytų pats AIFV. Be to, jei būtina užtikrinti, kad perduotos funkcijos būtų vykdomos nuolat laikantis aukšto standarto, AIFV turi turėti galimybę nutraukti funkcijų perdavimą, todėl funkcijų perdavimo susitarime AIFV turėtų būti suteiktos lanksčios teisės jį nutraukti. Funkcijų perdavimo apribojimai ir reikalavimai turėtų būti taikomi valdymo funkcijoms, išvardytoms Direktyvos 2011/61/ES I priede, o tokios papildomos užduotys kaip administracinės ar techninės funkcijos, papildančios valdymo užduotis, kaip antai logistinė parama valymo, viešojo maitinimo ir pagrindinių paslaugų teikimo ar produktų tiekimo forma, neturėtų būti laikomos AIFV funkcijų perdavimu. Kiti techninių ar administracinių funkcijų pavyzdžiai yra gatavos standartinės programinės įrangos pirkimas ir naudojimas programinės įrangos tiekėjų paslaugomis prirėikus *ad hoc* operacinės paramos dėl gatavų sistemų arba paramos žmogiškaisiais ištekliais teikimas, pvz., laikinųjų darbuotojų įdarbinimas arba darbo užmokesčio tvarkymas;
- (83) siekiant ne tik didinti AIFV veiklos vykdymo veiksmingumą, bet ir užtikrinti aukšto lygio investuotojų apsaugą, visas funkcijų perdavimas turėtų būti pagrįstas objektyviomis priežastimis. Vertindamos šias priežastis kompetentingos institucijos turėtų apsvarstyti funkcijų perdavimo struktūrą bei jo poveikį AIFV struktūrai ir perduotų funkcijų sąveiką su AIFV likusia veikla;
- (84) siekiant įvertinti, ar asmuo, kuris faktiškai vykdo funkcijų perėmėjo veiklą, yra pakankamai geros reputacijos, reikėtų patikrinti to asmens veiklos vykdymą ir tai, ar yra padaręs su finansų veikla susijusių pažeidimų. Vertinant, ar laikomasi pakankamai geros reputacijos reikalavimo, reikėtų apsvarstyti visą kitą svarbią informaciją apie asmenines savybes, kurios galėtų neigiamai paveikti asmens veiklos vykdymą, pvz., abejones dėl jo garbingumo ir sąžiningumo;
- (85) investicinės bendrovės, kurioms išduotas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2009/65/EB, nelaikomos įmonėmis, kurioms veiklos leidimas išduotas arba kurios yra įregistruotos turto valdymo tikslais ir kurioms taikoma priežiūra, nes joms neleidžiama užsiimti kita veikla, išskyrus kolektyvinį portfelio valdymą pagal tą direktyvą. Panašiai, vidinio valdymo AIF neturėtų būti laikomas tokio tipo įmone, nes jis neturėtų užsiimti kita veikla, išskyrus vidinį AIF valdymą;

- (86) kai perduodamas portfelio valdymas ar rizikos valdymas, t. y. pagrindinė AIFV veikla, kuri dėl to labai svarbi investuotojų apsaugai ir sisteminei rizikai, be Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimų, AIFV buveinės valstybės narės kompetentinga institucija ir trečiosios šalies įmonės priežiūros institucija turėtų būti sudariusios rašytinį bendradarbiavimo susitarimą. Susitarimas turėtų būti sudarytas prieš perduodant funkcijas. Šio susitarimo elementai turėtų atitikti tarptautinius standartus;
- (87) rašytiniais susitarimais kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta teisė atlikti patikras vietoje, įskaitant tuos atvejus, kai jos prašo įmonės, kuriai perduotos funkcijos, trečiosios šalies priežiūros institucijos atlikti patikras vietoje ir kai jos prašo trečiosios šalies priežiūros institucijos leidimo pačios atlikti patikras arba lydėti trečiosios šalies priežiūros institucijos darbuotojus, kad jiems padėtų atlikti patikras vietoje;
- (88) remiantis Direktyvoje 2011/61/ES nustatytais prievolėmis, AIFV turėtų visuomet veikti siekdami kuo didesnės valdomų AIF ar tų AIF investuotojų naudos. Todėl funkcijų perdavimas turėtų būti leidžiamas tik tuomet, jei tai netrukdo AIFV veikti ar valdyti AIF siekiant kuo didesnės investuotojų naudos;
- (89) siekiant išlaikyti aukšto lygio investuotojų apsaugą, perduodant funkcijas reikėtų atsižvelgti į galimus interesų konfliktus. Nustatant situacijas, kuriose kiltų reikšmingas interesų konfliktas, reikėtų nustatyti keletą atskaitinių kriterijų. Tie kriterijai turėtų būti suprantami kaip nebaigtiniai ir reiškiantys, kad nereikšmingi interesų konfliktai taip pat yra svarbūs taikant Direktyvą 2011/61/ES. Taigi, atitikties užtikrinimo ar audito funkcijų vykdymas turėtų būti laikomas prieštaraujančiu portfelio valdymo užduotims, o rinkos formavimas arba rizikos prisiėmimas turėtų būti vertinami kaip prieštaraujantys portfelio arba rizikos valdymui. Ta prievolė nedaro įtakos funkcijų perėmėjo prievolei funkciškai ir hierarchiškai atskirti portfelio ir rizikos valdymo funkcijas pagal Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnio nuostatas;
- (90) reikalavimai, taikomi funkcijų vykdymo AIFV vardu užduoties perdavimui, turėtų būti taikomi *mutatis mutandis*, kai funkcijų perėmėjas perduoda jam perduotas funkcijas ir tolesnio tų funkcijų perdavimo atveju;
- (91) siekiant užtikrinti, kad bet koku atveju AIFV vykdytų investicijų valdymo funkcijas, AIFV neturėtų perduoti savo funkcijų tokiu mastu, kad iš esmės nebegalėtų būti laikomas AIF valdytoju ir taptų „pašto dėžutės“ funkcijas vykdančiu subjektu. AIFV turi visuomet turėti pakankamai išteklių, kad galėtų veiksmingai prižiūrėti perduotas funkcijas. AIFV turi pats vykdyti investicijų valdymo funkcijas, turėti būtiną kompetenciją ir išteklius, išlaikyti teisę priimti sprendimus, tenkančius vyresniosios vadovybės atsakomybės sričiai, ir vykdyti vyresniosios vadovybės funkcijas, tarp kurių galėtų būti bendrosios investavimo politikos ir investavimo strategijų įgyvendinimas;
- (92) funkcijų perdavimo struktūros vertinimas – sudėtingas procesas, kuris turi būti grindžiamas įvairiais kriterijais, kad kompetentingos institucijos galėtų priimti sprendimą. Šis derinys būtinas, kad būtų atsižvelgta į fondų struktūrų ir investavimo strategijų įvairovę visoje Sąjungoje. EVPRI gali parengti gaires, kuriomis užtikrinamas nuoseklus funkcijų perdavimo struktūrų vertinimas visoje Sąjungoje;
- (93) Komisija turi stebėti, kaip kriterijai taikomi ir koks jų poveikis rinkoms. Po dvejų metų Komisija turi peržiūrėti padėtį ir, jei būtina, imtis tinkamų priemonių, kad papildomai patikslintų sąlygas, kuriomis laikoma, kad AIFV savo funkcijas perdavė tokiu mastu, kad tapo „pašto dėžutės“ funkcijas vykdančiu subjektu ir jo nebegalima laikyti AIF valdytoju;
- (94) Direktyvoje 2011/61/ES nustatyta daug reikalavimų dėl AIF depozitoriumo, kad būtų užtikrinta aukšto lygio investuotojų apsauga. Todėl reikia aiškiai nustatyti atitinkamas konkrečias depozitoriumo, AIFV ir (arba) AIF bei trečiųjų asmenų teises ir pareigas. Rašytinėje sutartyje turėtų būti visi būtini elementai, kad depozitoriumas arba trečiasis asmuo, kuriam perduotos saugojimo funkcijos pagal Direktyvą 2011/61/ES, tinkamai saugotų visą AIF turtą ir kad depozitoriumas tinkamai įvykdytų savo priežiūros ir kontrolės funkcijas. Kad depozitoriumas galėtų įvertinti ir stebėti saugojimo riziką, sutartyje turėtų būti pakankamai išsamiai nurodytos turto, į kurį AIF gali investuoti, kategorijos ir geografiniai regionai, kuriuose AIF planuoja investuoti. Sutartyje taip pat reikėtų išsamiai nustatyti problemų sprendimo (angl. *escalation*) tvarką. Taigi, depozitoriumas turėtų perspėti AIFV apie reikšmingą riziką, nustatytą konkrečios rinkos atsiskaitymo sistemoje. Dėl sutarties nutraukimo joje turėtų būti nustatyta, kad depozitoriumas nutraukti sutartį gali tik kraštutiniu atveju, jei jis neįsitikina, kad turtas pakankamai apsaugotas. Ji taip pat turėtų užkirsti kelią moralinei rizikai, kai AIFV priimtų investavimo sprendimus nepaisydamas saugojimo rizikos ir remdamasis tuo, kad daugeliu atvejų atsakomybė tektų depozitoriumui. Siekiant išlaikyti aukšto lygio investuotojų apsaugą, reikalavimas, kuriuo nustatomi trečiųjų asmenų stebėjimo elementai, turėtų būti taikomas visai saugojimo grandinei;

- (95) trečiojoje šalyje įsteigtam depozitoriumui turėtų būti taikomas viešas rizikos ribojimo reguliavimas ir rizikos ribojimo priežiūra, kurią vykdo priežiūros institucija, kompetentinga vykdyti nuolatinę priežiūrą, atlikti tyrimus ir skirti sankcijas. Kai vykdamas tą depozitoriumo priežiūrą dalyvauja kelios priežiūros institucijos, viena priežiūros institucija turėtų veikti kaip kontaktinis punktas taikant Direktyvą 2011/61/ES ir visas ją taikant priimtas deleguotąsias ir įgyvendinimo priemones;
- (96) trečiosios šalies teisės vertinimą pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 6 dalies paskutinę pastraipą Europos Komisija turėtų atlikti lygindama trečiosios šalies depozitoriumui taikomus veiklos leidimų išdavimo kriterijus ir nuolatinės veiklos sąlygas su atitinkamais reikalavimais, pagal Sąjungos teisę taikomais kredito įstaigoms ir (arba) investicinėms įmonėms dėl depozitoriumo veiklos pradėjimo ir depozitoriumo funkcijų vykdymo, siekdama nustatyti, ar vietos kriterijų poveikis yra toks pat kaip ir pagal Sąjungos teisę nustatytų kriterijų. Depozitoriumas, kuriam taikoma rizikos ribojimo priežiūra ir kuris turi licenciją trečiojoje šalyje pagal kitą vietos kategoriją, išskyrus kredito įstaigos arba investicinės įmonės, gali būti vertinamas Europos Komisijos siekiant nustatyti, ar atitinkamų trečiosios šalies teisės nuostatų poveikis yra toks pat kaip ir pagal Sąjungos teisę kredito įstaigoms ir (arba) investicinėms įmonėms nustatytų nuostatų;
- (97) kad depozitoriumas visais atvejais galėtų aiškiai apžvelgti visus pinigų srautus į ir iš AIF, AIFV turėtų užtikrinti, kad depozitoriumas nepagrįstai nedelsiant gautų tikslią informaciją, susijusią su visais pinigų srautais, įskaitant pinigų srautus iš trečiųjų asmenų, kuriuose atidaryta AIF piniginių lėšų sąskaita;
- (98) kad AIF pinigų srautai būtų tinkamai stebimi, depozitoriumas privalo užtikrinti, kad būtų įdiegtos ir veiksmingai įgyvendinamos procedūros AIF pinigų srautams tinkamai stebėti ir kad tos procedūros būtų periodiškai peržiūrimos. Visų pirma depozitoriumas turėtų įvertinti suderinimo procedūrą, kad įsitikintų, jog procedūra yra tinkama AIF ir atliekama tinkamais intervalais, atsižvelgiant į AIF pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Per tokią procedūrą, pvz., turėtų būti iš eilės po vieną lyginami visi pinigų srautai, nurodyti banko sąskaitos ataskaitose, su pinigų srautais, užregistruotais AIF sąskaitose. Kai suderinimas atliekamas kasdien, kaip yra daugelio atvirojo tipo AIF atveju, depozitoriumas taip pat turėtų suderinimą atlikti kasdien. Depozitoriumas turėtų visų pirma stebėti per suderinimo procedūras išryškėjusius neatitiktumus ir taisomąsias priemones, kurių imtasi, kad galėtų nepagrįstai nedelsdamas pranešti AIFV apie nepanaikintas anomalijas ir visapusiškai peržiūrėti suderinimo procedūras. Tokia peržiūra turėtų būti atliekama bent kartą per metus. Be to, depozitoriumas turėtų laiku nustatyti reikšmingus pinigų srautus ir visų pirma tuos pinigų srautus, kurie galėtų neatitikti AIF operacijų, pvz., AIF turto pozicijų arba pasirašymo ir išpirkimo pokyčius, taip pat turėtų periodiškai gauti piniginių lėšų sąskaitų ataskaitas ir tikrinti savo paties pinigų pozicijų įrašų atitiktį AIFV įrašams. Depozitoriumas turėtų saugoti naujausius duomenis pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies b punktą;
- (99) depozitoriumas turėtų užtikrinti, kad visi investuotojų arba jų vardu atlikti mokėjimai pasirašius AIF akcijas ar investicinius vienetus būtų gauti ir įrašyti vienoje ar daugiau piniginių lėšų sąskaitų pagal Direktyvą 2011/61/ES. Todėl AIFV turėtų užtikrinti, kad depozitoriumui būtų teikiama svarbi informacija, jam reikalinga, kad galėtų tinkamai stebėti, ar gauti investuotojų mokėjimai. AIFV turi užtikrinti, kad depozitoriumas šią informaciją gautų nepagrįstai nedelsiant, kai trečiasis asmuo gauna pavedimą išpirkti arba išleisti AIF akcijas ar investicinius vienetus. Todėl informaciją iš subjekto, kuris atsakingas už AIF akcijų ar investicinių vienetus pasirašymą ir išpirkimą, depozitoriumui reikėtų perduoti iki darbo dienos pabaigos, kad investuotojų mokėjimai nebūtų netinkamai naudojami;
- (100) priklausomai nuo saugotino turto tipo, turtas gali būti saugomas, kaip, pvz., finansinės priemonės, kurias galima įrašyti į finansinių priemonių sąskaitą arba fiziškai pristatyti depozitoriumui pagal Direktyvą 2011/61/ES, arba jam gali būti taikomas nuosavybės teisės patikrinimo ir apskaitos reikalavimas. Depozitoriumas turėtų saugoti visas AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV finansines priemones, kurias galima įrašyti arba laikyti sąskaitoje tiesiogiai arba netiesiogiai depozitoriumo arba trečiojo asmens, kuriam perduotos saugojimo funkcijos, visų pirma centrinio vertybinių popierių depozitoriumo lygiu, vardu. Be šių situacijų, reikia saugoti tas finansines priemones, kurios tiesiogiai įregistruotos tik pas patį emitentą ar jo agentą depozitoriumo arba trečiojo asmens, kuriam perduotos saugojimo funkcijos, vardu. Tos finansinės priemonės, kurios pagal taikomą nacionalinę teisę yra tik AIF vardu įregistruotos pas emitentą ar jo agentą, pvz., investicijos į bendroves, neįtrauktas į biržos sąrašus, per privataus kapitalo ir rizikos kapitalo fondus, neturėtų būti saugomos. Visos finansinės priemonės, kurias būtų galima fiziškai pristatyti depozitoriumui, turėtų būti saugomos. Jei vykdomos sąlygos, kuriomis finansinės priemonės turi būti saugomos, finansines priemones, kurias teikiamos kaip užstatas trečiajam asmeniui arba kurias trečiasis asmuo teikia AIF naudai, turi saugoti pats

depozitoriumas arba trečiasis asmuo, kuriam perduotos saugojimo funkcijos, tol, kol jos priklauso AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV. Be to, AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV priklausančios finansinės priemonės, kurias AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV leido depozitoriumui pakartotinai naudoti, yra saugomos tol, kol nepasinaudojama pakartotinio naudojimo teise;

- (101) saugant finansines priemones visuomet turėtų būti reikalingas deramas kruopštumas ir apsauga. Siekiant užtikrinti, kad saugojimo rizika būtų tinkamai įvertinta, kruopštus depozitoriumas visų pirma turėtų žinoti, kurie tretieji asmenys sudaro saugojimo grandinę, užtikrinti, kad išsamaus patikrinimo ir atskyrimo prievolių būtų laikomasi visoje saugojimo grandinėje, užtikrinti, kad pats turėtų tinkamą teisę susipažinti su trečiųjų asmenų, kuriems perduotos saugojimo funkcijos, apskaitos dokumentais ir įrašais, užtikrinti atitiktį šiems reikalavimams, dokumentais įforminti visas šias pareigas ir šiuos dokumentus bei ataskaitas teikti AIFV;
- (102) kad nebūtų leidžiama nepaisyti Direktyvos 2011/61/ES reikalavimų, depozitoriumo saugojimo pareigos turėtų apimti bazinį finansinių struktūrų ir (arba) teisinių struktūrų, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV, turtą. Ta skaidrumo nuostata neturėtų būti taikoma fondų fondams arba finansuojamųjų ir finansuojančiųjų subjektų struktūroms, jei jie turi depozitoriumą, kuris tinkamai saugo fondo turtą;
- (103) depozitoriumas turėtų visuomet turėti galimybę visapusiškai apžvelgti visą turtą, kuris nėra saugotinos finansinės priemonės. Tam turtui būtų taikomas nuosavybės teisės patikrinimo ir apskaitos reikalavimas pagal Direktyvą 2011/61/ES. Tokio turto pavyzdžiai yra fizinis turtas, kuris nelaikomas finansinėmis priemonėmis pagal Direktyvą 2011/61/ES arba kurio nebūtų galima fiziškai pristatyti depozitoriumui, tokios finansinės sutartys kaip išvestinės finansinės priemonės, pinigų indėliai arba investicijos į privačiai valdomas bendroves ir partnerystės dalys;
- (104) kad būtų užtikrintas pakankamas tikrumas, kad AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV iš tikrųjų yra turto savininkas, depozitoriumas turėtų užtikrinti, kad gautų visą informaciją, kuri, jo nuomone, būtina norint įsitikinti, kad AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV turi turto nuosavybės teisę. Ta informacija galėtų būti oficialaus dokumento, rodančio, kad AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV yra

turto savininkas, kopija arba oficialus ir patikimas įrodymas, kurį depozitoriumas laiko tinkamu. Jei būtina, depozitoriumas turėtų reikalauti papildomų įrodymų iš AIF ar AIF vardu veikiančio AIFV arba pagal aplinkybes trečiojo asmens;

- (105) depozitoriumas turėtų apskaityti visą turtą, dėl kurio nuosavybės teisės priklausymo alternatyvaus investavimo fondui įsitikino. Jis gali nustatyti procedūrą informacijai iš trečiųjų asmenų gauti, pagal kurią procedūras, kuriomis užtikrinama, kad turto nebūtų galima perleisti apie tokius sandorius neinformavus depozitoriumo arba trečiojo asmens, kuriam perduotos saugojimo funkcijos, būtų galima įgyvendinti AIF, kurių sandoriai reti ir (arba) dėl kurių sandorių vyksta derybos prieš atsiskaitymą, atveju. Reikalavimas turėti galimybę susipažinti su trečiojo asmens kiekvieno sandorio įrodomaisiais dokumentais galėtų tiktai AIF, kurių portfelio operacijos yra dažnesnės, pvz., investuojama į išvestines finansines priemones, įtrauktas į biržos sąrašus;
- (106) siekiant užtikrinti, kad depozitoriumas galėtų vykdyti savo pareigas, būtina paaiškinti Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalyje numatytas užduotis ir visų pirma antro lygmens kontrolės priemonės, kurių turi imtis depozitoriumas. Tokiomis užduotimis depozitoriumui neužkertamas kelias atlikti *ex ante* patikrinimus, kai, jo nuomone, tai tinkama ir yra susitarimas su AIFV. Siekiant užtikrinti, kad galėtų vykdyti savo pareigas, depozitoriumas turėtų nustatyti savo problemų sprendimo tvarką situacijoms, kai nustatomi pažeidimai. Ta procedūra reikėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos būtų informuojamos apie reikšmingus pažeidimus. Depozitoriumo priežiūros atsakomybė tretiesiems asmenims, nustatyta šiame reglamente, nedaro įtakos AIFV tenkančiai atsakomybei pagal Direktyvą 2011/61/ES;
- (107) depozitoriumas turėtų tikrinti, ar išleistų investicinių vienetų ar akcijų skaičius atitinka gautas pasirašymo įplaukas. Be to, siekdamas užtikrinti, kad būtų gauti investuotojų mokėjimai pasirašius investicinius vienetus ar akcijas, depozitoriumas turėtų papildomai užtikrinti, kad būtų atliekamas dar vienas pasirašymo pavedimų ir pasirašymo įplaukų suderinimas. Turėtų būti atliekamas toks pat išpirkimo pavedimų suderinimas. Depozitoriumas taip pat turėtų patikrinti, kad AIF sąskaitose esančių investicinių vienetų ar akcijų skaičius sutaptų su AIF registre įrašytų apyvartoje esančių investicinių vienetų ar akcijų skaičiumi. Depozitoriumas turėtų atitinkamai adaptuoti savo procedūras atsižvelgdamas į pasirašymo ir išpirkimo dažnumą;

- (108) depozitoriumas turėtų imtis visų būtinų veiksmų užtikrinti, kad būtų veiksmingai įgyvendinama tinkama AIF turto vertinimo politika ir procedūros, atlikdamas atrankinius patikrinimus arba lygindamas grynojo turto vertės apskaičiavimo pokyčio laikui bėgant nuoseklumą su lyginamojo indekso pokyčiu. Nusistatydamas procedūras depozitoriumas turėtų aiškiai suprasti AIFV arba išorės vertintojo naudojamas vertinimo metodikas AIF turto vertei įvertinti. Tokių patikrinimų dažnumas turėtų atitikti AIF turto vertinimo dažnumą;
- (109) laikydamasis priežiūros prievolės pagal Direktyvą 2011/61/ES, depozitoriumas turėtų nustatyti procedūrą, kad galėtų *ex post* tikrinti, ar AIF laikosi taikomų įstatymų ir kitų teisės aktų ir savo taisyklių bei steigimo dokumentų. Tai apima tokias sritis kaip tikrinimas, ar AIF investicijos atitinka jo investavimo strategijas, aprašytas AIF taisyklėse ir siūlymo dokumentuose, ir užtikrinimas, kad AIF nepažeistų savo investavimo apribojimų, jei jų yra. Depozitoriumas turėtų stebėti AIF sandorius ir iširti neįprastus sandorius. Jei taikomuose nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose arba AIF taisyklėse ir steigimo dokumentuose nustatytos ribos ar apribojimai pažeidžiami, depozitoriumas turėtų, pvz., gauti AIFV nurodymą jo sąskaita atšaukti sandorį, kuriuo daromas pažeidimas. Šiuo reglamentu depozitoriumui neužkertamas kelias patvirtinti *ex ante* metodą, kai, jo nuomone, tai tinkama ir yra susitarimas su AIFV;
- (110) depozitoriumas turėtų užtikrinti, kad pajamos būtų tiksliai apskaičiuojamos pagal Direktyvą 2011/61/ES. Tam pasiekti depozitoriumas turi užtikrinti, kad pajamų paskirstymas būtų tinkamas ir kad, nustačius klaidą, AIFV imtųsi tinkamų taisomųjų veiksmų. Tai užtikrinęs depozitoriumas turėtų patikrinti pajamų paskirstymo ir visų pirma dividendų išmokų išsamumą ir tikslumą;
- (111) pagal Direktyvą 2011/61/ES perduodant saugojimo funkcijas, susijusias su kitu turtu, tikėtina, kad daugeliu atvejų bus perduodamos administracinės funkcijos. Todėl depozitoriumui, perduodančiam apskaitos funkcijas, reikėtų įgyvendinti ir taikyti tinkamą ir dokumentais įformintą procedūrą, kuria užtikrinama, kad funkcijų perėmėjas visuomet laikytųsi Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkto reikalavimų. Siekiant užtikrinti pakankamą turto apsaugą, būtina nustatyti tam tikrus principus, kurie turėtų būti taikomi saugojimo funkcijos perdavimui. Saugojimo pareigų perdavimo atveju svarbu nustatyti tam tikrus pagrindinius principus, kurie turi būti veiksmingai taikomi per visą perdavimo procesą. Tie principai neturėtų būti laikomi baigtiniais, t. y. jais nustatomi ne visi depozitoriumo deramo profesionalumo, apdairumo ir stropumo elementai ir ne visi veiksmai, kurių depozitoriumas turėtų imtis dėl pačių tų principų. Prievolė nuolat stebėti trečiąjį asmenį, kuriam perduotas saugojimo funkcijos, turėtų būti tikrinimas, ar šis trečiasis asmuo teisingai vykdo visas perduotas funkcijas ir laikosi perdavimo sutarties. Trečiasis asmuo turėtų veikti garbingai, sąžiningai, siekdamas kuo didesnės AIF ir jo investuotojų naudos, laikydamasis reguliavimo ir priežiūros reikalavimų, ir veikti deramai apdairiai, stropiai ir profesionaliai, kiek to paprastai tikimasi iš labai atsargaus tos finansų srities profesijos atstovo panašiomis aplinkybėmis. Depozitoriumas turėtų peržiūrėti, *inter alia*, per atrankos ir skyrimo procesą įvertintus elementus ir juos objektyviai įvertinti lygindamas su rinkos pokyčiais. Reguliaros peržiūros forma turėtų atitikti aplinkybes, kad depozitoriumas galėtų tinkamai įvertinti riziką, susijusią su sprendimu turtą patikėti trečiajam asmeniui. Peržiūros dažnumas turėtų būti toks, kad visuomet atitiktų rinkos sąlygas ir susijusią riziką. Kad veiksmingai reaguotų į galimą trečiojo asmens nemokumą, depozitoriumas turėtų pasiręgti nenumatytiems atvejams, įskaitant alternatyvių strategijų kūrimą ir galimą alternatyvių paslaugų teikėjų atranką, jei tinka pagal aplinkybes. Nors tokiomis priemonėmis galima sumažinti depozitoriumui kylančią saugojimo riziką, jos nekeičia prievolės praradus finansines priemones jas grąžinti arba sumokėti atitinkamą sumą, o ta prievolė priklauso nuo to, ar vykdomi Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalies reikalavimai;
- (112) perduodamas saugojimo funkcijas, depozitoriumas turėtų užtikrinti, kad būtų vykdomi Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkto iii papunkčio reikalavimai ir kad depozitoriumo AIF klientų turtas būtų tinkamai atskirtas. Šia prievole visų pirma reikėtų užtikrinti, kad AIF turtas nebūtų prarastas dėl trečiojo asmens, kuriam perduotas saugojimo funkcijos, nemokumo. Siekiant kuo daugiau sumažinti tą riziką šalyse, kuriose atskyrimo poveikis nepripažįstamas nemokumo teisėje, depozitoriumas turėtų imtis papildomų veiksmų. Depozitoriumas galėtų informuoti AIF ir AIF vardu veikiančią AIFV, kad į tokius saugojimo rizikos aspektus būtų tinkamai atsižvelgta priimant investavimo sprendimą, arba imtis tokių priemonių, kokios įmanomos pagal vietos jurisdikciją, kad nemokumas kuo mažiau paveiktų turtą pagal vietos teisę. Be to, depozitoriumas galėtų drausti laikiną klientų turto deficitą, naudoti rezervus arba nustatyti tvarką, kuria draudžiama vieno kliento debeto likutį naudoti kito kliento kredito likučiui kompensuoti. Nors

tokiomis priemonėmis galima sumažinti depozitoriumui kylančią saugojimo riziką perduodant saugojimo funkcijas, jos nekeičia prievolės praradus finansines priemones jas grąžinti arba sumokėti atitinkamą sumą, o ta prievolė priklauso nuo to, ar vykdomi Direktyvos 2011/61/ES reikalavimai;

- (113) depozitoriumas laikomas atsakingu pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, kai prarandama paties depozitoriumo arba trečiojo asmens, kuriam saugojimo funkcijos perduotos, saugoma finansinė priemonė, jei depozitoriumas neįrodo, kad finansinė priemonė prarasta dėl išorės įvykio, kurio negalima pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmių nebūtų buvę galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų. Tas praradimas turėtų skirtis nuo investuotojų patiriamo investicijos praradimo dėl turto vertės sumažėjimo priėmus investavimo sprendimą;
- (114) kad būtų galima nustatyti praradimą, svarbu, kad praradimas būtų galutinis ir nebeliktų perspektyvos atgauti finansinį turtą. Taigi, situacijos, kai finansinė priemonė tik laikinai neprieinama arba įšaldyta, neturėtų būti laikomos praradimu, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalyje. Tačiau galima nustatyti trijų tipų situacijas, kai praradimas turėtų būti laikomas galutiniu: kai finansinė priemonė nebeegzistuoja arba niekada neegzistavo; kai finansinė priemonė egzistuoja, bet AIF galutinai prarado nuosavybės teisę į ją; ir kai AIF turi nuosavybės teisę, bet nebegali visam laikui jos perduoti arba sukurti ribotų nuosavybės teisių į tą finansinę priemonę;
- (115) finansinė priemonė laikoma nebeegzistuojančia, pvz., kai ji dinga dėl apskaitos klaidos, kurios negalima ištaisyti, arba ji niekada neegzistavo, kai AIF nuosavybė įregistruota remiantis suklastotais dokumentais. Situacijos, kai finansinės priemonės prarandamos dėl sukčiavimo, turėtų būti laikomos praradimu;
- (116) praradimo negalima nustatyti, kai finansinė priemonė pakeista kita finansine priemone arba konvertuota į kitą finansinę priemonę, pvz., situacijose, kai reorganizuojant bendrovę akcijos panaikinamos ir pakeičiamos nauja akcijų emisija. Neturėtų būti laikoma, kad AIF visam laikui prarado nuosavybės teisę į finansinę priemonę, jei AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV nuosavybė teisėtai perleido trečiajam asmeniui. Jei turto teisinė nuosavybė skiriasi nuo faktinės nuosavybės, praradimo apibrėžtyje turėtų būti daroma nuoroda į faktinės nuosavybės teisės praradimą;
- (117) depozitoriumo galima nelaikyti atsakingu pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalį tik įvykus išorės įvykiui, kurio depozitoriumas negalėjo pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmės būtų buvusios neišvengiamos nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų. Kad būtų atleistas nuo atsakomybės, depozitoriumas turėtų įrodyti, kad vykdomos visos šios sąlygos;
- (118) pirmiausia reikėtų nustatyti, ar praradimą lėmęs įvykis buvo išorės įvykis. Depozitoriumo atsakomybės neveikia funkcijų perdavimas, todėl įvykis laikomas išorės įvykiu, jei jis atsitinka ne dėl depozitoriumo arba trečiojo asmens, kuriam perduotos saugomų finansinių priemonių saugojimo funkcijos, veiksmų arba neveikimo. Tuomet reikėtų įvertinti, ar įvykio negalima pagrįstai kontroliuoti, patikrinant, ar atsargus depozitoriumas pagrįstai negalėjo nieko padaryti, kad išvengtų įvykio. Atliekant šiuos veiksmus, ir gaivaliniai įvykiai, ir valdžios institucijos aktai gali būti laikomi išorės įvykiais, kurių pagrįstai negalima kontroliuoti. Taigi, trečiajam asmeniui, kuriam saugojimo funkcijos perduotos, tapus nemokiam, šalies, kurioje priemonės saugomos, teisė, kuria nepripažįstamas tinkamai įgyvendinto atskyrimo poveikis, yra laikoma išorės įvykiu, kurio pagrįstai negalima kontroliuoti. Tačiau praradimas dėl atskyrimo reikalavimų, nustatytų Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkto iii papunktyje, netaikymo arba turto praradimas dėl trečiojo asmens veiklos sutrikimo, susijusio su jo nemokumu, negali būti laikomi išorės įvykiais, kurių pagrįstai negalima kontroliuoti;
- (119) galiausiai, depozitoriumas turėtų įrodyti, kad praradimo nebuvo galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų. Šiuo atveju depozitoriumas turėtų informuoti AIFV ir imtis tinkamų veiksmų atsižvelgdamas į aplinkybes. Pavyzdžiui, situacijoje, kai, depozitoriumo nuomone, vienintelis tinkamas veiksmas yra perduoti finansines priemones, depozitoriumas turėtų tinkamai apie tai informuoti AIFV, o AIFV savo ruožtu turėtų pateikti depozitoriumui rašytinius nurodymus, ar toliau laikyti finansines priemones, ar jas perduoti. Apie nurodymus depozitoriumui toliau laikyti turtą turėtų būti nepagrįstai nedelsiant pranešta AIF investuotojams. AIFV arba AIF turėtų tinkamai apsvarstyti depozitoriumo rekomendacijas. Atsižvelgiant į aplinkybes, toliau manydamas, kad finansinių priemonių apsauga yra nepakankama, nepaisant pakartotinių perspėjimų, depozitoriumas turėtų apsvarstyti tolesnius galimus veiksmus, pvz., nutraukti sutartį, jei AIF duodama laiko pagal nacionalinę teisę susirasti kitą depozitoriumą;

- (120) norint užtikrinti tokią pačią investuotojų apsaugą, tie patys reikalavimai turėtų galioti ir funkcijų perėmėjui, kuriam depozitoriumas pagal sutartį perdavė savo atsakomybę. Todėl, kad būtų atleistas nuo atsakomybės pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalį, funkcijų perėmėjas turėtų įrodyti, kad vykdo visas tas pačias sąlygas;
- (121) tam tikromis aplinkybėmis depozitoriumui leidžiama nebūti atsakingam už finansinių priemonių, saugomų trečiojo asmens, kuriam saugojimas perduotas, praradimą. Toks atleidimas nuo atsakomybės leidžiamas tik tada, kai yra objektyvi priežastis susitarti dėl tokio atleidimo, kuris priimtinas ir depozitoriumui, ir AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV. Kiekvieną kartą atleidžiant nuo atsakomybės turėtų būti nustatoma objektyvi priežastis atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, kuriomis saugojimas perduotas;
- (122) svarstant objektyvią priežastį, reikėtų nustatyti tinkamą pusiausvyrą siekiant užtikrinti, kad prireikus būtų galima patikimai pasinaudoti sutartiniu atleidimu nuo atsakomybės ir kad būtų nustatytos pakankamos apsaugos priemonės, kad depozitoriumui nebūtų leidžiama piktnaudžiauti sutartiniu atleidimu nuo atsakomybės. Sutartiniu atleidimu nuo atsakomybės jokiais aplinkybėmis neturėtų būti naudojama siekiant apeiti depozitoriumo atsakomybės reikalavimus pagal Direktyvą 2011/61/ES. Depozitoriumas turėtų įrodyti, kad dėl konkrečių aplinkybių buvo priverstas saugojimą perduoti trečiajam asmeniui. Susitariant dėl atleidimo nuo atsakomybės turėtų būti visuomet atžvelgiama į AIF ar jo investuotojų interesus, o AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV turėtų aiškiai nurodyti, kad jie atsižvelgia į tuos interesus. Pavyzdiniuose scenarijuose reikėtų nurodyti situacijas, kai galima laikyti, kad depozitoriumas neturi kitos išeities, kaip tik perduoti saugojimą tretiesiems asmenims;
- (123) kompetentingoms institucijoms svarbu gauti tinkamą ir pakankamą informaciją, kad galėtų tinkamai ir nuosekliai stebėti AIFV veiklą ir su jais susijusią riziką. Kadangi AIFV veikla galėtų turėti tarpvalstybinio masto poveikį ir poveikį finansų rinkoms, kompetentingos institucijos taip pat turėtų atidžiai stebėti AIFV ir AIF, kad galėtų imtis tinkamų veiksmų sisteminės rizikos didėjimui išvengti. Įgyvendinimo priemonėse apibrėžtomis nuostatomis dėl ataskaitų teikimo ir svarbios informacijos atskleidimo užtikrinus daugiau skaidrumo ir nuoseklumo, kompetentingoms institucijoms turėtų atsirasti galimybė nustatyti riziką finansų rinkose ir į ją reaguoti;
- (124) investuotojams labai svarbu gauti būtiniausių informaciją apie konkrečius AIFV bei AIF ir jų struktūrą, kad galėtų priimti teisingą investavimo sprendimą, atitinkantį jų poreikius ir priimtina riziką. Ta informacija turėtų būti aiški, patikima, nesunkiai suprantama ir aiškiai pateikta, nes informacija yra naudingesnė, jei ją galima palyginti tarp skirtingų AIFV, AIF ir laikotarpių. Prieš atskleisdamas informaciją AIFV neturėtų užsiimti veikla, kuri galėtų trukdyti investuotojams ją objektyviai suprasti ir praktiškai panaudoti, pvz., balanso gražinimu (angl. *window dressing*);
- (125) būtina nustatyti būtiniausių standartų, susijusių su metinių ataskaitų teikimo reikalavimais, įskaitant pagrindinius elementus ir nebaigtinį straipsnių sąrašą, sistemą. Reikšmingus Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytos informacijos pokyčius reikėtų atskleisti finansinių ataskaitų rinkinio metinėje ataskaitoje. Be nebaigtinio pagrindinių straipsnių eilučių sąrašo, galima pateikti papildomas straipsnių eilutes, antraštes ir tarpines sumas, kai svarbu pateikti šiuos punktus norint suprasti bendrą AIF finansinę būklę ar rezultatus. Nepanašaus pobūdžio ar funkcijos straipsnius būtų galima apibendrinti, jei tokie straipsniai atskirai nėra reikšmingi. Tie straipsniai galėtų būti apibendrinami skirsnyje „kita kategorija“, pvz., „kitas turtas“ arba „kiti įsipareigojimai“. Kai straipsnių eilutės visiškai nėra taikomos konkrečiam AIF, jų pateikti nereikia. Nepaisant to, kokių apskaitos standartų laikomasi pagal Direktyvą 2011/61/ES, visas turtas turėtų būti vertinamas bent kartą per metus. Balanse arba turto ir įsipareigojimų ataskaitoje pagal Direktyvą 2011/61/ES reikėtų, *inter alia*, nurodyti pinigų ir pinigų ekvivalentus. Taigi apskaičiuojant AIF poziciją pinigų ekvivalentai turėtų būti laikomi labai likvidžiomis investicijomis;
- (126) kiek tai susiję su finansinių metų veiklos ataskaitomis, kuri pagal Direktyvą 2011/61/ES turi būti metinės ataskaitos dalis, turiniu ir formatu, ši ataskaita turėtų apimti teisingą ir subalansuotą AIF veiklos apžvalgą, aprašant pagrindinę riziką ir investicijas arba patiriamą ekonominę netikrumą. Atskleidžiant tą informaciją neturėtų būti skelbiama saugotina AIF informacija, kurios paskelbimas būtų žalingas AIF ir jos investuotojams. Todėl jei konkrečios saugotinos informacijos paskelbimas turėtų tokį poveikį, būtų galima ją apibendrinti taip, kad būtų išvengta žalingo poveikio ir nebūtų atskleisti, pvz., atskiro portfelio bendrovės ar investicijos rezultatai ar statistiniai duomenys ir dėl to būtų atskleista saugotina AIF informacija. Ši informacija turėtų būti pateikiama vadovybės ataskaitoje, jei ji paprastai pateikiama kartu su finansinėmis ataskaitomis;

- (127) kiek tai susiję su informacijos apie atlyginimus turiniu ir jos atskleidimo formatu, kai informacija teikiama AIFV mastu, reikėtų pateikti papildomą informaciją paviešinant visų atitinkamo AIF atlyginimų paskirstymą ar išskaidymą. Tą būtų galima padaryti atskleidžiant visų AIFV atlyginimų duomenų padalijimą į fiksuotą ir kintamą komponentus, pareiškimą, kad šie duomenys susiję su visu AIFV, o ne AIF, AIFV valdomų AIF ir KIPVPS fondų skaičių ir bendrą valdomą tokių AIF bei KIPVPS turtą, kartu apžvelgiant atlyginimų politiką ir nurodant, kur investuotojams paprašius galima susipažinti su visa AIFV atlyginimų politika. Galima pateikti daugiau informacijos atskleidžiant visą kintamą atlyginimą, kurį AIF finansavo išmokėdamas sėkmės mokesčius arba valdytojo pelno dalį (pagal aplinkybes). Be informacijos apie atlyginimus atskleidimo, gali būti tikslinga, kad AIFV teiktų informaciją, susijusią su finansiniais ir nefinansiniais atitinkamų darbuotojų kategorijų atlyginimų politikos ir praktikos kriterijais, kad investuotojai galėtų įvertinti esamas paskatas;
- (128) kai AIF išleidžia investicinius vienetus, turto perkėlimo į nelikvidaus turto izoliavimo sąskaitas momentu reikėtų apskaičiuoti, kiek turto ten perkeliama, perkeliant turtą priskirtų investicinių vienetų skaičių padauginus iš vieno investicinio vieneto kainos. Visomis aplinkybėmis vertinimo pagrindą reikėtų aiškiai atskleisti ir nurodyti datą, kada vertinimas atliktas;
- (129) kad galėtų valdyti likvidumą, AIFV turėtų būti leidžiama savo valdomų AIF vardu sudaryti skolinimosi susitarimus. Tie susitarimai gali būti trumpalaikiai arba ilgesnio galiojimo. Pastaruoju atveju labiau tikėtina, kad toks susitarimas būtų specialusis susitarimas nelikvidaus turto valdymo tikslais;
- (130) laikantis diferencijavimo principo ir pripažįstant AIF tipų įvairovę, AIFV taikomi informacijos atskleidimo investuotojams reikalavimai turėtų skirtis atsižvelgiant į AIF tipą ir priklausytų nuo kitų veiksnių, pvz., investavimo strategijos ir portfelio sudėties;
- (131) Direktyvoje 2011/61/ES reikalaujama, kad AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai reguliariai teiktų tam tikrą informaciją apie kiekvieną valdomą ES AIF ir kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje. Todėl svarbu papildomai patikslinti, kokią informaciją ir kiek dažnai reikia teikti – tai priklauso nuo konkrečiau AIFV valdomų AIF portfeliuose valdomo turto vertės. Reikėtų nustatyti *pro forma* ataskaitų teikimo šablonus, kuriuos AIFV turėtų pildyti už valdomus AIF. Kai AIFV veiklos leidimą turintis subjektas platina AIF, kuriuos valdo kiti AIFV, investicinius vienetus ar akcijas, jis veikia ne kaip tų AIF valdytojas, bet kaip tarpininkas, t. y. kaip investicinė įmonė, kuriai taikoma Direktyva 2004/39/EB. Todėl jis neturėtų teikti ataskaitų už tuos AIF, nes taip būtų teikiama per daug sutampančių ataskaitų. Tačiau toks ataskaitų teikimo reikalavimas turėtų būti taikomas ne ES AIFV, valdantiems AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje;
- (132) pasiekus šiame reglamente nustatytą ribą pradedami taikyti tik Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 4 dalyje nustatyti ataskaitų teikimo reikalavimai. AIF, kurio pagal įsipareigojimų metodą apskaičiuotas finansinio svorto koeficientas yra mažiau negu tris kartus mažesnis už jo grynojo turto vertę, nebūtų laikomas naudojančiu reikšmingą finansinį svorą. Tačiau kompetentingos institucijos gali reikalauti papildomos informacijos, kai tai būtina siekiant veiksmingai stebėti sistemine riziką. Nustatius ataskaitų teikimo ribą taip pat užtikrinama, kad informacija, susijusi su sisteminės rizikos didėjimu, būtų nuosekliai renkama visoje Sąjungoje ir AIFV būtų suteikiamas tikrumas;
- (133) kompetentingos institucijos priežiūros įgaliojimai pagal Direktyvos 2011/61/ES 25 straipsnio 3 dalį yra naudojami pagal naują priežiūros sistemą, kuri yra su finansų sistemos stabilumu ir vientisumu susijusių AIFV nuolatinės priežiūros procesų ir sisteminės rizikos vertinimų, kuriuos atlieka kompetentingos institucijos ir Europos priežiūros institucijos, dalis. Kompetentingos institucijos turėtų tinkamai naudotis gaunama informacija ir nustatyti AIFV naudojamo finansinio svorto ribas ar kitus AIF valdymo apribojimus, taikomus valdomiems AIF, kai, jų nuomone, tai būtina siekiant užtikrinti finansų sistemos stabilumą ir vientisumą. Tikėtina, kad sisteminės rizikos vertinimas keisis priklausomai nuo ekonominės aplinkos, todėl bet kuris AIFV dėl savo valdomų AIF gali tapti svarbus sistemai. Todėl pagrindinis reikalavimas yra toks, kad kompetentingos institucijos gautų visą informaciją, būtiną toms situacijoms tinkamai įvertinti, kad būtų išvengta sisteminės rizikos didėjimo. Tuomet kompetentingos institucijos turėtų nuodugnai įvertinti informaciją ir imtis tinkamų priemonių;

- (134) kad ES AIFV galėtų valdyti ne ES AIF ir platinti jų investicinius vienetus ar akcijas, o ne ES AIFV – valdyti Sąjungos AIF ir platinti jų investicinius vienetus ar akcijas, Direktyvoje 2011/61/ES reikalaujama, kad su atitinkamomis trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF ir (arba) ne ES AIFV, priežiūros institucijomis būtų sudaryti tinkami bendradarbiavimo susitarimai. Tokiais bendradarbiavimo susitarimais turėtų būti užtikrintas bent jau veiksmingas keitimasis informacija, kuris leistų Sąjungos kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal Direktyvą 2011/61/ES;
- (135) bendradarbiavimo susitarimais kompetentingoms institucijoms turėtų būti sudarytos sąlygos vykdyti priežiūros ir reikalavimų vykdymo užtikrinimo pareigas trečiųjų šalių subjektų atžvilgiu. Todėl bendradarbiavimo susitarimuose turėtų būti nustatyta aiški ir konkreti susipažinimo su informacija, patikrų vietoje atlikimo ir trečiųjų šalių institucijų pagalbos teikimo sistema. Bendradarbiavimo susitarimais turėtų būti užtikrinta, kad gauta informacija būtų galima dalytis su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, EVPRI ir ESRV;
- (136) siekiant sudaryti sąlygas kompetentingoms institucijoms, AIFV ir depozitoriumams prisitaikyti prie naujų šio reglamento reikalavimų, kad juos būtų galima veiksmingai ir rezultatyviai taikyti, šio reglamento taikymo pradžios data turėtų sutapti su Direktyvos 2011/61/ES perkėlimo į nacionalinę teisę data,
- b) AIFV darbuotojas, taip pat bet koks kitas fizinis asmuo, kurio paslaugomis gali naudotis arba kurias kontroliuoja AIFV ir kuris dalyvauja AIFV teikiant kolektyvinio portfelio valdymo paslaugas;
- c) fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiesiogiai dalyvauja teikiant paslaugas AIFV pagal funkcijų perdavimo tretiesiems asmenims susitarimą, kad AIFV galėtų teikti kolektyvinio portfelio valdymo paslaugas;
- 3) vyresnioji vadovybė – asmuo ar asmenys, kurie veiksmingai vadovauja AIFV veiklai pagal Direktyvos 2011/61/ES 8 straipsnio 1 dalies c punktą, ir, jei yra, valdymo organo vykdomasis narys ar vykdomieji nariai;
- 4) valdymo organas – AIFV organas, turintis įgaliojimus priimti galutinius sprendimus ir atliekantis priežiūros ir valdymo funkcijas arba tik valdymo funkciją, jei šios dvi funkcijos yra atskirtos;
- 5) specialusis susitarimas – tiesiogiai su AIF turto nelikvidumu susijęs susitarimas, kuris turi poveikį konkrečioms investuotojų į tam tikro tipo AIF investicinius vienetus ar akcijas turimoms išpirkimo teisėms ir kuris yra specialiai sukurtas arba nuo paprastų investuotojų išpirkimo teisių atskiras susitarimas.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Apibrėžtys

Be Direktyvos 2011/61/ES 2 straipsnyje pateiktų apibrėžčių, šiame reglamente vartojamos šios apibrėžtys:

- 1) kapitalo išpareigojimas – sutartinis investuotojo išpareigojimas alternatyvaus investavimo fondo valdytojo (AIFV) prašymu suteikti alternatyvaus investavimo fondui (AIF) sutartos sumos investiciją;
- 2) atitinkamas asmuo – bet kuris iš šių asmenų, kai kalbama apie AIFV:
 - a) AIFV direktorius, partneris ar jam prilygstantis asmuo arba vadovas;

II SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Valdomo turto apskaičiavimas

(Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 2 dalis)

2 straipsnis

Bendros valdomo turto vertės apskaičiavimas

1. Kad galėtų pasinaudoti Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtimi, AIFV:
 - a) nustato visus AIF, kurių išorės valdytoju jis yra paskirtas, arba AIF, kurių valdytojas jis yra, jei pagal AIF teisinę formą valdymas gali būti vidinis, pagal Direktyvos 2011/61/ES 5 straipsnį;
 - b) nustato kiekvieno valdomo AIF turto portfelį ir pagal vertinimo taisykles, nustatytas pagal šalies, kurioje AIF yra įsteigtas, teisę ir (arba) AIF taisykles arba steigimo dokumentus, nustato atitinkamą valdomo turto, įskaitant visą turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, vertę;

c) agreguoja nustatytas visų valdomų AIF valdomo turto vertes ir gautą bendrą valdomo turto vertę palygina su atitinkama riba, nustatyta Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 2 dalyje.

2. Taikant 1 dalį, į skaičiavimus neįtraukiami kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektai (KIPVPS), kurių atžvilgiu AIFV veikia kaip paskirta valdymo įmonė pagal Direktyvą 2009/65/EB.

Taikant 1 dalį, į skaičiavimus įtraukiami AIFV valdomi AIF, kurių atžvilgiu AIFV yra perdavęs funkcijas pagal Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnį. Tačiau į skaičiavimus neįtraukiami AIF, kuriuos AIFV valdo kaip funkcijų perėmėjas, portfeliai.

3. Apskaičiuojant bendrą valdomo turto vertę, kiekviena išvestinės finansinės priemonės pozicija, įskaitant į perleidžiamuosius vertybinius popierius įterptas išvestines finansines priemones, yra konvertuojama į lygiavertę tos išvestinės finansinės priemonės bazinio turto poziciją naudojant 10 straipsnyje nustatytas konvertavimo metodikas. Tuomet apskaičiuojant bendrą valdomo turto vertę naudojama tos lygiavertės pozicijos absoliučioji vertė.

4. Kai AIF investuoja į kitus AIF, kuriuos valdo tas pats iš išorės paskirtas AIFV, ta investicija gali būti neįtraukiama į AIFV valdomo turto skaičiavimus.

5. Kai vienas vidinio ar išorinio valdymo AIF padalinys investuoja į kitą to AIF padalinį, ta investicija gali būti neįtraukiama į AIFV valdomo turto skaičiavimus.

6. Bendra valdomo turto vertė pagal 1–4 dalis apskaičiuojama bent kartą per metus naudojant naujausias turimas turto vertes. Naujausia turima kiekvieno AIF turto vertė nustatoma per dvylika mėnesių iki ribos apskaičiavimo pagal pirmą šios dalies sakinių datos. AIFV nustato ribos apskaičiavimo datą ir ją taiko nuosekliai. Jei pasirinkta data vėliau keičiama, tai turi būti pagrindžiama kompetentingai institucijai. Pasirinkdamas ribos apskaičiavimo datą, AIFV atsižvelgia į valdomo turto vertinimo laiką ir dažnumą.

3 straipsnis

Nuolatinė valdomo turto stebėseną

AIFV nustato, įgyvendina ir taiko nuolatinio bendros valdomo turto vertės stebėjimo procedūras. Stebėseną rodo atnaujintą valdomo turto apžvalgą ir apima pasirašymo ir išpirkimo veiklos arba, jei taikoma, kapitalo išsipareigojimų panaudojimo,

kapitalo paskirstymo ir kiekvieno AIF vardu investuoto turto vertės stebėjimą.

Siekiant įvertinti, ar reikia dažniau apskaičiuoti bendrą valdomo turto vertę, atsižvelgiama į bendros valdomo turto vertės artumą Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 2 dalyje nustatytai ribai ir numatomą pasirašymo ir išpirkimo veiklą.

4 straipsnis

Atsitiktinis ribos pažeidimas

1. AIFV vertina situacijas, kai bendra valdomo turto vertė viršija atitinkamą ribą, kad nustatytų, ar jos yra laikino pobūdžio.

2. Kai bendra valdomo turto vertė viršija atitinkamą ribą ir, AIFV vertinimu, situacija nėra laikino pobūdžio, AIFV nedelsdamas praneša kompetentingai institucijai, kad situacija nelaiškoma laikino pobūdžio situacija, ir per 30 kalendorinių dienų kreipiasi veiklos leidimo pagal Direktyvos 2011/61/ES 7 straipsnį.

3. Kai bendra valdomo turto vertė viršija atitinkamą ribą ir, AIFV vertinimu, situacija yra laikino pobūdžio, AIFV nedelsdamas praneša kompetentingai institucijai, kad situacija laikoma laikino pobūdžio situacija. Pranešime pateikiama AIFV vertinimą, kad situacija yra laikino pobūdžio, patvirtinanti informacija, įskaitant situacijos aprašą ir priežasčių, kodėl ji laikoma laikina, paaiškinimą.

4. Situacija nelaikoma laikino pobūdžio situacija, jei yra tikimybė, kad ji truks ilgiau nei tris mėnesius.

5. Praėjus trimis mėnesiams nuo datos, kai bendra valdomo turto vertė viršijo atitinkamą ribą, AIFV perskaičiuoja bendrą valdomo turto vertę siekdamas įrodyti, kad ji nebeviršija atitinkamos ribos, arba kompetentingai institucijai įrodyti, kad situacija, dėl kurios valdomas turtas viršijo ribą, yra išspręsta ir prašyti AIFV veiklos leidimo nereikia.

5 straipsnis

Registruojantis teiktina informacija

1. Laikydami Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies b punkto reikalavimą, AIFV kompetentingoms institucijoms praneša bendrą valdomo turto vertę, apskaičiuotą 2 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Laikydami Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies c punkto reikalavimo, AIFV pateikia kiekvieno AIF siūlymo dokumentą, atitinkamą siūlymo dokumento ištrauką arba bendrą investavimo strategijos aprašą. Atitinkama siūlymo dokumento ištrauka ir investavimo strategijos aprašas apima bent šią informaciją:

- a) pagrindines turto, į kurį AIF gali investuoti, kategorijas;
- b) pramonės, geografinius ar kitus rinkos sektorius arba konkrečias turto klases, kuriems investavimo strategijoje skiriama daugiausia dėmesio;
- c) AIF skolinimosi arba finansinio svarto politikos aprašą.

3. Informacija, kurią AIFV turi teikti pagal Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies d punktą, nurodyta šio reglamento 110 straipsnio 1 dalyje. Ji teikiama pagal *pro forma* ataskaitos šabloną, pateiktą IV priede.

4. Pagal Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies d punktą surinkta informacija Sąjungos kompetentingos institucijos dalijasi tarpusavyje, su Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI) ir Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), kai tai būtina jų pareigoms vykdyti.

5. Informacija, kurios reikalaujama registruojantis, atnaujinama ir teikiama kartą per metus. Dėl priežasčių, susijusių su pasinaudojimu įgaliojimais pagal Direktyvos 2011/61/ES 46 straipsnį, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad AIFV informaciją, nurodytą Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnyje, teiktų dažniau.

2 SKIRSNIS

Finansinio svarto apskaičiavimas

(Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 3 dalis)

6 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl finansinio svarto apskaičiavimo

1. AIF finansinis svortas yra išreikštas kaip AIF pozicijos ir jo grynojo turto vertės santykis.

2. AIFV savo valdomų AIF poziciją apskaičiuoja pagal 7 straipsnyje nustatytą bendrąjį metodą ir 8 straipsnyje nustatytą išsipareigojimų metodą.

Atsižvelgdama į rinkos pokyčius ne vėliau kaip 2015 m. liepos 21 d. Komisija peržiūri pirmoje pastraipoje nurodytus apskaičiavimo metodus, kad nuspręstų, ar šie metodai pakankami ir tinkami visų tipų AIF, ar reikėtų parengti papildomą ir neprivalomą finansinio svarto apskaičiavimo metodą.

3. Visų finansinių ar teisinių struktūrų, kuriose dalyvauja atitinkamo AIF kontroliuojami tretieji asmenys, pozicija yra įtraukiama į pozicijos skaičiavimus, kai minėtos struktūros yra specialiai sukurtos tam, kad tiesiogiai ar netiesiogiai didintų poziciją AIF mastu. AIF, kurių pagrindinė investavimo politika yra igr̃yti į biržos sąrašus neįtrauktų bendrovių ar emitentų kontrolę, atveju AIFV į finansinio svarto skaičiavimus neįtraukia pozicijos, kuri yra tų į biržos sąrašus neįtrauktų bendrovių ir emitentų mastu, jei AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV neturi padengti galimų nuostolių, viršijančių jo investiciją į atitinkamą bendrovę ar emitentą.

4. AIFV neįtraukia sudarytų skolinimosi susitarimų, jei jie yra laikino pobūdžio ir visiškai padengti sutartiniais AIF investuotojų kapitalo išsipareigojimais.

5. AIFV turi tinkamai dokumentais įformintas procedūras, kaip apskaičiuoti kiekvieno jo valdomo AIF poziciją pagal bendrąjį metodą ir išsipareigojimų metodą. Apskaičiavimas laikui bėgant nesikeičia.

7 straipsnis

Bendrasis AIF pozicijos apskaičiavimo metodas

Pagal bendrąjį metodą apskaičiuotą AIF poziciją sudaro visų pozicijų, įvertintų pagal Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnį ir visus pagal jį priimtus deleguotuosius aktus, absoliučiąjų verčių suma.

Apskaičiuodamas AIF poziciją pagal bendrąjį metodą, AIFV:

- a) atmets pinigų ir pinigų ekvivalentų, kurie yra labai likvidžios investicijos, laikomos bazine AIF valiuta, kurie lengvai konvertuojami į žinomą pinigų sumą, kuriems kyla nereikšminga vertės pokyčio rizika ir kurių grąža ne didesnė negu trijų mėnesių aukštos kokybės Vyriausybės obligacijos norma, vertes;

- b) konvertuoja išvestines finansines priemones į lygiavertę jų bazinio turto poziciją taikydamas 10 straipsnyje nustatytas konvertavimo metodikas ir I priedo 4–9 ir 14 punktuose nustatytus metodus;
- c) atmeta pasiskolintas pinigines lėšas, kurios lieka pinigai arba pinigų ekvivalentai, kaip nurodyta a punkte, kai ta mokėtina suma yra žinoma;
- d) įtraukia poziciją, atsiradusią dėl pasiskolintų piniginių lėšų reinvestavimo, išreikštą didesniąja iš šių verčių: realizuotos investicijos rinkos verte arba bendra pasiskolintų pinigų suma, kaip nurodyta I priedo 1 ir 2 punktuose;
- e) įtraukia pozicijas, susijusias su atpirkimo ar atvirkštinio atpirkimo susitarimais ir vertybinių popierių skolinimo ar skolinimosi arba kitais susitarimais pagal I priedo 3 ir 10–13 punktus.

8 straipsnis

AIF pozicijos apskaičiavimo įsipareigojimų metodas

1. Pagal įsipareigojimų metodą apskaičiuotą AIF poziciją sudaro visų pozicijų, įvertintų pagal Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnį ir jo atitinkamus deleguotuosius aktus, absoliučiuju verčių suma, atsižvelgiant į 2–9 dalyse numatytus kriterijus.
2. Apskaičiuodamas AIF poziciją pagal įsipareigojimų metodą, AIFV:
 - a) konvertuoja kiekvienos išvestinės finansinės priemonės poziciją į lygiavertę tos išvestinės finansinės priemonės bazinio turto poziciją taikydamas 10 straipsnyje ir II priedo 4–9 ir 14 punktuose nustatytas konvertavimo metodikas;
 - b) taiko užskaitos ir apsidraudimo susitarimus;
 - c) apskaičiuoja poziciją, atsiradusią reinvestavus pasiskolintas sumas, kai dėl tokio reinvestavimo padidėja AIF pozicija, kaip apibrėžta I priedo 1 ir 2 punktuose;
 - d) į skaičiavimus įtraukia kitus susitarimus pagal I priedo 3 ir 10–13 punktus.
3. Apskaičiuojant AIF poziciją pagal įsipareigojimų metodą:
 - a) užskaitos susitarimai apima išvestinių finansinių priemonių arba vertybinių popierių pozicijų sandorių, susijusių su tuo pačiu baziniu turtu, derinius, išvestinių finansinių priemonių atveju nepriklausomai nuo išvestinių finansinių priemonių

termino, kai tie išvestinių finansinių priemonių arba vertybinių popierių pozicijų sandoriai sudaromi vieninteliu tikslu panaikinti riziką, susijusią su pozicijomis, kurios prisiimamos per kitų išvestinių finansinių priemonių arba vertybinių popierių pozicijas;

- b) apsidraudimo susitarimai apima išvestinių finansinių priemonių arba vertybinių popierių pozicijų sandorių, nebūtinai susijusių su tuo pačiu baziniu turtu, derinius, kai tie išvestinių finansinių priemonių arba vertybinių popierių pozicijų sandoriai sudaromi vieninteliu tikslu kompensuoti riziką, susijusią su pozicijomis, kurios prisiimamos per kitų išvestinių finansinių priemonių arba vertybinių popierių pozicijas.

4. Nukrypstant nuo 2 dalies, išvestinė finansinė priemonė nekonvertuojama į lygiavertę bazinio turto poziciją, jei ji turi visus šiuos požymius:

- a) AIF portfelyje laikomo finansinio turto rezultatus ji apkeičia kito susijusio finansinio turto rezultatais;
- b) ji visiškai kompensuoja AIF portfelyje laikomo apkeisto turto riziką taip, kad AIF rezultatai nepriklauso nuo apkeisto turto rezultatų;
- c) ji neapima papildomų neprivalomų ypatybių, finansinio svarto išlygų ar kitos papildomos rizikos, palyginti su tiesioginiu susijusio finansinio turto valdymu.

5. Nukrypstant nuo 2 dalies, išvestinė finansinė priemonė nekonvertuojama į lygiavertę bazinio turto poziciją apskaičiuojant poziciją pagal įsipareigojimų metodą, jei ji atitinka abi šias sąlygas:

- a) bendras AIF išvestinės finansinės priemonės, susijusios su finansiniu turtu ir pinigais, kurie investuojami į pinigų ekvivalentus, kaip apibrėžta 7 straipsnio a punkte, turėjimas yra lygiavertis konkretaus finansinio turto ilgosios pozicijos turėjimui;
- b) išvestinė finansinė priemonė nesukuria papildomos pozicijos ir finansinio svarto ar rizikos.

6. Apskaičiuojant AIF poziciją, į apsidraudimo susitarimus atsižvelgiama tik tuomet, jei jie atitinka visas šias sąlygas:

- a) pozicijomis, susijusiomis su apsidraudimu, nesiekama generuoti grąžos ir kompensuojama bendroji ir specifinė rizika;

- b) AIF mastu sumažinama rinkos rizika ir tą sumažėjimą galima patikrinti;
- c) su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusi bendroji ir specifinė rizika, jei yra, yra kompensuojama;
- d) apsidraudimo susitarimai yra susiję su tos pačios klasės turtu;
- e) jie yra rezultatyvūs nepalankiausioms rinkos sąlygomis.

7. Laikantis 6 dalies, išvestinės finansinės priemonės, kurios naudojamos apsidrausti nuo valiutos rizikos ir kurios nesukuria papildomos pozicijos, finansinio svarto ar kitos rizikos, nėra įtraukiamos į skaičiavimus.

8. AIFV pozicijas tarpusavyje užskaito šiais atvejais:

- a) išvestinių finansinių priemonių tarpusavyje, jei jos susijusios su tuo pačiu baziniu turtu, net jei išvestinių finansinių priemonių terminas skirtingas;
- b) išvestinės finansinės priemonės, kurios bazinis turtas yra perleidžiamasis vertybinis popierius, pinigų rinkos priemonė arba kolektyvinio investavimo subjekto investiciniai vienetai, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 1–3 punktuose, ir to paties atitinkamo bazinio turto tarpusavyje.

9. AIFV, valdantys AIF, kurie pagal savo pagrindinę investavimo politiką pirmiausia investuoja į palūkanų normos išvestines finansines priemones, taiko specialias trukmės ir užskaitos taisykles, kad atsižvelgtų į koreliaciją tarp terminų segmentų palūkanų normos kreivėje, kaip nustatyta 11 straipsnyje.

9 straipsnis

AIF pozicijos didinimo metodai

Apskaičiuodamas poziciją AIFV taiko I priede nustatytus metodus ten pat nurodytoms situacijoms.

10 straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių konvertavimo metodikos

AIFV taiko II priede nustatytas konvertavimo metodikas ten pat nurodytoms išvestinėms finansinėms priemonėms.

11 straipsnis

Trukmės ir užskaitos taisyklės

1. Trukmės ir užskaitos taisyklės AIFV taiko apskaičiuodami AIF poziciją pagal 8 straipsnio 9 dalį.
2. Trukmės ir užskaitos taisyklės nenaudojamos, kai dėl to būtų neteisingai parodytas AIF rizikos pobūdis. Tas užskaitos

taisyklės taikantys AIFV į savo palūkanų normų strategiją neįtraukia kitų rizikos šaltinių, pvz., kintamumo. Todėl tos užskaitos taisyklės netaikomos palūkanų normos arbitražo strategijose.

3. Pagal tas trukmės ir užskaitos taisykles negaunamas nepagrįstas finansinio svorto lygis investuojant į trumpalaikes pozicijas. Trumpalaikės palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės nėra pagrindinis vidutinės trukmės AIF, taikančio trukmės ir užskaitos taisyklės, rezultatų šaltinis.

4. Palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės konvertuojamos į jų lygiavertę bazinio turto poziciją ir tarpusavyje užskaitomos pagal III priedą.

5. AIF, taikydamas trukmės ir užskaitos taisykles, gali vis tiek naudoti apsidraudimo sistemą. Trukmės ir užskaitos taisyklės gali būti taikomos tik toms palūkanų normos išvestinėms finansinėms priemonėms, kurios neįtrauktos į apsidraudimo susitarimus.

3 SKIRSNIS

Papildomos nuosavos lėšos ir profesinės civilinės atsakomybės draudimas

(Direktyvos 2011/61/ES 9 straipsnio 7 dalis ir 15 straipsnis)

12 straipsnis

Profesinės atsakomybės rizika

1. Profesinės atsakomybės rizika, kurią reikia padengti pagal Direktyvos 2011/61/ES 9 straipsnio 7 dalį, yra atitinkamo asmens aplaidžiai vykdomos veiklos, už kurią AIFV tenka teisinė atsakomybė, sukeltų nuostolių ar žalos rizika.

2. Profesinės atsakomybės rizika, kaip apibrėžta 1 dalyje, apima toliau nurodytą riziką, bet ja neapsiriboja:

- a) dokumentų, kuriais įrodoma AIF turto nuosavybės teisė, praradimo;
- b) neteisingų duomenų arba klaidingų pranešimų teikimo AIF arba jo investuotojams;
- c) veiksmų, klaidų ar neveikimo, dėl kurių pažeidžiama:
 - i) teisinės ir teisės aktais nustatytos prievolės;
 - ii) profesionalumo ir apdairumo pareiga AIF ir jo investuotojų atžvilgiu;
 - iii) patikėjimo pareigos;
 - iv) konfidencialumo prievolės;

- v) AIF taisyklės arba steigimo dokumentai;
- vi) sąlygos, kuriomis AIF skiria AIFV;
- d) nesąžiningų, apgaulingų ar piktybiškų veiksmų prevencijos tinkamų procedūrų nenumatymo, neįgyvendinimo ir nepalankumo;
- e) netinkamai atlikto turto vertinimo arba investicinių vienetų ar akcijų kainų apskaičiavimo;
- f) nuostolių dėl veiklos sutrikimų, sistemos trūkumų, nepavykusio sandorio apdorojimo arba proceso valdymo.
3. Profesinės atsakomybės rizika visuomet yra padengta arba tinkamomis papildomomis nuosavomis lėšomis, nustatomomis pagal 14 straipsnį, arba tinkamo dydžio profesinės civilinės atsakomybės draudimu, nustatytu pagal 15 straipsnį.

13 straipsnis

Su profesinės atsakomybės rizika susiję kokybiniai reikalavimai

1. AIFV įgyvendina veiksmingą vidaus operacinės rizikos valdymo politiką ir procedūras siekdamas tinkamai nustatyti, įvertinti, valdyti ir stebėti operacinę riziką, įskaitant profesinės atsakomybės riziką, kuri pagrįstai gresia arba gali grėsti AIFV. Operacinės rizikos valdymo veikla vykdoma nepriklausomai kaip rizikos valdymo politikos dalis.
2. AIFV sukuria ankstesnių nuostolių duomenų bazę, kurioje registruojama veiklos trūkumų, nuostolių ir žalos patirtis. Šioje duomenų bazėje registruojama pasitvirtinusi profesinės atsakomybės rizika, nurodyta 12 straipsnio 2 dalyje, bet tuo neapsiribojama.
3. Taikydamos rizikos valdymo sistemą, AIFV naudoja savo vidaus ankstesnių nuostolių duomenis ir prireikus išorės duomenis, scenarijų analizes ir veiksnius, susijusius su verslo aplinka, taip pat vidaus kontrolės sistemas.
4. Operacinės rizikos pozicijos ir patirti nuostoliai nuolat stebimi ir apie juos teikiamos reguliarios vidaus ataskaitos.
5. AIFV operacinės rizikos valdymo politika ir procedūros tinkamai įforminamos dokumentais. AIFV nustato atitikties operacinės rizikos valdymo politikai užtikrinimo tvarką

ir veiksmingas priemonės šios politikos nesilaikymo atvejams. AIFV nustato procedūras, kaip imtis tinkamų taisomųjų veiksmų.

6. Operacinės rizikos valdymo politika bei procedūros ir vertinimo sistemos reguliariai, bent kartą per metus, peržiūrimos.

7. AIFV turi finansinių išteklių, atitinkančių jo įvertintą rizikos pobūdį.

14 straipsnis

Papildomos nuosavos lėšos

1. Šis straipsnis taikomas AIFV, kurie nusprendžia profesinės atsakomybės riziką padengti papildomomis nuosavomis lėšomis.

2. Atsakomybės rizikai, kylančiai dėl profesinio aplaidumo, padengti AIFV atideda papildomų nuosavų lėšų, kurios lygios bent 0,01 % valdomų AIF portfelių vertės.

Valdomų AIF portfelių vertė yra visų AIFV valdomų AIF viso turto, įskaitant turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, o išves-tines finansines priemones vertinant jų rinkos verte, absoliučiąjų verčių suma.

3. 2 dalyje nurodytas papildomų nuosavų lėšų poreikis perskaičiuojamas kiekvienų finansinių metų pabaigoje ir atitinkamai patikslinama papildomų nuosavų lėšų suma.

AIFV nustato, įgyvendina ir taiko procedūras, pagal kurias nuolat stebima valdomų AIF portfelių vertė, apskaičiuota pagal 2 dalies antrą pastraipą. Jei prieš pirmoje pastraipoje minėtą metinį perskaičiavimą valdomų AIF portfelių vertė labai išauga, AIFV nepagrįstai nedelsdamas perskaičiuoja papildomų nuosavų lėšų poreikį ir atitinkamai patikslina papildomas nuosavas lėšas.

4. AIFV buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti AIFV atidėti mažesnes papildomas nuosavas lėšas negu 2 dalyje nurodyta suma tik tuomet, jei remdamasi AIFV ankstesnių nuostolių duomenimis, užregistruotais per stebėjimo laikotarpį, kuris ne trumpesnis kaip treji metai iki vertinimo, įsitikina, kad AIFV atideda pakankamai papildomų nuosavų lėšų profesinės atsakomybės rizikai tinkamai padengti. Leistina mažesnė papildomų nuosavų lėšų suma yra ne mažesnė kaip 0,008 % AIFV valdomų AIF portfelių vertės.

5. AIFV buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali prašyti, kad AIFV atidėtų didesnes papildomas nuosavas lėšas negu 2 dalyje nurodyta suma, jei ji nemano, kad AIFV turi pakankamai papildomų nuosavų lėšų profesinės atsakomybės rizikai tinkamai padengti. Kompetentinga institucija pateikia priežastis, kodėl mano, kad AIFV papildomų nuosavų lėšų nepakanka.

15 straipsnis

Profesinės civilinės atsakomybės draudimas

1. Šis straipsnis taikomas AIFV, kurie nusprendžia profesinės atsakomybės riziką padengti profesinės civilinės atsakomybės draudimu.

2. AIFV apsidraudžia ir visuomet lieka apsidraudęs tokiu profesinės civilinės atsakomybės draudimu:

- a) kurio pradinė trukmė ne trumpesnė kaip vieni metai;
- b) kurio įspėjimo apie nutraukimą laikotarpis ne trumpesnis kaip 90 dienų;
- c) kuriuo padengiama profesinės atsakomybės rizika, kaip apibrėžta 12 straipsnio 1 ir 2 dalyse;
- d) kurį teikia ES arba ne ES įmonė, turinti veiklos leidimą teikti profesinės civilinės atsakomybės draudimą pagal Sąjungos teisę arba nacionalinę teisę;
- e) kurį teikia trečiasis asmuo.

Jei susitariama dėl besąlyginės franšizės, jos suma visiškai padengiama nuosavomis lėšomis, neskaitant nuosavų lėšų, atidedamų pagal Direktyvos 2011/61/ES 9 straipsnio 1 ir 3 dalis.

3. Draudimo apsauga atskiram reikalavimui išmokėti draudimo išmoką lygi bent 0,7 % AIFV valdomų AIF portfelių vertės, apskaičiuotos pagal 14 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

4. Draudimo apsauga visiems reikalavimams išmokėti draudimo išmoką per metus lygi bent 0,9 % AIFV valdomų AIF portfelių vertės, apskaičiuotos pagal 14 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

5. Profesinės civilinės atsakomybės draudimo politiką ir jos atitiktį šiame straipsnyje nustatytiems reikalavimams AIFV peržiūri bent kartą per metus ir įvykus pokyčiams, turintiems

poveikį politikos atitikčiai šiame straipsnyje nustatytiems reikalavimams.

III SKYRIUS

AIFV VEIKLOS SĄLYGOS

1 SKIRSNIS

Bendrieji principai

(Direktyvos 2011/61/ES 12 straipsnio 1 dalis)

16 straipsnis

Bendrosios kompetentingų institucijų prievolės

Vertindamos, ar AIFV laikosi Direktyvos 2011/61/ES 12 straipsnio 1 dalies, kompetentingos institucijos taiko bent šiame skirsnyje nustatytus kriterijus.

17 straipsnis

Pareiga veikti AIF arba AIF investuotojų ir rinkos vientisumo labui

1. AIFV taiko politiką ir procedūras, kad išvengtų neteisėtų veiksmų, įskaitant neteisėtus veiksmus, kurie, kaip pagrįstai galima tikėtis, turėtų neigiamos įtakos rinkos stabilumui ir vientisumui.

2. AIFV užtikrina, kad jų valdomi AIF arba tų AIF investuotojai nepatirtų nepagrįstų išlaidų.

18 straipsnis

Išsamus patikrinimas

1. AIFV užtikrina aukštą stropumo lygį atrinkdami ir nuolat stebėdami investicijas.

2. AIFV užtikrina, kad turėtų tinkamų žinių ir supratimą apie turtą, į kurį yra investavęs AIF.

3. AIFV nustato, įgyvendina ir taiko raštišką išsamaus patikrinimo politiką ir procedūras ir įgyvendina veiksmingas priemones, skirtas užtikrinti, kad AIF vardu priimami investavimo sprendimai atitiktų AIF tikslus, investavimo strategiją ir, kai taikoma, rizikos ribas.

4. 3 dalyje nurodyta išsamaus patikrinimo politika ir procedūros reguliariai peržiūrimos ir atnaujinamos.

19 straipsnis

Išsamus patikrinimas investuojant į riboto likvidumo turtą

1. Kai AIFV investuoja į riboto likvidumo turtą ir kai prieš realizuojant tokią investiciją yra derybų etapas, be 18 straipsnyje nustatytų reikalavimų, derybų etapu AIFV:

- a) nustato ir reguliariai atnaujina verslo planą, atitinkantį AIF trukmę ir rinkos sąlygas;
- b) ieško ir atrinka galimus sandorius, atitinkančius a punkte nurodytą verslo planą;
- c) atrinktus sandorius įvertina atsižvelgdami į galimybes, jei jų yra, ir bendrą susijusią riziką, visus svarbius teisinius, mokesčius, finansinius ar kitus vertei įtaką darančius veiksnius, žmogiškuosius bei materialinius išteklius ir strategijas, įskaitant pasitraukimo strategijas;
- d) vykdo išsamaus patikrinimo veiklą, susijusią su sandoriais, prieš rengiantis juos įvykdyti;
- e) stebi AIF rezultatus, palyginti su a punkte nurodytu verslo planu.

2. Veiklos, vykdytos pagal 1 dalį, įrašus AIFV saugo mažiausiai penkerius metus.

20 straipsnis

Išsamus patikrinimas atrenkant ir paskiriant sandorio šalis ir pagrindinius maklerius

1. Atrinkdami ir paskirdami sandorio šalis ir pagrindinius maklerius, AIFV atsižvelgdami į visą jų paslaugų įvairovę ir kokybę užtikrina deramą profesionalumo, apdairumo ir stropumo lygį prieš sudarydami susitarimą ir nuolat po to.

2. Atrinkdami AIFV arba AIF pagrindinius maklerius ar sandorio šalis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandoriui, vertybinių popierių skolinimo arba atpirkimo susitarimui, AIFV užtikrina, kad tie pagrindiniai makleriai ir sandorio šalys atitiktų visas šias sąlygas:

- a) jiems taikoma nuolatinė valdžios institucijos priežiūra;

- b) jie yra finansiškai patikimi;

- c) jie turi būtiną organizacinę struktūrą ir išteklius, kad galėtų suteikti numatomas paslaugas AIFV arba AIF.

3. Vertindami 2 dalies b punkte nurodytą finansinį patikimumą, AIFV atsižvelgia į tai, ar pagrindiniam makleriui ar sandorio šaliai taikomi rizikos ribojimo teisės aktai, įskaitant pakankamo kapitalo reikalavimus, ir veiksminga priežiūra.

4. Atrinktų pagrindinių maklerių sąrašą tvirtina AIFV vyresnioji vadovybė. Išskirtiniais atvejais gali būti paskirti į sąrašą neįtraukti pagrindiniai makleriai, jei jie atitinka 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir juos patvirtina vyresnioji vadovybė. AIFV turi tokio pasirinkimo priešasčių ir išsamaus patikrinimo, atlikto atrenkant ir stebint į sąrašą neįtrauktus pagrindinius maklerius, įrodymus.

21 straipsnis

Veikimas sąžiningai, teisingai ir deramai profesionaliai

Kad nustatytų, ar AIFV veiklą vykdo sąžiningai, teisingai ir deramai profesionaliai, kompetentingos institucijos įvertina bent tai, ar vykdomos šios sąlygos:

- a) AIFV valdymo organas bendrai turi tinkamų žinių, įgūdžių ir patirties, kad galėtų suprasti AIFV veiklą, visų pirma su ta veikla susijusią pagrindinę riziką ir turtą, į kurį yra investavęs AIF;

- b) valdymo organo nariai skiria pakankamai laiko, kad tinkamai vykdytų savo funkcijas AIFV;

- c) kiekvienas valdymo organo narys veikia garbingai, sąžiningai ir nepriklausomai;

- d) AIFV skiria tinkamų išteklių valdymo organo narių įvadiniam kursams ir mokymams.

22 straipsnis

Ištekliai

1. AIFV samdo pakankamai darbuotojų, turinčių jiems paskirtoms funkcijoms vykdyti būtinų įgūdžių, žinių ir patirties.

2. Taikant 1 dalį, AIFV atsižvelgia į savo veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą ir į paslaugų ir veiksmų, kurių imtasi vykdant tą veiklą, pobūdį ir įvairovę.

23 straipsnis

Sąžiningas elgesys su AIF investuotojais

1. AIFV užtikrina, kad 57 straipsnyje nurodytomis jo sprendimų priėmimo procedūromis ir organizacine struktūra būtų užtikrintas sąžiningas elgesys su investuotojais.

2. AIFV vienam ar daugiau investuotojų taikomos palankesnės sąlygos neturi bendros reikšmingos neigiamos įtakos kitiems investuotojams.

24 straipsnis

Skatinimo priemonės

1. Nelaikoma, jog AIFV veikia sąžiningai, teisingai ir atsižvelgdami į valdomų AIF arba tų AIF investuotojų interesus, jeigu, vykdydami su Direktyvos 2011/61/ES I priede nurodytomis funkcijomis susijusią veiklą, jie moka arba jiems mokamas mokesčius ar komisiniai, arba jie teikia arba jiems teikiama bet kokia nepiniginė nauda, išskyrus:

a) mokesčių, komisinius arba nepiniginę naudą, kurie mokami arba teikiami AIF arba AIF vardu veikiančiam asmeniui arba kuriuos moka arba teikia AIF arba AIF vardu veikiantis asmuo;

b) mokesčių, komisinius arba nepiniginę naudą, kurie mokami arba teikiami trečiajam asmeniui arba trečiojo asmens vardu veikiančiam asmeniui arba kuriuos moka arba teikia trečiasis asmuo arba trečiojo asmens vardu veikiantis asmuo, jeigu AIFV gali įrodyti, kad tenkinamos šios sąlygos:

i) AIF investuotojams išsamiai, tiksliai ir suprantamai pateikiama aiški informacija apie mokesčių, komisinius ar naudą, jų pobūdį ir sumą arba, kai negalima nustatyti tos sumos, jos apskaičiavimo metodą, prieš suteikiant atitinkamą paslaugą;

ii) mokesčiai arba komisiniai sumokami arba nepiniginė nauda suteikiama siekiant pagerinti atitinkamos paslaugos kokybę ir nepakenkti AIFV pareigos veikti atsižvelgiant į jo valdomo AIF ar to AIF investuotojų interesus vykdymui;

c) tinkamus mokesčius, kurie leidžia teikti arba yra būtini norint teikti atitinkamą paslaugą, įskaitant saugojimo išlaidas,

atsiskaitymo ir valiutos keitimo mokesčius, su reguliavimu susijusias rinkliavas arba teises išlaidas, ir dėl kurių pobūdžio negali atsirasti prieštaravimo AIFV pareigai veikti garbingai, sąžiningai ir atsižvelgiant į jo valdomų AIF arba AIF investuotojų interesus.

2. Taikant 1 dalies b punkto i papunktį laikoma, kad santaraukos forma atskleisti esmines susitarimų dėl mokesčio, komisinių arba nepiniginės naudos sąlygas yra tinkama, jeigu AIFV išipareigoja atskleisti papildomą informaciją jo valdomo AIF investuotojo prašymu ir su sąlyga, kad jis vykdo tą išipareigojimą.

25 straipsnis

Veiksmingas išteklių ir procedūrų naudojimas tvarkant pavedimus

1. AIFV nustato, įgyvendina ir taiko procedūras ir susitarimus, kuriais užtikrinamas greitas, sąžiningas ir operatyvus pavedimų vykdymas AIF vardu.

2. 1 dalyje nurodytos procedūros ir susitarimai atitinka šiuos reikalavimus:

a) jais užtikrinama, kad AIF vardu įvykdyti pavedimai būtų nedelsiant ir tiksliai užregistruoti ir paskirstyti;

b) juos taikant, AIF pavedimai, kurie yra panašūs, vykdomi paeiliui ir nedelsiant, išskyrus atvejus, kai dėl pavedimo ypatumų arba vyraujančių rinkos sąlygų to neįmanoma padaryti arba tai prieštarauja AIF arba AIF investuotojų interesams.

3. Finansinės priemonės, pinigų sumos ar kitas turtas, gauti atsiskaitant už atliktus pavedimus, greitai ir teisingai pervedami arba įrašomi į atitinkamo AIF sąskaitą.

4. AIFV nepiktinaudžiauja informacija, susijusia su dar neįvykdytais AIF pavedimais, ir imasi visų pagrįstų veiksmų, kad nė vienas iš jų atitinkamų asmenų nepiktinaudžiautų tokia informacija.

26 straipsnis

Prievolės teikti pasirašymo ir išpirkimo pavedimų vykdymo pranešimus

1. Įvykdę investuotojo pateiktą pasirašymo ar, kai tinka, išpirkimo pavedimą, AIFV nedelsdami investuotojui patvariaja laikmena pateikia esminę informaciją apie to pavedimo įvykdymą arba pagal aplinkybes pasirašymo pasiūlymo priėmimą.

2. 1 dalis netaikoma, kai reikalaujama, kad trečiasis asmuo investuotojui pateiktų patvirtinimą dėl pavedimo įvykdymo, ir kai patvirtinime pateikiama esminė informacija.

AIFV užtikrina, kad trečiasis asmuo vykdytų savo prievoles.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta esminė informacija apima:

- a) AIFV tapatybę;
- b) investuotojo tapatybę;
- c) pavedimo gavimo datą ir laiką;
- d) įvykdymo datą;
- e) AIF tapatybę;
- f) bendrąją pavedimo vertę, įskaitant pasirašymo mokesčius, arba grynąją sumą atėmus mokesčius už išpirkimą.

4. AIFV investuotojui paprašius pateikia informaciją apie pavedimo arba pasirašymo pasiūlymo priėmimo (arba pagal aplinkybes – abiejų) būklę.

27 straipsnis

Sprendimų prekiauti valdomo AIF vardu vykdymas

1. Vykdydami sprendimus prekiauti valdomo AIF vardu, AIFV, kaip AIF portfelio valdytojai, veikia atsižvelgdami į valdomų AIF arba tų AIF investuotojų interesus.

2. Pirkdami ar parduodami finansines priemones ar kitą turtą, kai svarbus optimalus vykdymas, ir laikydamiesi 1 dalies, AIFV imasi visų pagrįstų veiksmų, kad pasiektų kuo geriausių rezultatų savo valdomų AIF ar tų AIF investuotojų naudai, atsižvelgiant į kainą, išlaidas, greitumą, įvykdymo ir apmokėjimo tikimybę, dydį, pobūdį ar bet kokį kitą veiksni, susijusį su pavedimo įvykdymu. Santykinė tokių veiksmų svarba nustatoma atsižvelgiant į šiuos kriterijus:

- a) AIF tikslus, investavimo politiką ir riziką, kaip nurodyta AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose, AIF prospekte arba siūlymo dokumentuose;
- b) pavedimo ypatybes;

c) su tuo pavedimu susijusių finansinių priemonių ar kito turto ypatybes;

d) įvykdymo vietų, kurioms tas pavedimas gali būti nukreiptas, ypatybes.

3. AIFV nustato ir įgyvendina veiksmingas priemones, skirtas 1 ir 2 dalyse nurodytoms prievolėms vykdyti. Visų pirma, AIFV raštu nustato ir įgyvendina pavedimų vykdymo politiką, kuria būtų suteiktos galimybės AIF ir jų investuotojams gauti kuo geriausius rezultatus vykdant AIF pavedimus, kaip numatyta 2 dalyje.

4. AIFV reguliariai stebi savo pavedimų vykdymo priemonių ir politikos veiksmingumą, siekdami nustatyti ir, kai reikia, pašalinti bet kokius trūkumus.

5. AIFV kasmet peržiūri savo pavedimų vykdymo politiką. Peržiūrą taip pat reikia atlikti kiekvieną kartą, kai įvyksta reikšmingas pokytis, kuris paveikia AIFV gebėjimą toliau siekti kuo geriausių rezultatų valdomų AIF naudai.

6. AIFV gali įrodyti, kad įvykdė pavedimus AIF vardu laikydamiesi savo pavedimų vykdymo politikos.

7. Kai negalima pasirinkti įvykdymo vietų, 2–5 dalys netaikomos. Tačiau AIFV gali įrodyti, kad negalima pasirinkti skirtingų įvykdymo vietų.

28 straipsnis

Pavedimų prekiauti AIF vardu pateikimas kitiems subjektams

1. Pirkdamas ar parduodamas finansines priemones ar kitą turtą, kai svarbus optimalus vykdymas, AIFV, kaip AIF portfelio valdytojas, pavedimus prekiauti valdomų AIF vardu teikia kitiems subjektams vykdyti atsižvelgdamas į savo valdomų AIF ar tų AIF investuotojų interesus.

2. AIFV imasi visų pagrįstų veiksmų, kad pasiektų kuo geriausių rezultatų AIF ar AIF investuotojų naudai, atsižvelgiant į kainą, išlaidas, greitumą, įvykdymo ir apmokėjimo tikimybę, dydį, pobūdį ar bet kokį kitą veiksni, susijusį su pavedimo įvykdymu. Santykinė tokių veiksmų svarba nustatoma pagal 27 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus.

AIFV nustato, įgyvendina ir taiko politiką, kuri suteiktų galimybę jiems vykdyti pirmoje pastraipoje nurodytą prievolę. Pagal šią politiką numatoma, kuriems subjektams gali būti pateikti pavedimai dėl kiekvienos finansinių priemonių klasės. AIFV sudaro susitarimus dėl pavedimų vykdymo tik tuomet, kai tokie susitarimai atitinka šiame straipsnyje išdėstytas prievoles. AIFV suteikia galimybę savo valdomų AIF investuotojams gauti tinkamą informaciją apie politiką, nustatytą pagal šią dalį, ir apie bet kokius reikšmingus šios politikos pasikeitimus.

3. AIFV reguliariai stebi pagal 2 dalies reikalavimus nustatytos politikos veiksmingumą, ypač šioje politikoje nurodytų subjektų pavedimų vykdymo kokybę ir, kai reikia, šalina trūkumus.

Be to, AIFV kasmet peržiūri politiką. Tokią peržiūrą taip pat reikia atlikti kiekvieną kartą, kai įvyksta reikšmingas pokytis, kuris paveikia AIFV gebėjimą toliau siekti kuo geriausių rezultatų valdomų AIF naudai.

4. AIFV gali įrodyti, kad pateikė pavedimus AIF vardu laikydamiesi pagal 2 dalį nustatytos politikos.

5. Kai negalima pasirinkti įvykdymo vietų, 2–5 dalys netaikomos. Tačiau AIFV gali įrodyti, kad negalima pasirinkti skirtingų įvykdymo vietų.

29 straipsnis

Prekybos pavedimų sujungimas ir išskirstymas

1. AIFV gali vykdyti AIF pavedimą tik jį jungdamas su kito AIF, KIPVPS ar kliento pavedimu arba su pavedimu, pateiktu investuojant savo nuosavas lėšas, kai:

- a) pagrįstai galima tikėtis, kad pavedimų sujungimas apskritai neturės neigiamos įtakos kuriam nors AIF, KIPVPS arba klientams, kurių pavedimą ketinama sujungti;
- b) nustatyta ir įgyvendinama pavedimų išskirstymo politika, kurioje pakankamai tiksliai numatytas teisingas jungtinių pavedimų išskirstymas, įskaitant tai, kaip pavedimų apimtis

ir kaina lemia iš dalies įvykdyto pavedimo išskirstymą ir traktavimą.

2. Kai AIFV sujungia AIF pavedimą su vienu ar keliais kitų AIF, KIPVPS arba klientų pavedimais ir yra įvykdoma tik dalis jungtinio pavedimo, jis išskirsto susijusius sandorius pagal savo pavedimų išskirstymo politiką.

3. Sujungęs sandorius savo sąskaita su vienu ar keliais AIF, KIPVPS ar klientų pavedimais, AIFV neišskirsto susijusių sandorių AIF, KIPVPS ar klientui žalingu būdu.

4. Kai AIFV sujungia AIF, KIPVPS ar kito kliento pavedimą su sandoriu savo sąskaita ir yra įvykdoma tik dalis jungtinio pavedimo, jis išskirsto susijusius sandorius AIF, KIPVPS ar klientams, teikdamas jiems pirmenybę, palyginti su sandoriais savo sąskaita.

Tačiau jeigu AIFV gali pagrįstai įrodyti AIF ar klientui, kad be šio sujungimo jam nebūtų pavykę įvykdyti šio pavedimo tokiomis palankiomis sąlygomis arba iš viso nebūtų pavykę jį įvykdyti, jis gali proporcingai išskirstyti sandorį savo sąskaita, remdamasis 1 dalies b punkte nurodyta politika.

2 SKIRSNIS

Interesų konfliktai

(Direktyvos 2011/61/ES 14 straipsnis)

30 straipsnis

Interesų konfliktų tipai

Nustatydami, kokio tipo interesų konfliktų kyla valdant AIF, AIFV visų pirma atsižvelgia į tai, ar AIFV, atitinkamas asmuo arba tiesiogiai ar netiesiogiai kontrolės būdu su AIFV susijęs asmuo:

- a) galėtų turėti finansinės naudos arba išvengti finansinio nuostolio AIF arba jo investuotojų sąskaita;
- b) yra suinteresuotas AIF, jo investuotojams arba klientui teikiamos paslaugos arba vykdomos veiklos arba AIF arba kliento vardu vykdomo sandorio rezultatu kitaip, negu AIF yra suinteresuotas tuo rezultatu;

c) yra finansiškai arba kitaip skatinamas teikti pirmenybę:

— KIPVPS, kliento ar klientų grupės arba kito AIF interesams, o ne AIF interesams,

— vieno investuotojo interesams, o ne to paties AIF kito investuotojo ar investuotojų grupės interesams;

d) vykdo tą pačią veiklą AIF naudai ir kito AIF, KIPVPS ar kliento naudai arba

e) iš kito asmens, o ne AIF ar jo investuotojų, už AIF naudai vykdomą kolektyvinio portfelio valdymo veiklą, be standartinių komisinių arba mokesčio už tą paslaugą, gauna arba gaus atlygį pinigais, prekėmis arba paslaugomis.

31 straipsnis

Interesų konfliktų politika

1. AIFV nustato, įgyvendina ir taiko veiksmingą interesų konfliktų politiką. Ši politika tvirtinama raštu ir atitinka AIFV dydį, struktūrą, veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

Kai AIFV yra grupės narys, šia politika taip pat atsižvelgiama į bet kokias aplinkybes, kurios AIFV yra arba turėtų būti žinomos ir kurios gali sukelti interesų konfliktą dėl kitų grupės narių struktūros ir veiklos.

2. Interesų konfliktų politikoje, nustatytoje vadovaujantis 1 dalimi:

a) atsižvelgiant į veiklą, kurią vykdo pats AIFV arba kuri vykdoma AIFV vardu, įskaitant veiklą, kurią vykdo funkcijų perėmėjas, antrinis funkcijų perėmėjas, išorės vertintojas ar sandorio šalis, nustatomos aplinkybės, kurios sudaro arba gali sukelti interesų konfliktą, dėl kurio gali kilti reikšminga rizika, kad AIF arba jo investuotojų interesams bus padaryta žala;

b) pateikiamos procedūros, kurių reikia laikytis, ir priemonės, kurias reikia priimti, kad būtų galima užkirsti kelią tokiems konfliktams, juos valdyti ir stebėti.

32 straipsnis

Su investicijų išpirkimu susiję interesų konfliktai

Atvirojo tipo alternatyvaus investavimo fondą valdantis AIFV nustato, valdo ir stebi interesų konfliktus, kylančius tarp investuotojų, norinčių atsiimti savo investicijas, ir investuotojų, norinčių išlaikyti investicijas AIF, taip pat visus konfliktus tarp

AIFV paskatos investuoti į nelikvidų turtą ir AIF išpirkimo politikos laikantis jo prievolių pagal Direktyvos 2011/61/ES 14 straipsnio 1 dalį.

33 straipsnis

Interesų konfliktų prevencijos ar valdymo procedūros ir priemonės

1. Nustatytos interesų konfliktų prevencijos ar valdymo procedūros ir priemonės yra skirtos tam, kad būtų užtikrinta, jog atitinkami asmenys, dalyvaujantys įvairių rūšių veikloje, kurią vykdančiam kyla interesų konflikto rizika, vykdytų tą veiklą tiek nepriklausomai, kiek tai tinkama atsižvelgiant į AIFV ir grupės, kuriai jis priklauso, dydį ir veiklą ir į riziką, kad AIF ar jo investuotojų interesams bus padaryta žala, reikšmingumą.

2. Kai būtina ir tikslinga, kad AIFV užtikrintų reikiamą nepriklausomybės laipsnį, procedūros, kurių reikia laikytis, ir priemonės, kurias reikia priimti, kaip numatyta 31 straipsnio 2 dalies b punkte, apima:

a) veiksmingas procedūras, kad būtų galima užkirsti kelią arba kontroliuoti atitinkamų asmenų, dalyvaujančių su interesų konflikto rizika susijusioje kolektyvinio portfelio valdymo veikloje arba kitoje veikloje pagal Direktyvos 2011/61/ES 6 straipsnio 2 ir 4 dalis, keitimąsi informacija, kai keitimasis ta informacija gali pakenkti vieno arba daugiau AIF ar jų investuotojų interesams;

b) atskirą atitinkamų asmenų, kurių pagrindinės funkcijos apima kolektyvinio portfelio valdymo veiklos vykdymą klientų arba investuotojų vardu arba paslaugų teikimą klientams arba investuotojams, kurių interesai gali prieštarauti vieni kitiems, arba kurie kitaip atstovauja skirtingiems interesams, įskaitant AIFV interesus, kurie gali prieštarauti vieni kitiems, priežiūrą;

c) bet kokio tiesioginio ryšio tarp atitinkamų asmenų, kurie daugiausia vykdo vienos rūšies veiklą, atlyginimo ir skirtingų atitinkamų asmenų, kurie daugiausia vykdo kitokią veiklą, atlyginimo arba jų uždirbtų pajamų, kai dėl šių veiklos rūšių gali kilti interesų konfliktas, panaikinimą;

d) priemones, skirtas užkirsti kelią arba apriboti bet kurio asmens netinkamą įtaką tam, kaip atitinkamas asmuo vykdo kolektyvinio portfelio valdymo veiklą;

e) prevencines arba kontrolės priemones tiems atvejams, kai atitinkamas asmuo tuo pačiu metu arba paeilui dalyvauja vykdančiam atskirą kolektyvinio portfelio valdymo veiklą arba kitą veiklą pagal Direktyvos 2011/61/ES 6 straipsnio 2 ir 4 dalis, kai dėl tokio dalyvavimo gali pablogėti tinkamas interesų konfliktų valdymas.

Jeiigu priėmus arba taikant vieną arba kelias tokias priemones ir procedūras neužtikrinamas reikiamas nepriklausomybės lygis, AIFV imasi tokių alternatyvių arba papildomų priemonių ir procedūrų, kurios yra reikalingos ir tinkamos šiems tikslams įvykdyti.

34 straipsnis

Interesų konfliktų valdymas

Tuomet, kai AIFV organizacinių ar administracinių susitarimų nepakanka, kad būtų pakankamai patikimai užtikrinta, kad būtų išvengta rizikos, kad AIF ar AIF investuotojų interesams bus padaryta žala, vyresnioji vadovybė ar kitas kompetentingas AIFV vidaus organas nedelsiant informuojamas, kad galėtų priimti bet kokią reikalingą sprendimą ar imtis veiksmų, kuriais užtikrinama, kad AIFV veiktų atsižvelgdamas į AIF ar to AIF investuotojų interesus.

35 straipsnis

Interesų konfliktų stebėseną

1. AIFV saugo ir reguliariai atnaujina informaciją apie veiklos, kurią vykdo pats AIFV arba kuri vykdoma jo vardu, kurioje iškilo arba nuolatinės veiklos atveju gali kilti interesų konfliktas, dėl kurio gali kilti reikšminga rizika, kad vieno arba daugiau AIF ar jų investuotojų interesams bus padaryta žala, tipus.

2. Vyresnioji vadovybė dažnai ir ne rečiau kaip kartą per metus gauna rašytines ataskaitas apie 1 dalyje nurodytą veiklą.

36 straipsnis

Informacijos apie interesų konfliktus atskleidimas

1. Informacija, kurią reikia atskleisti investuotojams pagal Direktyvos 2011/61/ES 14 straipsnio 1 ir 2 dalis, investuotojams teikiama patvariąja laikmena arba interneto svetainėje.

2. Kai 1 dalyje nurodyta informacija teikiama interneto svetainėje ir nėra asmeniškai adresuota investuotojui, laikomasi šių sąlygų:

- a) investuotojui pranešamas interneto svetainės adresas ir vieta, kurioje galima rasti tą informaciją interneto svetainėje, ir jis sutiko, kad informacija būtų teikiama tokiu būdu;
- b) turi būti pateikiama naujausia informacija;
- c) ši informacija toje interneto svetainėje turi būti prieinama nuolat ir tiek laiko, kiek investuotojui gali pagrįstai reikėti, norint ją patikrinti.

37 straipsnis

Naudojimosi balsavimo teisėmis strategijos

1. AIFV sukuria tinkamas ir veiksmingas strategijas, kaip nustatyti, kada ir kaip reikia pasinaudoti balsavimo teisėmis, susijusiomis su valdomais AIF portfeliais, išimtinai susijusio AIF ir jo investuotojų naudai.

2. 1 dalyje nurodyta strategija lemia priemones ir procedūras, skirtas:

- a) svarbiems esminiams įvykiams stebėti;
- b) užtikrinti, kad balsavimo teisėmis būtų naudojamos laikantis atitinkamo AIF investavimo tikslų ir politikos;
- c) interesų konfliktams, kylantiems dėl naudojimosi balsavimo teisėmis, išvengti arba valdyti.

3. Bendras strategijų aprašas ir veiksmų, kurių imtasi remiantis šiomis strategijomis, išsamus aprašas pateikiamas investuotojams paprašius.

3 SKIRSNIS

Rizikos valdymas

(Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnis)

38 straipsnis

Rizikos valdymo sistemos

Šiame skirsnyje „rizikos valdymo sistemos“ – sistemos, kurias sudaro atitinkami AIFV organizacinės struktūros elementai (iš kurių svarbiausias – nuolatinė rizikos valdymo funkcija), politika ir procedūros, susiję su rizikos, kuri svarbi atsižvelgiant į kiekvieno AIF investavimo strategiją, valdymu, taip pat su rizikos vertinimu ir valdymu susiję susitarimai, procesai ir metodai, kuriuos AIFV naudoja kiekvieno valdomo AIF atžvilgiu.

39 straipsnis

Nuolatinė rizikos valdymo funkcija

1. AIFV nustato ir palaiko nuolatinę rizikos valdymo funkciją, kurią vykdančias asmenys:

- a) įgyvendina veiksmingą rizikos valdymo politiką ir procedūras, siekdami nuolat nustatyti, vertinti, valdyti ir stebėti visų rūšių riziką, kuri susijusi su kiekvieno AIF investavimo strategija ir kuri gresia arba gali grėsti kiekvienam AIF;
- b) užtikrina, kad AIF rizikos pobūdis, apie kurį informacija atskleista investuotojams pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies c punktą, atitiktų rizikos ribas, nustatytas pagal šio reglamento 44 straipsnį;

- c) stebi, ar laikomasi rizikos ribų, nustatytų pagal 44 straipsnį, ir laiku praneša AIFV valdymo organui ir, jei yra, AIFV priežiūros funkciją vykdančioms asmenims, kai mano, kad AIF rizikos pobūdis neatitinka tų ribų, arba mato reikšmingą riziką, kad rizikos pobūdis nebeatitiks tų ribų;
- d) AIF arba AIFV veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą atitinkančiu dažnumu reguliariai informuoja AIFV valdymo organą ir, jei yra, AIFV priežiūros funkciją vykdančius asmenis apie:
- i) tai, ar AIF rizikos pobūdis, apie kurį informacija atskleista investuotojams pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies c punktą, atitinka rizikos ribas, nustatytas pagal šio reglamento 44 straipsnį, ir ar laikomasi tų ribų;
 - ii) rizikos valdymo proceso tinkamumą ir veiksmingumą, visų pirma nurodant, ar buvo arba bus imtasi tinkamų priemonių bet kokiems esamiems ar tikėtiniems trūkumams pašalinti;
- e) reguliariai teikia ataskaitas vyresniajai vadovybei, kuriose bendrai apibūdinamas kiekvieno valdomo AIF šiuo metu patiriamos rizikos lygis ir bet kokie esami arba numatomi rizikos ribų, nustatytų pagal 44 straipsnį, pažeidimai, siekiant užtikrinti, kad būtų galima greitai imtis tinkamų veiksmų.
2. Rizikos valdymo funkciją vykdančioms asmenims suteikiami reikiami įgaliojimai ir galimybė susipažinti su visa svarbia informacija, reikalingi 1 dalyje nurodytoms užduotims įgyvendinti.

40 straipsnis

Rizikos valdymo politika

1. AIFV nustato, įgyvendina ir palaiko tinkamą ir dokumentais įformintą rizikos valdymo politiką, pagal kurią nustatoma visa svarbi rizika, kurią patiria arba gali patirti jo valdomi AIF.
2. Rizikos valdymo politika apima tokias procedūras, kurios yra būtinos tam, kad AIFV galėtų įvertinti kiekvieno valdomo AIF patiriamą rinkos, likvidumo ir sandorio šalies riziką ir bet kokios kitos svarbios rūšies riziką, kurią patiria AIF, įskaitant operacinę riziką, kuri gali būti reikšminga kiekvienam jo valdomam AIF.
3. AIFV, vykdydamas rizikos valdymo politiką, atsižvelgia bent jau į šiuos elementus:

- a) metodus, priemones ir susitarimus, sudarančius sąlygas jam laikytis 45 straipsnio;
 - b) metodus, priemones ir susitarimus, sudarančius sąlygas vertinti ir stebėti AIF likvidumo riziką įprastomis ir išskirtinėmis likvidumo sąlygomis, įskaitant reguliariai atliekamus testavimus nepalankiausiomis sąlygomis pagal 48 straipsnį;
 - c) su rizikos valdymu susijusių pareigų paskirstymą AIFV;
 - d) pagal šio reglamento 44 straipsnį nustatytas rizikos ribas ir pagrindimą, kaip jos atitinka AIF rizikos pobūdį, apie kurį informacija atskleista investuotojams pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies c punktą;
 - e) nuolatinės rizikos valdymo funkcijos ataskaitų teikimo, nurodyto 39 straipsnyje, sąlygas, turinį, dažnumą ir adresatus.
4. Rizikos valdymo politikoje aprašomos 43 straipsnyje nurodytos apsaugos priemonės, visų pirma:

- a) galimų interesų konfliktų pobūdis;
- b) nustatytos taisomosios priemonės;
- c) priežastys, kodėl reikėtų pagrįstai tikėtis, kad dėl šių priemonių rizikos valdymo funkcija bus vykdoma nepriklausomai;
- d) kaip AIFV ketina užtikrinti, kad apsaugos priemonės nuolat būtų veiksmingos.

5. 1 dalyje nurodyta rizikos valdymo politika atitinka AIFV ir jo valdomų AIF veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

41 straipsnis

Rizikos valdymo sistemų vertinimas, stebėseną ir peržiūra

1. AIFV vertina, stebi ir periodiškai, bent kartą per metus, peržiūri:
 - a) rizikos valdymo politikos ir 45 straipsnyje nurodytų susitarimų, procesų ir metodų tinkamumą ir veiksmingumą;
 - b) kaip AIFV laikosi rizikos valdymo politikos ir 45 straipsnyje nurodytų susitarimų, procesų ir metodų;

- c) priemonių, kurių imtasi bet kokiems rizikos valdymo proceso vykdymo trūkumams šalinti, tinkamumą ir veiksmingumą;
- d) rizikos valdymo funkcijos vykdymą;
- e) priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti funkcinį ir hierarchinį rizikos valdymo funkcijos atskyrimą pagal 42 straipsnį, tinkamumą ir veiksmingumą.

Dėl pirmoje pastraipoje nurodytos periodinės peržiūros dažnumo sprendžia vyresnioji vadovybė pagal proporcingumo principą atsižvelgdama į AIFV veiklos ir jo valdomo AIF pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

2. Be 1 dalyje nurodytos periodinės peržiūros, rizikos valdymo sistemos peržiūrimos, kai:

- a) labai pasikeičia rizikos valdymo politika ir procedūros ir 45 straipsnyje nurodyti susitarimai, procesai ir metodai;
- b) vidaus ar išorės įvykiai rodo, kad reikia papildomos peržiūros;
- c) labai pasikeičia AIFV valdomo AIF investavimo strategija ir tikslai.

3. AIFV atnaujina rizikos valdymo sistemas remdamasis 1 ir 2 dalyse nurodytos peržiūros rezultatais.

4. AIFV praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai apie reikšmingus rizikos valdymo politikos ir 45 straipsnyje nurodytų susitarimų, procesų ir metodų pakeitimus.

42 straipsnis

Funkcinis ir hierarchinis rizikos valdymo funkcijos atskyrimas

1. Kad rizikos valdymo funkcija yra funkciškai ir hierarchiškai atskirta nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją, galima laikyti tik tuomet, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) rizikos valdymo funkciją vykdančių asmenų neprižiūri asmenys, atsakingi už AIFV veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją, veiklą;
- b) rizikos valdymo funkciją vykdančias asmenys nedalyvauja veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją, veikloje;
- c) rizikos valdymo funkciją vykdančiams asmenims atlyginama atsižvelgiant į su ta funkcija susijusių tikslų įgyvendinimą, nepriklausomai nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją, veiklos rezultatus;

- d) rizikos valdymo funkciją vykdančių vadovaujančių darbuotojų atlyginimus tiesiogiai prižiūri atlyginimų komitetas, jei yra įsteigtas.

2. Funkcinis ir hierarchinis rizikos valdymo funkcijos atskyrimas pagal 1 dalį užtikrinamas visoje AIFV hierarchinėje struktūroje iki pat jo valdymo organo. Jį peržiūri AIFV valdymo organas ir, jei yra, priežiūros funkciją vykdančias asmenys.

3. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos peržiūri, kaip AIFV taiko 1 ir 2 dalis, remdamosi Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytais kriterijais.

43 straipsnis

Apsaugos nuo interesų konfliktų priemonės

1. Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnio 1 dalyje nurodytomis apsaugos nuo interesų konfliktų priemonėmis bent jau užtikrinama, kad:

- a) rizikos valdymo funkciją vykdančių asmenų priimti sprendimai būtų pagrįsti patikimais duomenimis, kuriuos tinkamu mastu patikrina rizikos valdymo funkciją vykdančias asmenys;
- b) rizikos valdymo funkciją vykdančių asmenų atlyginimas būtų susietas su tikslų, susijusių su rizikos valdymo funkcija, įgyvendinimu, nepriklausomai nuo verslo sričių, kuriose jie dalyvauja, veiklos rezultatų;
- c) būtų atliekama tinkama nepriklausoma rizikos valdymo funkcijos peržiūra siekiant užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami nepriklausomai;
- d) rizikos valdymo funkcijai būtų atstovaujama valdymo organe ar priežiūros funkciją vykdančiame organe, jei jis įsteigtas, ir jai būtų suteikta bent tiek pat įgaliojimų kaip portfelio valdymo funkcijai;

- e) prieštaringos pareigos būtų tinkamai atskirtos.

2. Jei proporcinga atsižvelgiant į AIFV pobūdį, mastą ir sudėtingumą, 1 dalyje nurodytomis apsaugos priemonėmis taip pat užtikrinama, kad:

- a) rizikos valdymo funkcijos vykdymą reguliariai peržiūrėtų vidaus audito funkciją vykdančias asmenys arba, jei pastaroji funkcija nenustatyta, valdymo organo paskirtas išorės asmuo;
- b) kai įsteigtas rizikos komitetas, jam būtų suteikti tinkami ištekliai ir jo nariai, kurie nėra nepriklausomi, nedarytų netinkamos įtakos rizikos valdymo funkcijos vykdymui.

3. AIFV valdymo organas ir, jei yra, priežiūros funkciją vykdančias asmenys nustato 1 ir 2 dalyse nurodytas apsaugos nuo interesų konfliktų priemones, reguliariai peržiūri jų veiksmingumą ir laiku imasi taisomųjų veiksmų trūkumams pašalinti.

44 straipsnis

Rizikos ribos

1. AIFV nustato ir įgyvendina kiekybines arba kokybines, arba abiejų rūšių rizikos ribas kiekvienam valdomam AIF, atsižvelgdamas į visų rūšių svarbią riziką. Kai nustatomos tik kokybinės ribos, AIFV gali pagrįsti šį metodą kompetentingai institucijai.

2. Kokybinės ir kiekybinės rizikos ribos kiekvienam AIF apima bent šią riziką:

- a) rinkos riziką;
- b) kredito riziką;
- c) likvidumo riziką;
- d) sandorio šalies riziką;
- e) operacinę riziką.

3. Nustatydamas rizikos ribas AIFV atsižvelgia į kiekvieno valdomo AIF atžvilgiu naudojamas strategijas ir turtą, taip pat kiekvienam iš tų AIF taikomas nacionalines taisykles. Tos rizikos ribos atitinka AIF rizikos pobūdį, apie kurį informacija atskleista investuotojams pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies c punktą, ir yra patvirtinamos valdymo organo.

45 straipsnis

Rizikos vertinimas ir valdymas

1. AIFV patvirtina tinkamus ir veiksmingus susitarimus, procesus ir metodus, skirtus:

- a) bet kuriuo metu nustatyti, įvertinti, valdyti ir stebėti riziką, kurią patiria ar gali patirti jų valdomi AIF;
- b) užtikrinti, kad būtų laikomasi ribų, nustatytų pagal 44 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyti susitarimai, procesai ir metodai yra proporcingi AIFV ir kiekvieno jo valdomo AIF veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir atitinka AIF rizikos pobūdį, apie kurį informacija atskleista investuotojams pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies c punktą.

3. Taikydamas 1 dalį, AIFV imasi šių veiksmų kiekvieno valdomo AIF atžvilgiu:

- a) įdiegia rizikos vertinimo susitarimus, procesus ir metodus, reikalingus siekiant užtikrinti, kad prisiimtų pozicijų rizika

ir jos įtaka bendram rizikos pobūdžiui būtų tiksliai įvertintos remiantis patikimais duomenimis ir kad rizikos vertinimo susitarimai, procesai ir metodai būtų tinkamai įforminti dokumentais;

- b) siekiant peržiūrėti rizikos vertinimo susitarimų pagrįstumą periodiškai vykdo grįžtamuosius patikrinimus, kurie apima modeliu paremtas prognozes ir skaičiavimus;
- c) periodiškai vykdo tinkamą testavimą nepalankiausiomis sąlygomis ir analizuoja įvairius scenarijus, siekiant mažinti riziką, kylančią dėl galimų rinkos sąlygų pokyčių, kurie gali turėti neigiamos įtakos AIF;
- d) užtikrina, kad esamas rizikos lygis atitiktų rizikos ribas, nustatytas pagal 44 straipsnį;
- e) nustato, įgyvendina ir palaiko tinkamas procedūras, dėl kurių tuo atveju, jei AIF rizikos ribos būtų pažeistos arba jų pažeidimas būtų tikėtinas, būtų laiku imtasi taisomųjų veiksmų investuotojų naudai;
- f) užtikrina, kad kiekvienam AIF būtų nustatytos tinkamos likvidumo valdymo sistemos ir procedūros, atitinkančios 46 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

4 SKIRSNIS

Likvidumo valdymas

(Direktyvos 2011/61/ES 16 straipsnis)

46 straipsnis

Likvidumo valdymo sistema ir procedūros

AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms gali įrodyti, kad yra įdiegta Direktyvos 2011/61/ES 16 straipsnio 1 dalyje nurodyta tinkama likvidumo valdymo sistema ir veiksmingos procedūros atsižvelgiant į kiekvieno AIF investavimo strategiją, likvidumo pobūdį ir išpirkimo politiką.

47 straipsnis

Likvidumo rizikos stebėseną ir valdymas

1. 46 straipsnyje nurodyta likvidumo sistema ir procedūromis bent jau užtikrinama, kad:

- a) AIFV išlaikytų AIF likvidumo lygį, atitinkantį jo bazines prievoles, remdamasis AIF turto santykinio likvidumo rinkoje vertinimu, atsižvelgdamas į turtui likviduoti reikiamą laiką ir kainą arba vertę, kuria tą turtą galima likviduoti, ir jo jautrumą kitai rinkos rizikai ar veiksniams;

- b) AIFV stebėtų AIF turto portfelio likvidumo pobūdį atsižvelgdamas į atskiro turto, kuris gali turėti reikšmingą poveikį likvidumui, ribinę įtaką ir reikšmingą neapibrėžtąją ar kitą atsakomybę ir įsipareigojimus, kuriuos AIF gali turėti pagal savo bazines prievoles. Šiais tikslais AIFV atsižvelgia į AIF investuotojų bazės pobūdį, įskaitant investuotojų tipą, santykinę investicijų dydį ir toms investicijoms taikomas išpirkimo sąlygas;
- c) kai AIF investuoja į kitus kolektyvinio investavimo subjektus, AIFV stebėtų tų kitų kolektyvinio investavimo subjektų valdytojų patvirtintą likvidumo valdymo metodą, be kita ko, atlikdamas periodines peržiūras, kad stebėtų bazinių kolektyvinio investavimo subjektų, į kuriuos investuoja AIF, išpirkimo nuostatų pokyčius. Laikantis Direktyvos 2011/61/ES 16 straipsnio 1 dalies, ši prievolė netaikoma, kai tų kitų kolektyvinio investavimo subjektų, į kuriuos investuoja AIF, investiciniais vienetais ar akcijomis aktyviai prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, arba lygiavertėje trečiosios šalies rinkoje;
- d) AIFV įgyvendintų ir palaikytų tinkamus likvidumo vertinimo susitarimus ir procedūras, skirtus pozicijų ir numatomų investicijų, kurios daro reikšmingą įtaką AIF turto portfelio likvidumo pobūdžiui, kiekybinei ir kokybinei rizikai įvertinti, kad būtų galima tinkamai įvertinti jų poveikį bendram likvidumo pobūdžiui. Naudojamomis procedūromis užtikrinama, kad AIFV turėtų tinkamų žinių ir supratimą apie turto, į kurį AIF investavo arba ketina investuoti, likvidumą, įskaitant, jei tinka, atskiro turto prekybos apimtį ir kainų jautrumą ir (arba) kainų skirtumą įprastinėmis ir išskirtinėmis likvidumo sąlygomis;
- e) AIFV apsvarstytų ir įgyvendintų priemones ir susitarimus, įskaitant specialiuosius susitarimus, reikalingus kiekvieno valdomo AIF likvidumo rizikai valdyti. AIFV nustato, kokių tipų aplinkybėmis galima naudoti tas priemones ir susitarimus tiek įprastinėmis, tiek išskirtinėmis aplinkybėmis, kiekvieno valdomo AIF atžvilgiu užtikrinant sąžiningą elgesį su visais AIF investuotojais. AIFV gali naudoti tokias priemones ir susitarimus tik tuomet, jei susidaro tos aplinkybės ir tinkamai atskleista informacija pagal 108 straipsnį.

2. AIFV dokumentais įformina savo likvidumo valdymo politiką ir procedūras, nurodytas 1 dalyje, jas peržiūri bent kartą per metus ir jas atnaujina atsižvelgdami į pokyčius ar naujus susitarimus.

3. AIFV į savo likvidumo valdymo sistemą ir procedūras, nurodytas 1 dalyje, įtraukia tinkamas problemų sprendimo priemones, kad galėtų spręsti numatomas ar faktines AIF likvidumo problemas ar kitas kritines situacijas.

4. Kai AIFV valdo AIF, kuris yra finansinį svertą naudojantis uždarąjo tipo AIF, netaikomas 1 dalies e punktas.

48 straipsnis

Likvidumo valdymo ribos ir testavimas nepalankiausiomis sąlygomis

1. Prireikus, atsižvelgiant į kiekvieno valdomo AIF pobūdį, mastą ir sudėtingumą, AIFV įgyvendina ir palaiko tinkamas AIF likvidumo ar nelikvidumo ribas, atitinkančias jo bazines prievoles bei išpirkimo politiką ir 44 straipsnyje nustatytus reikalavimus dėl kiekybinių ir kokybinių rizikos ribų.

AIFV stebi, ar laikomasi tų ribų, ir nustato, kokių veiksmų reikia (ar būtina) imtis viršijus arba galint viršyti ribas. Nustatydami tinkamus veiksmus, AIFV apsvarsto likvidumo valdymo politikos ir procedūrų adekvatumą, AIF turto likvidumo pobūdžio tinkamumą ir netipiško išpirkimo prašymų kiekio poveikį.

2. AIFV reguliariai atlieka testavimą nepalankiausiomis sąlygomis esant įprastoms ir išskirtinėms likvidumo sąlygoms, kuris leidžia jiems įvertinti kiekvieno valdomo AIF likvidumo riziką. Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis:

- a) atliekamas remiantis patikima ir atnaujinta kiekybine arba, kai tas netinka, kokybine informacija;
- b) kai tinka, modeliuoja AIF turto likvidumo problemas ir netipiskus išpirkimo prašymus;
- c) apima rinkos riziką ir su ja susijusį poveikį, įskaitant poveikį užstato vertės išlaikymo prievolei, užstato poreikiams ar kredito linijoms;
- d) atsižvelgia į vertinimo jautrumą nepalankiausiomis sąlygomis;
- e) atliekamas tokiu dažnumu, kuris tinka pagal AIF pobūdį, atsižvelgiant į AIF investavimo strategiją, likvidumo pobūdį, investuotojų tipą ir išpirkimo politiką, ir ne rečiau kaip kartą per metus.

3. AIFV reaguodamas į testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus veikia vadovaudamasis investuotojų interesais.

49 straipsnis

Investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinimas

1. Taikant Direktyvos 2011/61/ES 16 straipsnio 2 dalį, laikoma, kad kiekvieno AIFV valdomo AIF investavimo strategija, likvidumo pobūdis ir išpirkimo politika yra suderinti, kai investuotojai gali atsiimti savo investicijas taip, kad būtų užtikrintas sąžiningas elgesys su visais AIF investuotojais ir kad būtų laikomasi AIF išpirkimo politikos ir jo prievolių.

2. Vertindamas investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinimą, AIFV taip pat atsižvelgia į poveikį, kurį išpirkimas gali turėti AIF atskiuro turto bazinėms kainoms ar kainų skirtumui.

5 SKIRSNIS

Investavimas į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas

(Direktyvos 2011/61/ES 17 straipsnis)

50 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skirsnyje:

- a) pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 36 punkte;
- b) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija – pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 40 punkte;
- c) rėmėjas – rėmėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 42 punkte;
- d) segmentas – segmentas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 39 punkte.

51 straipsnis

Išlaikytos dalies reikalavimai

1. AIFV prisiima pakeitimo vertybiniais popieriais kredito rizikos poziciją vieno ar daugiau valdomų AIF vardu tik tuomet, jei iniciatorius, rėmėjas ar pirminis skolintojas aiškiai informavo AIFV, kad nuolat išlaiko reikšmingą grynąją dalį, kuri bet koku atveju yra ne mažesnė kaip 5 %.

Ne mažiau kaip 5 % reikšmingos gryniosios dalies išlaikymu laikoma tik:

- a) ne mažiau kaip 5 % nominaliosios kiekvieno iš investuotojams parduotų ar perleistų segmentų vertės išlaikymas;

b) pakeitimo vertybiniais popieriais atnaujinamųjų pozicijų atveju – ne mažiau kaip 5 % nominaliosios pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų vertės iniciatoriaus dalies išlaikymas;

c) atsitiktinai atrinktų pozicijų, lygių ne mažiau kaip 5 % nominaliosios vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų vertės, išlaikymas, kai tos pozicijos priešingu atveju būtų buvusios pakeistos vertybiniais popieriais pakeitimo vertybiniais popieriais procese, jeigu pozicijų, kurios gali būti pakeistos vertybiniais popieriais, skaičius yra ne mažesnis kaip 100 sandorio sudarymo metu;

d) pirmojo nuostolio segmento ir prireikus kitų segmentų, kurių rizikos pobūdis yra toks pat ar didesnis nei investuotojams perleistų ar parduotų segmentų rizikos pobūdis ir kurių terminas baigiasi ne anksčiau nei investuotojams perleistų ar parduotų segmentų terminas, išlaikymas, kad toks išlaikymas būtų lygus iš viso ne mažiau kaip 5 % nominaliosios vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų vertės;

e) pirmojo nuostolio pozicijos, lygios ne mažiau kaip 5 % kiekvienos vertybiniais popieriais pakeistos pozicijos pakeitimo vertybiniais popieriais procese, išlaikymas.

Grynoji dalis įvertinama sandorio sudarymo metu ir išlaikoma nuolat. Grynajai daliai, įskaitant išlaikytas pozicijas, nepaskirstytas palūkanas arba pozicijas, netaikomas kredito rizikos mažinimas arba trumposios pozicijos ir ji kitaip neapdraudžiama ir neparduodama. Grynoji dalis nustatoma pagal nebalansinių straipsnių nominaliąją vertę.

Išlaikymo reikalavimai bet kokiam pakeitimui vertybiniais popieriais negali būti taikomi kelis kartus.

2. 1 dalis netaikoma, kai vertybiniais popieriais pakeistos pozicijos yra reikalavimai arba galimi reikalavimai subjektų, išvardytų Direktyvos 2006/48/EB 122a straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, atžvilgiu arba kurias visiškai, besąlygiškai ir neatšaukiamai garantuoja tie subjektai, ir netaikoma sandoriams, išvardytiems Direktyvos 2006/48/EB 122a straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.

52 straipsnis

Kokybiniai reikalavimai dėl rėmėjų ir iniciatorių

Prieš prisiimdamas pakeitimo vertybiniais popieriais kredito rizikos poziciją vieno ar daugiau AIF vardu, AIFV užtikrina, kad rėmėjas ir iniciatorius:

- a) kreditą suteiktų remdamiesi patikimais ir aiškiai apibrėžtais kriterijais ir aiškiai nustatytų paskolų, skirtų pozicijoms, kurias ketinama pakeisti vertybiniais popieriais, tvirtinimo, keitimo, atnaujinimo ir refinansavimo procesą, koks yra taikomas jų turimoms pozicijoms;

- b) nustatytų ir naudotų veiksmingas sistemas, kuriomis turi būti valdomas nuolatinis su kredito rizika susijusių jų portfelių ir pozicijų, taip pat probleminių kreditų identifikavimo bei valdymo ir tinkamų vertės koregavimų bei atidėjinių nustatymo administravimas ir stebėseną;
- c) tinkamai diversifikuotų kiekvieną kredito portfelį pagal tikslinę rinką ir bendrą kredito strategiją;
- d) turėtų rašytinę kredito rizikos politiką, kurioje būtų nustatytos jiems priimtinos rizikos ribos ir atidėjinių politika ir aprašyta, kaip vertinama, stebima ir kontroliuojama ta rizika;
- e) suteiktų galimybę lengvai susipažinti su visais reikšmingais duomenimis apie atskirų bazinių pozicijų kredito kokybę ir rezultatus, pinigų srautus ir užstatą, kuriuo padengiama pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, ir su informacija, kuri būtina norint atlikti visapusišką ir gerai pagrįstą pinigų srautų ir užstatų, kuriais padengiamos bazinės pozicijos, verčių testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. Tuo tikslu reikšmingi duomenys nustatomi pagal pakeitimo vertybiniais popieriais terminą ir, kai tinkama, pagal pakeitimo vertybiniais popieriais pobūdį po jo;
- f) suteiktų galimybę lengvai susipažinti su visais kitais svarbiais duomenimis, kurie AIFV būtini siekiant laikytis 53 straipsnyje nustatytų reikalavimų;
- g) atskleistų informaciją apie išlaikytą grynąją dalį, nurodytą 51 straipsnyje, taip pat visus dalykus, kurie galėtų pakenkti minimalios grynosios dalies išlaikymui, nurodytam tame straipsnyje.
- atitinkamose pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos bazinių pozicijų klasėse;
- e) iniciatorių arba rėmėjų, arba jų tarpininkų ar patarėjų pareiškimus ir atskleistą informaciją, kad jie išsamiai patikrino pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas ir, kai taikoma, pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų užstato kokybę;
- f) kai taikoma, metodikas ir koncepcijas, kuriomis pagrįstas užstato, kuriuo padengiamos pakeistos vertybiniais popieriais pozicijos, vertinimas ir politika, kurios laikosi iniciatorius ar rėmėjas vertintojo nepriklausomybei užtikrinti;
- g) visas struktūrines pakeitimo vertybiniais popieriais ypatybes, kurios gali turėti reikšmingos įtakos įstaigos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos rezultatams, pvz., sutartinį „iš viršaus žemyn“ (angl. *waterfall*) principu paremtą metodą ir su juo susijusias priežastis, kredito vertės padidinimą, likvidumo padidinimą, rinkos vertės priežastis ir nuo konkretaus sandorio priklausomą įsipareigojimų neįvykdymo sąvokos apibrėžtį.

2. Prisiėmęs pakeitimo vertybiniais popieriais kredito rizikos reikšmingos vertės poziciją vieno ar daugiau AIF vardu, AIFV reguliariai atlieka testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, tinkamą tokioms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, pagal Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnio 3 dalies b punktą. Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis yra proporcingas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms būdingos rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

53 straipsnis

Kokybiniai reikalavimai dėl AIFV, prisiėmusių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas

1. Prieš prisiėmdami pakeitimo vertybiniais popieriais kredito rizikos poziciją vieno ar daugiau AIF vardu ir prireikus vėliau, AIFV kiekvienos jų atskiros pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos atžvilgiu kompetentingoms institucijoms gali įrodyti, kad visapusiškai ir nuodugnai supranta tas pozicijas ir įgyvendino oficialią politiką bei procedūras, atitinkančias atitinkamo AIF investicijų į pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas rizikos pobūdį, kad būtų galima analizuoti ir registruoti:

- a) iniciatorių arba rėmėjų pagal 51 straipsnį atskleistą informaciją, kurioje nurodoma jų nuolat išlaikoma grynoji pakeitimo vertybiniais popieriais dalis;
- b) atskiros pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos rizikos ypatybės;
- c) pakeitimo vertybiniais popieriais bazinių pozicijų rizikos ypatybės;
- d) su reputacija ir nuostoliu susijusią patirtį iš iniciatorių arba rėmėjų ankstesnių pakeitimo vertybiniais popieriais atvejų

AIFV pagal Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnyje nustatytus principus nustato oficialias pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos kredito rizikos stebėsenos procedūras, proporcingas atitinkamo AIF rizikos pobūdžiui, kad galėtų nuolat ir tinkamu laiku stebėti informaciją apie tokių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų bazinių pozicijų rezultatus. Tokia informacija (jei aktualu atsižvelgiant į konkrečią pakeitimo vertybiniais popieriais rūšį ir neapsiribojant tokių rūšių informacija, kokia nurodyta toliau) yra pozicijos rūšis, daugiau kaip 30, 60 ir 90 dienų pradelstų paskolų procentinė dalis, įsipareigojimų neįvykdymo rodikliai, išankstinio mokėjimo rodikliai, paskolos, kurioms taikomas nuosavybės teisės atėmimas, užstato rūšis ir užimtumas, kredito balų dažnių pasiskirstymas arba kitos kreditingumo priemonės pagal skirtingas bazines pozicijas, sektorių ir geografinę įvairovę, paskolos ir vertės santykių dažnių pasiskirstymas kartu su intervalais, su kuriais lengviau atlikti tinkamą jautrumo analizę. Kai bazinės pozicijos pačios yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, AIFV turi šioje pastraipoje nurodytą informaciją ne tik apie bazinius pakeitimo vertybiniais popieriais segmentus, tokius kaip emitento pavadinimas ir kredito kokybė, bet ir apie tų bazinių pakeitimo vertybiniais popieriais segmentų grupių ypatybes bei rezultatus.

AIFV tuos pačius analizės standartus taiko dalyvavimui valdant kapitalą arba garantuotam platinimui pakeitimo vertybiniais popieriais emisijų, įsigytų iš trečiųjų asmenų, atvejais.

3. Kad galėtų tinkamai valdyti riziką ir likvidumą, AIFV, prisiimdami pakeitimo vertybiniais popieriais kredito rizikos poziciją vieno ar daugiau AIF vardu, tinkamai nustato, vertina, stebi, valdo, kontroliuoja ir praneša apie riziką, kylančią dėl atitinkamo AIF turto ir išipareigojimų neatitikimų, koncentracijos riziką arba investavimo riziką, kylančią dėl šių priemonių. AIFV užtikrina, kad tokių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų rizikos pobūdis atitiktų atitinkamo AIF dydį, bendrą portfelio struktūrą, investavimo strategijas ir tikslus, nustatytus AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose, prospekte ir siūlymo dokumentuose.

4. Laikydamasis Direktyvos 2011/61/ES 18 straipsnyje nustatytų reikalavimų, AIFV užtikrina, kad vyresniajai vadovybei būtų teikiama pakankamai vidinių ataskaitų, kad vyresnioji vadovybė gerai žinotų apie reikšmingą pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos prisiėmimą ir kad rizika, kylanti dėl tų pozicijų, būtų tinkamai valdoma.

5. AIFV įtraukia tinkamą informaciją apie savo pakeitimo vertybiniais popieriais kredito rizikos pozicijas ir savo rizikos valdymo procedūras šioje srityje į ataskaitas ir atskleidžiamą informaciją, kurias reikia teikti pagal Direktyvos 2011/61/ES 22, 23 ir 24 straipsnius.

54 straipsnis

Taisomieji veiksmai

1. Kai prisiėmę pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją AIFV nustato, kad išlaikytos dalies nustatymas ir atskleista informacija apie ją neatitiko šiame reglamente nustatytų reikalavimų, jie imasi tokių taisomųjų veiksmų, kurie geriausiai atitinka atitinkamo AIF investuotojų interesus.

2. Kai išlaikyta dalis tam tikru momentu po pozicijos prisiėmimo tampa mažesnė negu 5 % ir taip atsitinka ne dėl natūralaus sandorio apmokėjimo mechanizmo, AIFV imasi tokių taisomųjų veiksmų, kurie geriausiai atitinka atitinkamo AIF investuotojų interesus.

55 straipsnis

Tęstinumo išlyga

51–54 straipsniai taikomi naujam pakeitimui vertybiniais popieriais, kurie išleisti 2011 m. sausio 1 d. ar vėliau. 51–54 straipsniai po 2014 m. gruodžio 31 d. taikomi esamam pakeitimui vertybiniais popieriais, kai naujos bazinės pozicijos pridėdamos arba pakeičiamos jų pakaitalais po tos datos.

56 straipsnis

Aiškinimas

Jei nėra konkretaus EVPRI arba Europos priežiūros institucijų jungtinio komiteto išaiškinimo, šio skirsnio nuostatos

aiškinamos remiantis atitinkamomis Direktyvos 2006/48/EB nuostatomis, Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto pateiktomis 2010 m. gruodžio 31 d. Direktyvos dėl kapitalo poreikio 122a straipsnio gairėmis⁽¹⁾ ir vėlesniais jų pakeitimais.

6 SKIRSNIS

Organizaciniai reikalavimai. Bendrieji principai

(Direktyvos 2011/61/ES 12 ir 18 straipsniai)

57 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. AIFV turi:
 - a) parengti, įgyvendinti ir palaikyti sprendimų priėmimo procedūras bei organizacinę struktūrą, kurios būtų įformintos dokumentais ir kuriose būtų aiškiai nurodyta pavaldumo struktūra bei paskirstytos funkcijos ir pareigos;
 - b) užtikrinti, kad jų atitinkami asmenys žinotų, kokių procedūrų laikytis, kad tinkamai vykdytų savo pareigas;
 - c) parengti, įgyvendinti ir palaikyti tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, skirtus užtikrinti, kad visais AIFV lygmenimis būtų laikomasi sprendimų ir procedūrų;
 - d) parengti, įgyvendinti ir palaikyti veiksmingą vidaus atskaitomybės ir informacijos perdavimo procesą visais atitinkamais AIFV lygmenimis bei veiksmingus informacijos mainus su visais susijusiais trečiaisiais asmenimis;
 - e) tinkamai ir tvarkingai registruoti duomenis apie savo veiklą ir vidaus organizacinę struktūrą.

AIFV atsizvelgia į savo veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą ir į paslaugų ir veiksmų, kurių imtasi vykdamą tą veiklą, pobūdį ir įvairovę.

2. AIFV parengia, įdiegia ir palaiko tinkamas sistemas ir procedūras, kuriomis užtikrinama informacijos apsauga, vientisumas ir konfidencialumas, atsizvelgdami į tos informacijos pobūdį.

⁽¹⁾ 2010 m. gruodžio 31 d. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto Direktyvos dėl kapitalo poreikio 122a straipsnio gairės, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. AIFV parengia, įgyvendina ir palaiko tinkamą veiklos tęstinumo politiką, kurios tikslas – užtikrinti, kad tuo atveju, jeigu sutriktų jų sistemos ir procedūros, būtų išsaugoti esminiai duomenys ir funkcijos ir būtų toliau teikiamos paslaugos ir vykdoma veikla arba, kai tai neįmanoma, būtų laiku atkurti tokie duomenys ir funkcijos bei laiku atnaujintas paslaugų teikimas ir veikla.

4. AIFV parengia, įdiegia ir palaiko apskaitos politiką, procedūras ir vertinimo taisykles, pagal kurias jie, kompetentingai institucijai paprašius, galėtų laiku pateikti kompetentingai institucijai finansines ataskaitas, kuriose pateikiama tikra ir teisinga jų finansinė būklė ir kurios atitinka visus taikomus apskaitos standartus ir taisykles.

5. AIFV įgyvendina tinkamą politiką ir procedūras siekdami užtikrinti, kad investuotojams būtų pakankamai išsamiai atskleidiama informacija apie AIF išpirkimo politiką, prieš jiems investuojant į AIF ir reikšmingų pakeitimų atveju.

6. AIFV stebi ir reguliariai vertina savo sistemų, vidaus kontrolės mechanizmų ir susitarimų, nustatytų pagal 1–5 dalis, tinkamumą ir veiksmingumą bei imasi tinkamų priemonių bet kokiems trūkumams pašalinti.

58 straipsnis

Elektroninis duomenų apdorojimas

1. AIFV imasi tinkamų ir pakankamų priemonių dėl tinkamų elektroninių sistemų, kad būtų galima laiku ir tinkamai užregistruoti kiekvieną portfelio sandorį, pasirašymo arba, kai tinka, išpirkimo pavedimą.

2. AIFV užtikrina aukštą saugumo lygį elektroniškai apdorojant duomenis ir prireikus užregistruotos informacijos vientisumą ir konfidencialumą.

59 straipsnis

Apskaitos procedūros

1. AIFV taiko apskaitos politiką ir procedūras, kaip nurodyta 57 straipsnio 4 dalyje, kad užtikrintų investuotojų apsaugą. Apskaitos įrašai tvarkomi taip, kad bet kuriuo metu būtų galima tiesiogiai nustatyti visą AIF turtą ir įsipareigojimus. Jei AIF turi skirtingų investicinių padalinių, tų padalinių sąskaitos turi būti atskiros.

2. AIFV parengia, įdiegia ir palaiko apskaitos ir vertinimo politiką ir procedūras siekdami užtikrinti, kad kiekvieno AIF grynojo turto vertė būtų tiksliai apskaičiuota pagal taikomas apskaitos taisykles ir standartus.

60 straipsnis

Valdymo organo, vyresniosios vadovybės ir priežiūros funkcijų vykdančių asmenų vykdoma kontrolė

1. AIFV, viduje skirstydami funkcijas, užtikrina, kad valdymo organas, vyresnioji vadovybė ir, kai yra, priežiūros funkcijų vykdytys asmenys būtų atsakingi už tai, kad AIFV laikytųsi savo prievolių pagal Direktyvą 2011/61/ES.

2. AIFV užtikrina, kad jo vyresnioji vadovybė:

- a) būtų atsakinga už kiekvieno valdomo AIF bendrosios investavimo politikos įgyvendinimą, kaip apibrėžta, kai tai aktualu, fondo taisyklėse, steigimo dokumentuose, prospekte arba siūlymo dokumentuose;
- b) prižiūrėtų kiekvieno valdomo AIF investavimo strategijų patvirtinimą;
- c) būtų atsakinga už tai, kad būtų nustatyta ir įgyvendinama vertinimo politika ir procedūros pagal Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnį;
- d) būtų atsakinga už tai, kad AIFV turėtų nuolatinę ir veiksmingą atitikties užtikrinimo funkciją, net jeigu šią funkciją atlieka trečiasis asmuo;
- e) užtikrintų ir periodiškai tikrintų, kad būtų tinkamai ir veiksmingai įgyvendinama kiekvieno valdomo AIF bendroji investavimo politika, investavimo strategijos ir rizikos ribos ir jų būtų laikomasi, net jei rizikos valdymo funkciją atlieka tretieji asmenys;
- f) patvirtintų ir periodiškai peržiūrėtų kiekvieno valdomo AIF investavimo sprendimų priėmimo vidaus procedūrų tinkamumą, kad užtikrintų tokių sprendimų atitiktį patvirtintoms investavimo strategijoms;
- g) patvirtintų ir periodiškai peržiūrėtų rizikos valdymo politiką ir tai politikai įgyvendinti skirtus susitarimus, procesus ir metodus, įskaitant kiekvieno valdomo AIF rizikos ribojimo sistemą;
- h) būtų atsakinga už tai, kad būtų nustatyta ir taikoma atlyginimų politika pagal Direktyvos 2011/61/ES II priedą.

3. AIFV taip pat užtikrina, kad jo vyresnioji vadovybė ir, kai tinka, valdymo organas ar priežiūros funkciją vykdančias asmenys:

a) vertintų ir periodiškai peržiūrėtų politikos, susitarimų ir procedūrų, skirtų užtikrinti, kad būtų laikomasi Direktyvoje 2011/61/ES nustatytų prievolių, veiksmingumą;

b) imtųsi tinkamų priemonių bet kokiems trūkumams šalinti.

4. AIFV užtikrina, kad jo vyresniajai vadovybei būtų dažnai ir ne rečiau kaip kartą per metus teikiamos rašytinės atitikties, vidaus audito ir rizikos valdymo ataskaitos, kuriose visų pirma būtų nurodyta, ar buvo imtasi tinkamų taisomųjų priemonių bet kokiems trūkumams pašalinti.

5. AIFV užtikrina, kad jo vyresniajai vadovybei būtų reguliariai teikiamos investavimo strategijų ir investavimo sprendimų priėmimo vidaus procedūrų, nurodytų 2 dalies b–e punktuose, įgyvendinimo ataskaitos.

6. AIFV užtikrina, kad valdymo organui arba priežiūros funkciją vykdančioms asmenims, jei yra, būtų reguliariai teikiamos rašytinės ataskaitos 4 dalyje nurodytais klausimais.

61 straipsnis

Nuolatinė atitikties užtikrinimo funkcija

1. AIFV parengia, įgyvendina ir palaiko tinkamą politiką ir procedūras, kurių tikslas – nustatyti bet kokią riziką, kad AIFV gali nesilaikyti Direktyvoje 2011/61/ES numatytų prievolių, bei susijusią riziką, ir nustato tinkamas priemones ir procedūras, skirtas tokiai rizikai kuo labiau sumažinti bei suteikti galimybę kompetentingoms institucijoms veiksmingai naudotis savo įgaliojimais pagal tą direktyvą.

AIFV atsižvelgia į savo veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą ir į paslaugų ir veiksmų, kurių imtasi vykdančią veiklą, pobūdį ir įvairovę.

2. AIFV sukuria ir palaiko nuolatinę ir veiksmingą atitikties užtikrinimo funkciją, kurią vykdančias asmenys veikia nepriklausomai ir prisiima šias pareigas:

a) stebėti ir reguliariai vertinti priemonių, politikos ir procedūrų, nustatytų pagal 1 dalį, ir veiksmų, kurių imtasi siekiant pašalinti trūkumus, atsiradusius AIFV vykdančios prievolės, tinkamumą ir veiksmingumą;

b) teikti konsultacijas atitinkamiems asmenims, atsakingiems už paslaugų teikimą ir veiklos vykdymą, ir padėti jiems laikytis AIFV prievolių pagal Direktyvą 2011/61/ES.

3. Kad būtų galima tinkamai ir nepriklausomai vykdyti 2 dalyje nurodytą atitikties užtikrinimo funkciją, AIFV užtikrina, kad:

a) atitikties užtikrinimo funkciją vykdančias asmenys turėtų būtinius įgaliojimus, išteklių, patirties ir galimybę susipažinti su visa svarbia informacija;

b) būtų paskirtas atitikties užtikrinimo pareigūnas, atsakingas už atitikties užtikrinimo funkciją ir už dažną – mažiausiai kartą per metus – ataskaitų atitikties užtikrinimo klausimais teikimą vyresniajai vadovybei, visų pirma nurodant, ar buvo imtasi tinkamų taisomųjų priemonių bet kokiems trūkumams pašalinti;

c) atitikties užtikrinimo funkciją vykdančias asmenys nedalyvautų teikiant paslaugas arba vykdančią veiklą, kurią jie prižiūri;

d) atitikties užtikrinimo pareigūno ir kitų atitikties užtikrinimo funkciją vykdančių asmenų atlyginimo nustatymo metodas neturėtų (ir nebūtų tikėtina, kad turės) įtakos jų objektyvumui.

Tačiau nereikalaujama, kad AIFV laikytųsi pirmos pastraipos c arba d punkto, jeigu jis gali įrodyti, kad, atsižvelgiant į jo veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą ir į jo paslaugų ir veiksmų pobūdį ir įvairovę, reikalavimas yra neproporcingas ir kad jo atitikties užtikrinimo funkcija ir toliau yra veiksminga.

62 straipsnis

Nuolatinė vidaus audito funkcija

1. AIFV, jei tai tinkama ir proporcinga atsižvelgiant į AIFV veiklos pobūdį, apimtį ir sudėtingumą, taip pat į kolektyvinio portfelio valdymo veiksmų, kurių buvo imtasi vykdančią veiklą, pobūdį ir įvairovę, nustato ir palaiko vidaus audito funkciją, kuri turi būti atskirta ir nepriklausoma nuo kitų AIFV funkcijų ir veiklos.

2. 1 dalyje nurodytą vidaus audito funkciją vykdančias asmenys turi:

a) parengti, įgyvendinti ir palaikyti audito planą, kurio paskirtis – patikrinti ir įvertinti AIFV sistemų, vidaus kontrolės mechanizmų ir susitarimų tinkamumą ir veiksmingumą;

- b) teikti rekomendacijas, atsižvelgiant į darbo, atlikto pagal a punktą, rezultatus;
- c) tikrinti, kaip laikomasi b punkte nurodytų rekomendacijų;
- d) teikti ataskaitas vidaus audito klausimais.

63 straipsnis

Asmeniniai sandoriai

1. AIFV parengia, įgyvendina ir palaiko tinkamus susitarimus, kurių tikslas – užkirsti kelią visiems atitinkamiems asmenims, dalyvaujantiems veikloje, dėl kurios gali kilti interesų konfliktas, arba turintiems galimybę susipažinti su viešai neatskleista informacija, kaip apibrėžta 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalyje, arba kita konfidencialia informacija, susijusia su AIF arba AIF ar jų vardu sudaromais sandoriais:

- a) sudaryti asmeninį finansinių priemonių ar kito turto sandorį, atitinkantį vieną iš šių kriterijų:
 - i) sandoriui taikoma Direktyvos 2003/6/EB 2 straipsnio 1 dalis;
 - ii) sandoris susijęs su netinkamu konfidencialios informacijos naudojimu arba atskleidimu;
 - iii) sandoris prieštarauja (arba tikėtina, kad prieštaraus) AIFV prievolei pagal Direktyvą 2011/61/ES;
- b) išskyrus atvejus, kai asmuo įprastai atlieka savo darbą arba laikosi paslaugų sutarties, teikti konsultacijas arba skatinti bet kurį kitą asmenį sudaryti asmeninį sandorį, kuris nurodytas a punkto i ir ii papunkčiuose arba kuris kitu atveju būtų netinkamas su dar neįvykdytais pavedimais susijusios informacijos panaudojimas;
- c) išskyrus atvejus, kai asmuo įprastai atlieka savo darbą arba laikosi paslaugų sutarties ir nepažeidžia Direktyvos 2003/6/EB 3 straipsnio a punkto, atskleisti bet kokią informaciją arba pareikšti nuomonę bet kuriam kitam asmeniui, jeigu atitinkamas asmuo žino arba pagrįstai turėtų žinoti, kad atskleidus tokią informaciją tas kitas asmuo imsis arba tikriausiai imtųsi kurio nors iš šių veiksmų:
 - i) sudarytų asmeninį finansinių priemonių ar kito turto sandorį, kuris nurodytas a punkto i ir ii papunkčiuose arba kuris kitu atveju būtų netinkamas su dar neįvykdytais pavedimais susijusios informacijos panaudojimas;

- ii) teiktų konsultacijas arba skatintų kitą asmenį sudaryti tokį asmeninį sandorį.

2. Susitarimais, nurodytais 1 dalyje, visų pirma užtikrinama, kad:

- a) kiekvienam atitinkamam asmeniui būtų žinomi asmeniniams sandoriams taikomi apribojimai, nurodyti 1 dalyje, ir priemonės, kurias AIFV nustatė asmeniniams sandoriams ir atskleidžiamai informacijai pagal 1 dalį;
- b) AIFV būtų nedelsiant informuojamas apie bet kokį asmeninį atitinkamo asmens, kuriam taikoma 1 dalis, sudarytą sandorį, jam pranešant apie tą sandorį arba kitaip suteikiant galimybę AIFV nustatyti tokius sandorius;
- c) būtų užregistruojamas asmeninis sandoris, apie kurį pranešta AIFV arba kurį jis pats nustatė, taip pat bet koks su tokiu sandoriu susijęs įgaliojimas arba draudimas.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais, kai tam tikrą AIFV veiklą vykdo tretieji asmenys, AIFV užtikrina, kad veiklą vykdančias subjektas registruotų bet kokio atitinkamo asmens, kuriam taikoma 1 dalis, sudarytus asmeninius sandorius ir nedelsdamas pateiktų tą informaciją AIFV jam to paprašius.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos asmeniniams sandoriams:

- a) įvykdytiems remiantis portfelio valdymo paslauga, kai sprendimai priimami savo nuožiūra, kai portfelio valdytojas ir atitinkamas asmuo arba kitas asmuo, kurio sąskaita vykdomas sandoris, iš anksto nebuvo taręsi dėl šio sandorio;
- b) susijusiems su KIPVPS arba AIF, kurie prižiūrimi pagal valstybės narės teisę, kuriems numatomas lygiavertis jų turto rizikos paskirstymo lygis, kai atitinkamas asmuo ir bet kuris kitas asmuo, kurio sąskaita vykdomi sandoriai, nedalyvauja to subjekto valdyme.

4. Taikant 1 dalį, asmeninis sandoris taip pat apima finansinės priemonės ar kito turto sandorį, įvykdytą toliau nurodytų asmenų vardu arba jų sąskaita:

- a) atitinkamo asmens;
- b) kito asmens, su kuriuo atitinkamą asmenį sieja giminystės ryšiai arba glaudūs ryšiai;
- c) asmens, kurį su atitinkamu asmeniu sieja tokie santykiai, kad tas atitinkamas asmuo turi tiesioginių arba netiesioginių reikšmingų interesų dėl sandorio rezultato, išskyrus mokesčių ar komisinius už sandorio vykdymą.

⁽¹⁾ OL L 96, 2003 4 12, p. 16.

64 straipsnis

Portfelio sandorių registravimas

1. AIFV nedelsdamas registruoja kiekvieno su AIF susijusio portfelio sandorio informaciją, kurios pakanka išsamiai pavidimo ir įvykdyto sandorio arba susitarimo duomenims atkurti.
2. Kiek tai susiję su portfelio sandoriais įvykdymo vietoje, 1 dalyje nurodytas įrašas apima tokią informaciją:
 - a) AIF pavadinimą arba kitą žymenį ir AIF sąskaita veikiančio asmens vardą ir pavardę;
 - b) turtą;
 - c) kai tinka, kiekį;
 - d) pavidimo arba sandorio tipą;
 - e) kainą;
 - f) pavidimų atveju – pavidimo perdavimo datą ir tikslų laiką ir asmens, kuriam buvo perduotas pavidimas, vardą ir pavardę arba kitą žymenį, o sandorių atveju – sprendimo prekiauti ir sandorio įvykdymo datą ir tikslų laiką;
 - g) kai taikoma, asmens, perduodančio pavidimą arba vykdančio sandorį, vardą ir pavardę;
 - h) kai taikoma, pavidimo atšaukimo priežastis;
 - i) įvykdytų sandorių atveju – sandorio šalį ir įvykdymo vietą.
3. Kiek tai susiję su AIF portfelio sandoriais ne įvykdymo vietoje, 1 dalyje nurodytas įrašas apima tokią informaciją:
 - a) AIF pavadinimą arba kitokią žymenį;
 - b) teisinę ir kitokią dokumentaciją, kuri sudaro portfelio sandorio pagrindą, įskaitant visų pirma įvykdytą susitarimą;
 - c) kainą.
4. 2 ir 3 dalyse įvykdymo vieta reiškia finansinį tarpininką, nuolat vykdančią klientų pavidimus iš savo nuosavo finansinio turto, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 7 punkte, reguliuojamą rinką, kaip nurodyta tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, daugiašalę prekybos sistemą, kaip nurodyta tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte, rinkos formuotoją, kaip nurodyta tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies 8 punkte, arba kitą likvidumą palaikantį subjektą arba subjektą, kuris trečiojoje šalyje atlieka funkciją, panašią į bet kurio iš pirmiau minėtų vykdomas funkcijas.

65 straipsnis

Pasirašymo ir išpirkimo pavidimų registravimas

1. AIFV imasi visų pagrįstų veiksmų siekdami užtikrinti, kad gauti AIF pasirašymo ir, kai tinka, išpirkimo pavidimai būtų nepagrįstai nedelsiant užregistruoti iš karto po tokio pavidimo gavimo.
2. Tokiuose įrašuose pateikiama informacija apie:
 - a) atitinkamą AIF;
 - b) pavidimą teikiantį arba perduodantį asmenį;
 - c) pavidimą priimančią asmenį;
 - d) pavidimo datą ir laiką;
 - e) mokėjimo sąlygas ir būdus;
 - f) pavidimo tipą;
 - g) pavidimo įvykdymo datą;
 - h) pasirašytų arba išpirktų investicinių vienetų ar akcijų skaičių arba lygiavertes sumas;
 - i) kiekvieno investicinio vieneto ar akcijos pasirašymo arba, kai tinka, išpirkimo kainą arba, kai tinka, išpareigoto sumokėti ir sumokėto kapitalo sumą;
 - j) visą investicinių vienetų ar akcijų pasirašymo arba išpirkimo vertę;
 - k) bendrąją pavidimo vertę, įskaitant pasirašymo mokesčius, arba grynąją sumą atėmus mokesčius už išpirkimą.

Informacija pagal i, j ir k punktus registruojama iš karto, kai tik tampa prieinama.

66 straipsnis

Įrašų saugojimo reikalavimai

1. AIFV užtikrina, kad visi 64 ir 65 straipsniuose nurodyti reikalaujami įrašai būtų saugomi ne mažiau kaip penkerius metus.

Tačiau kompetentingos institucijos gali reikalauti AIFV užtikrinti, kad kurie nors arba visi tie įrašai būtų saugomi ilgesnį laikotarpį, atsižvelgiant į turto arba portfelio sandorio pobūdį, jeigu tai būtina, kad ta institucija galėtų vykdyti priežiūros funkcijas pagal Direktyvą 2011/61/ES.

2. Panaikinus AIFV veiklos leidimą, įrašai turi būti saugomi bent likusią 1 dalyje nurodyto penkerių metų laikotarpio dalį. Kompetentingos institucijos gali reikalauti įrašus saugoti ilgesnį laikotarpį.

Kai AIFV su AIF susijusias savo pareigas perduoda kitam AIFV, jis užtikrina, kad, kad tam kitam AIFV būtų prieinami 1 dalyje nurodyti įrašai.

3. Įrašai saugomi tokia laikmena, kad kompetentingoms institucijoms saugoma informacija būtų prieinama ateityje, ir tokia forma ir būdu, kad:

- a) kompetentingos institucijos turėtų galimybę nesunkiai su jais susipažinti ir atkurti kiekvieną pagrindinį kiekvieno portfelio sandorio apdorojimo etapą;
- b) būtų galima lengvai nustatyti bet kokius pataisymus arba kitokius pakeitimus ir įrašų turinį iki tokių pataisymų arba pakeitimų;
- c) nebūtų galimos jokios kitos manipuliacijos ar pakeitimai.

7 SKIRSNIS

Vertinimas

(Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnis)

67 straipsnis

AIF turto vertinimo politika ir procedūros

1. AIFV parengia, palaiko, įgyvendina ir peržiūri kiekvieno savo valdomo AIF rašytinę politiką ir procedūras, kurias taikant užtikrinamas patikimas, skaidrus, išsamus ir tinkamai dokumentais įformintas vertinimo procesas. Vertinimo politika ir procedūros apima visus reikšmingus atitinkamo AIF vertinimo proceso, vertinimo procedūrų ir kontrolės priemonių aspektus.

Nepažeisdamas nacionalinės teisės reikalavimų, AIF taisyklių ir steigimo dokumentų, AIFV užtikrina, kad jo valdomiems AIF būtų taikomos sąžiningos, tinkamos ir skaidrios vertinimo metodikos. Kiekvieno tipo turto, į kurį AIF gali investuoti pagal taikomą nacionalinę teisę, AIF taisyklės ir steigimo dokumentus, vertinimo metodikos nustatomos vertinimo politikoje ir įgyvendinamos taikant procedūras. AIFV pirmą kartą investuoja į konkretaus tipo turtą tik tuomet, jei yra nustatyta tinkama to konkretaus tipo turto vertinimo metodika ar metodikos.

Politika ir procedūros, kuriose nustatomos vertinimo metodikos, apima įvesties duomenis, modelius ir kainodaros ir rinkos duomenų šaltinių atrankos kriterijus. Jose numatoma, kad kainos turi būti gaunamos iš nepriklausomų šaltinių, kai tai įmanoma ir tinkama. Atrenkant tam tikrą metodiką įvertinamos turimos atitinkamos metodikos, atsižvelgiant į jų jautrumą

kintamųjų pokyčiams ir į tai, kaip pagal konkrečias strategijas nustatoma portfelio turto santykinė vertė.

2. Vertinimo politikoje nustatomos visų vertinimo procese dalyvaujančių šalių, įskaitant AIFV vyresniąją vadovybę, prievolės, vaidmenys ir atsakomybė. Procedūrose atsižvelgiama į organizacinę struktūrą, kuri nustatyta vertinimo politikoje.

Vertinimo politikoje ir procedūrose aptariamai bent šie dalykai:

- a) turto vertinimą faktiškai atliekančių darbuotojų kompetencija ir nepriklausomumas;
- b) specialios AIF investavimo strategijos ir turtas, į kurį AIF gali investuoti;
- c) vertinimo įvesties duomenų, šaltinių ir metodikų atrankos kontrolės priemonės;
- d) problemų sprendimo kanalai turto vertės skirtumams panaikinti;
- e) bet kokių koregavimų, susijusių su pozicijų dydžiu ir likvidumu arba su rinkos sąlygų pasikeitimais, vertinimas;
- f) tinkamas sąskaitų uždarymo laikas vertinimo tikslais;
- g) tinkamas turto vertinimo dažnumas.

3. Kai paskiriamas išorės vertintojas, vertinimo politikoje ir procedūrose nustatomas AIFV ir išorės vertintojo keitimosi informacija procesas, siekiant užtikrinti, kad būtų pateikta visa vertinimo užduočiai atlikti būtina informacija.

Vertinimo politika ir procedūromis užtikrinama, kad AIFV atliktų pradinį ir periodinį trečiųjų asmenų, paskirtų teikti vertinimo paslaugas, išsamų patikrinimą.

4. Kai vertinimą atlieka pats AIFV, į politiką įtraukiamas apsaugos priemonių, kuriomis užtikrinamas funkcinis vertinimo užduoties atlikimo nepriklausomumas pagal Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnio 4 dalies b punktą, aprašymas. Tokios apsaugos priemonės apima priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią arba apriboti bet kurio asmens netinkamą įtaką tam, kaip asmuo vykdo vertinimo veiklą.

68 straipsnis

Modelių naudojimas turtui vertinti

1. Jei AIF turtui vertinti naudojamas modelis, tas modelis ir jo pagrindinės ypatybės paaiškinami ir pagrindžiami vertinimo politikoje ir procedūrose. Modelio pasirinkimo priežastis, pagrindiniai duomenys, modelyje naudojamos prielaidos ir jų naudojimo loginis pagrindas, taip pat modeliu pagrįsto vertinimo apribojimai tinkamai įforminami dokumentais.

2. Vertinimo politika ir procedūromis užtikrinama, kad prieš modelį pradėdant naudoti jį patvirtintų pakankamą kompetenciją turintis asmuo, kuris nedalyvavo to modelio kūrimo procese. Patvirtinimo procesas tinkamai įforminamas dokumentais.

3. Modelį iš anksto patvirtina AIFV vyresnioji vadovybė. Kai modelį naudoja AIFV, kuris vertinimo funkciją atlieka pats, vyresniosios vadovybės modelio patvirtinimo teisė neprieštarauja kompetingos institucijos teisei pagal Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnio 9 dalį reikalauti, kad modelį patikrintų išorės vertintojas arba auditorius.

69 straipsnis

Nuoseklus vertinimo politikos ir procedūrų taikymas

1. AIFV užtikrina, kad vertinimo politika, procedūros ir nustatytos vertinimo metodikos būtų taikomos nuosekliai.

2. Vertinimo politika, procedūros ir nustatytos metodikos taikomos visam AIF turtui, atsižvelgiant į investavimo strategiją, turto tipą ir, jei taikoma, skirtingų išorės vertintojų buvimą.

3. Jei jų nereikia atnaujinti, politika ir procedūros laikui bėgant taikomos nuosekliai, vertinimo šaltiniai ir taisyklės taip pat laikui bėgant lieka nuoseklūs.

4. Vertinimo procedūros ir nustatytos vertinimo metodikos nuosekliai taikomos visiems to paties AIFV valdomiems AIF, atsižvelgiant į investavimo strategijas, AIF turimo turto tipus ir, jei taikoma, skirtingų išorės vertintojų buvimą.

70 straipsnis

Periodinė vertinimo politikos ir procedūrų peržiūra

1. Nustatant vertinimo politiką numatoma periodiškai peržiūrėti politiką ir procedūras, įskaitant vertinimo metodikas.

Peržiūra atliekama bent kartą per metus ir prieš AIF pradėdant taikyti naują investavimo strategiją ar investuoti į naujo tipo turtą, kuriam dabartinė vertinimo politika netaikoma.

2. Vertinimo politikoje ir procedūrose išdėstoma, kaip galima keisti vertinimo politiką, įskaitant metodiką, ir kokiomis aplinkybėmis būtų tinkama tai daryti. Rekomendacijos dėl politikos ir procedūrų pakeitimų teikiamos vyresniajai vadovybei, kuri peržiūri ir tvirtina visus pakeitimus.

3. 38 straipsnyje nurodyti rizikos valdymo funkciją vykdančios asmenys peržiūri turtui vertinti nustatytą politiką ir procedūras ir, jei reikia, teikia atitinkamą paramą.

71 straipsnis

Atskirų turto verčių peržiūra

1. AIFV užtikrina, kad visas AIF turimas turtas būtų teisingai ir tinkamai įvertintas. AIFV pagal turto tipą dokumentais įformina, kokiu būdu vertinamas atskirų verčių tinkamumas ir teisingumas. AIFV visuomet gali įrodyti, kad jo valdomų AIF portfeliai yra tinkamai įvertinti.

2. Vertinimo politikoje ir procedūrose nustatomas atskirų turto verčių peržiūros procesas, kai egzistuoja reikšminga netinkamo vertinimo rizika, kaip antai tokiais atvejais:

a) vertinimas pagrįstas kainomis, kurias galima gauti tik iš vienos sandorio šalies arba maklerio;

b) vertinimas pagrįstas nelikvidžiomis biržos kainomis;

c) vertinimui turi įtakos su AIFV susijusios šalys;

d) vertinimui turi įtakos kiti subjektai, kurie gali būti finansiškai suinteresuoti AIF veiklos rezultatais;

e) vertinimas pagrįstas sandorio šalies, kuri yra priemonės iniciatorius, pateiktomis kainomis, visų pirma tais atvejais, kai iniciatorius taip pat finansuoja su priemone susijusią AIF poziciją;

f) vertinimui turi įtakos vienas ar daugiau AIFV dirbančių asmenų.

3. Vertinimo politikoje ir procedūrose aprašomas peržiūros procesas, įskaitant pakankamus ir tinkamus atskirų verčių pagrįstumo patikrinimus ir kontrolę. Pagrįstumas vertinamas pagal tai, ar užtikrinamas tinkamo lygio objektyvumas. Tokie patikrinimai ir kontrolė apima bent:

- a) verčių patikrinimą lyginant įvairių sandorio šalių pateiktus ir įvairių laikotarpių kainų duomenis;
- b) verčių patvirtinimą lyginant realizuotas kainas su dabartinėmis balansinėmis vertėmis;
- c) vertinimo šaltinio reputacijos, nuoseklumo ir kokybės įvertinimą;
- d) palyginimą su trečiojo asmens pateiktomis vertėmis;
- e) išimčių nagrinėjimą ir įforminimą dokumentais;
- f) visų skirtumų, kurie atrodo neįprasti arba kinta pagal to tipo turtui nustatytą vertinimo lyginamąjį rodiklį, nustatymą ir nagrinėjimą;
- g) testavimą dėl neaktualių kainų ir numanomų parametrų;
- h) palyginimą su bet kokio susijusio turto ar jo apdraudimo kainomis;
- i) modeliu pagrįstos kainodaros tikslais naudojamų įvesties duomenų, visų pirma tų, nuo kurių labai priklauso modelio kaina, peržiūrą.

4. Į vertinimo politiką ir procedūras įtraukiamos tinkamos problemų sprendimo priemonės, skirtos turto vertinimo skirtumams šalinti ar kitoms problemoms spręsti.

72 straipsnis

Investicinio vieneto ar akcijos grynojo turto vertės apskaičiavimas

1. AIFV užtikrina, kad kiekvieno jo valdomo AIF investicinio vieneto ar akcijos grynojo turto vertė būtų apskaičiuojama kiekvieną kartą išleidžiant, pasirašant, išperkant arba panaikinant investicinius vienetus ar akcijas ir ne rečiau kaip kartą per metus.

2. AIFV užtikrina, kad investicinio vieneto ar akcijos grynojo turto vertės apskaičiavimo procedūros ir metodika būtų išsamiai įformintos dokumentais. AIFV reguliariai tikrina apskaičiavimo procedūras ir metodiką ir jų taikymą, o dokumentai atitinkamai keičiami.

3. AIFV užtikrina, kad būtų nustatytos taisomųjų veiksmų procedūros tam atvejui, jei grynojo turto vertė apskaičiuota neteisingai.

4. AIFV užtikrina, kad išleistų investicinių vienetų ar akcijų skaičius būtų tikrinamas reguliariai – bent taip pat dažnai, kaip apskaičiuojama investicinio vieneto ar akcijos kaina.

73 straipsnis

Profesinės garantijos

1. Išorės vertintojai paprašius pateikia profesines garantijas, kad įrodytų gebėjimą atlikti vertinimo funkciją. Profesines garantijas išorės vertintojai pateikia rašytine forma.

2. Profesinės garantijos apima įrodymus dėl išorės vertintojo kvalifikacijos ir gebėjimo atlikti tinkamą ir nepriklausomą vertinimą, įskaitant bent įrodymus, kad išorės vertintojas turi:

- a) pakankamai darbuotojų ir techninių išteklių;
- b) adekvačias procedūras, kuriomis užtikrinamas tinkamas ir nepriklausomas vertinimas;
- c) pakankamai žinių ir supratimo apie AIF investavimo strategiją ir apie turtą, kurį išorės vertintojas yra paskirtas vertinti;
- d) pakankamai gerą reputaciją ir pakankamai vertinimo patirties.

3. Kai išorės vertintojui taikomas privalomos profesinės registracijos jo įsisteigimo šalies kompetentingoje institucijoje ar kitame subjekte reikalavimas, profesinės garantijos dokumentuose turi būti įrašytas šios institucijos ar subjekto pavadinimas, įskaitant atitinkamus kontaktinius duomenis. Profesinės garantijos dokumente aiškiai nurodomos išorės vertintojui taikomos teisinės ar reguliavimo nuostatos arba profesinio elgesio taisyklės.

74 straipsnis

Atvirojo tipo AIF turimo turto vertinimo dažnumas

1. Atvirojo tipo AIF turimų finansinių priemonių vertinimas atliekamas kiekvieną kartą, kai apskaičiuojama investicinio vieneto ar akcijos grynojo turto vertė pagal 72 straipsnio 1 dalį.

2. Atvirojo tipo AIF turimo kito turto vertinimas atliekamas bent kartą per metus ir kiekvieną kartą, kai turima įrodymų, kad paskutinė nustatyta vertė nebėra teisinga ar tinkama.

8 SKIRSNIS

AIFM funkcijų perdavimas

(Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalys)

75 straipsnis

Bendrieji principai

Perduodami užduotį atlikti vieną ar daugiau funkcijų savo vardu, AIFV visų pirma turi laikytis šių bendrųjų principų:

- a) funkcijų perdavimo struktūra neleidžia nepaisyti AIFV pareigų ar atsakomybės;
- b) AIFV prievolės AIF ir jo investuotojams dėl funkcijų perdavimo nesikeičia;
- c) nepažeidžiamos sąlygos, kurių AIFV turi laikytis, kad galėtų gauti veiklos leidimą ir vykdyti veiklą pagal Direktyvą 2011/61/ES;
- d) funkcijos perduodamos rašytiniu susitarimu tarp AIFV ir funkcijų perėmėjo;
- e) AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas jam perduotas funkcijas vykdytų veiksmingai ir laikydamasis taikomų įstatymų ir reguliavimo reikalavimų, ir privalo nustatyti metodus ir procedūras, pagal kuriuos būtų nuolat peržiūrimos funkcijų perėmėjo teikiamos paslaugos. AIFV imasi tinkamų veiksmų, jeigu paaiškėja, kad funkcijų perėmėjas negali veiksmingai vykdyti funkcijų arba nesilaiko taikomų įstatymų bei reguliavimo reikalavimų;
- f) AIFV veiksmingai prižiūri perduotas funkcijas ir valdo su funkcijų perdavimu susijusią riziką. Šiuo tikslu AIFV visada turi būtina kompetenciją ir išteklių perduotoms funkcijoms prižiūrėti. AIFV susitarime nurodo savo teisę gauti informaciją, atlikti patikrinimus ir patekimo bei prieigos teisę, taip pat savo teises duoti nurodymus funkcijų perėmėjui ir jį stebėti. AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas veiksmingai prižiūrėtų perduotų funkcijų vykdymą ir tinkamai valdytų su funkcijų perdavimu susijusią riziką;
- g) AIFV užtikrina, kad perduotų funkcijų arba perduotos užduoties vykdyti funkcijas tęstinumas ir kokybė būtų išlaikomi ir perdavimo nutraukimo atveju; jis tai padaro pavesdamas perduotas funkcijas ar perduotą užduotį vykdyti funkcijas kitam trečiajam asmeniui arba jas vykdydamas pats;
- h) atitinkamos AIFV ir funkcijų perėmėjo teisės ir pareigos yra aiškiai paskirstytos ir išdėstytos susitarime. Visų pirma AIFV sutartimi užsitikrina teisę duoti nurodymus ir nutraukti sutartį, teises gauti informaciją, teisę atlikti patikrinimus, susipažinti su apskaitos dokumentais ir patekti į patalpas. Susitarimu užtikrinama, kad perduotas funkcijas būtų galima vėl perduoti tik gavus AIFV pritarimą;
- i) su portfelio valdymu susijusios funkcijos perduodamos laikantis AIF investavimo politikos. AIFV duoda nurodymus funkcijų perėmėjui, kaip įgyvendinti investavimo politiką, ir stebi, ar funkcijų perėmėjas jos nuolat laikosi;
- j) AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas atskleistų AIFV informaciją apie bet kokius pokyčius, kurie gali turėti reikšmingą poveikį funkcijų perėmėjo gebėjimui vykdyti perduotas funkcijas veiksmingai ir laikantis taikomų įstatymų ir reguliavimo reikalavimų;
- k) AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas saugotų konfidencialią informaciją, susijusią su AIFV, su AIF, kuriam turi poveikį funkcijų perdavimas, ir su to AIF investuotojais;
- l) AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas nustatytų, įgyvendintų ir palaikytų nenumatytų atvejų planą, skirtą veiklai atkurti ir naudojamoms atsarginėms priemonėms periodiškai tikrinti, atsižvelgiant į perduotų funkcijų tipus.

76 straipsnis

Objektyvios funkcijų perdavimo priešastys

1. AIFV pateikia kompetentingoms institucijoms išsamų objektyvių funkcijų perdavimo priešasčių aprašymą, paaiškinimą ir įrodymus. Vertinant, ar visa funkcijų perdavimo struktūra pagrįsta objektyviomis priešastimis, kaip nurodyta Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 1 dalies a punkte, svarstomi šie kriterijai:

- a) veiklos funkcijų ir procesų optimizavimas;
- b) lėšų taupymas;
- c) funkcijų perėmėjo kompetencija administravimo srityje arba specifinių rinkų ar investicijų srityje;
- d) funkcijų perėmėjo galimybės naudotis pasaulio prekybos pajėgumais.

2. Kompetentingoms institucijoms paprašius AIFV pateikia daugiau paaiškinimų ir dokumentus, kuriais įrodoma, kad visa funkcijų perdavimo struktūra pagrįsta objektyviomis priešastimis.

77 straipsnis

Funkcijų perėmėjo ypatybės

1. Funkcijų perėmėjas turi pakankamai išteklių ir įdarbina pakankamai darbuotojų, kurie turi jam perduotoms užduotims vykdyti būtinų įgūdžių, žinių ir patirties, taip pat turi tinkamą organizacinę struktūrą perduotoms užduotims vykdyti.

2. Asmenys, faktiškai vykdančys AIFV jiems perduotą veiklą, turi pakankamai patirties, tinkamų teorinių žinių ir tinkamos praktinės patirties vykdyti atitinkamas funkcijas. Jų profesinis mokymas ir anksčiau vykdytų funkcijų pobūdis yra tinkamas veiklai vykdyti.

3. Asmenys, faktiškai vykdančys funkcijų perėmėjo veiklą, nelaikomi pakankamai geros reputacijos asmenimis, jeigu jie turi neigiamų įrašų, susijusių tiek su geros reputacijos vertinimu, tiek su tinkamu perduotų užduočių vykdymu, arba jeigu yra kitos svarbios informacijos, kuri turi įtakos jų gerai reputacijai. Tokie neigiami įrašai, be kita ko, gali būti susiję su nusikalstama veika, teismo procesais ar administracinėmis sankcijomis, kai tai svarbu perduotų užduočių vykdymui. Ypatingas dėmesys kreipiamas į pažeidimus, susijusius su finansine veikla, įskaitant, be kita ko, prievoles, susijusias su pinigų plovimu, nesąžiningumu, sukčiavimu ar finansinių nusikaltimų, bankroto ar nemokumo prevencija. Kita svarbi informacija yra informacija, iš kurios matyti, kad asmuo yra nepatikimas ar nesąžiningas.

Kai funkcijų perėmėjo profesinės paslaugos reguliuojamos Sąjungoje, pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos laikomos įvykdytomis, jei atitinkama priežiūros institucija peržiūrėjo geros reputacijos kriterijų veiklos leidimo suteikimo procedūros metu, nebent yra priešingų įrodymų.

78 straipsnis

Portfelio ar rizikos valdymo funkcijų perdavimas

1. Šis straipsnis taikomas tais atvejais, kai perduodamos portfelio valdymo arba rizikos valdymo funkcijos.

2. Laikoma, kad toliau nurodyti subjektai turi veiklos leidimą arba yra registruoti turtui valdyti ir jiems taikoma priežiūra pagal Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 1 dalies c punktą:

- a) valdymo įmonės, kurioms suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2009/65/EB;
- b) investicinės įmonės, kurioms suteiktas leidimas pagal Direktyvą 2004/39/EB užsiimti portfelio valdymu;
- c) kredito įstaigos, kurioms suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2006/48/EB ir leidimas užsiimti portfelio valdymu pagal Direktyvą 2004/39/EB;
- d) išorės AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2011/61/ES;
- e) trečiosios šalies subjektai, gavę veiklos leidimus arba registruoti turtui valdyti, kuriuos tose trečiojoje šalyse veiksmingai prižiūri kompetentinga institucija.

3. Kai funkcijos perduodamos trečiosios šalies įmonei, pagal Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 1 dalies d punktą įvykdomos šios sąlygos:

- a) yra sudarytas AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir įmonės, kuriai perduodamos funkcijos, priežiūros institucijų rašytinis susitarimas;
- b) a punkte nurodytas susitarimas suteikia galimybę įmonei, kuriai perduodamos funkcijos, kompetentingoms institucijoms:
 - i) paprašius gauti svarbią informaciją, būtiną jų priežiūros užduotims vykdyti, kaip numatyta Direktyvoje 2011/61/ES;
 - ii) susipažinti su trečiojoje šalyje laikomais dokumentais, svarbiais jų priežiūros pareigoms vykdyti;
 - iii) atlikti patikras vietoje įmonės, kuriai perduotos funkcijos, patalpose. Praktinės patikrų vietoje procedūros išsamiai išdėstomos rašytiniame susitarime;
 - iv) kuo greičiau gauti informaciją iš priežiūros institucijos trečiojoje šalyje, kad galėtų tirti pastebėtus Direktyvos 2011/61/ES ir jos įgyvendinimo priemonių reikalavimų pažeidimus;
 - v) bendradarbiauti vykdymo užtikrinimo srityje pagal nacionalinę ir tarptautinę teisę, taikomą trečiosios šalies priežiūros institucijai ir ES kompetentingoms institucijoms, kai pažeidžiami Direktyvos 2011/61/ES, jos įgyvendinimo priemonių ir atitinkamos nacionalinės teisės reikalavimai.

79 straipsnis

Veiksminga priežiūra

Kad funkcijų perdavimas trukdo veiksmingai prižiūrėti AIFV, laikoma šiais atvejais:

- a) AIFV, jo auditoriai ir kompetentingos institucijos neturi galimybės faktiškai susipažinti su duomenimis, susijusiais su perduotomis funkcijomis, ir patekti į funkcijų perėmėjo patalpas arba kompetentingos institucijos negali pasinaudoti tomis priegosis teisėmis;
- b) funkcijų perėmėjas nebendradarbiauja su AIFV kompetentingomis institucijomis su perduotomis funkcijomis susijusiais klausimais;
- c) kompetentingoms institucijoms paprašius AIFV nepateikia visos būtinos informacijos, kad kompetentingos institucijos galėtų prižiūrėti, ar vykdančios perduotas funkcijas laikomasi Direktyvos 2011/61/ES ir jos įgyvendinimo priemonių reikalavimų.

80 straipsnis

Interesų konfliktai

1. Pagal Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 2 dalies b punktą kriterijai, pagal kuriuos vertinama, ar funkcijų perdavimas prieštarauja AIFV arba AIF investuotojo interesams, yra bent tokie:

- a) kai AIFV ir funkcijų perėmėjas priklauso tai pačiai grupei ar turi kitokių sutartinių ryšių, kokiu mastu funkcijų perėmėjas kontroliuoja AIFV ar turi galimybę daryti įtaką jo veiksmams;
- b) kai funkcijų perėmėjas ir atitinkamo AIF investuotojas priklauso tai pačiai grupei ar turi kitokių sutartinių ryšių, kokiu mastu šis investuotojas kontroliuoja funkcijų perėmėją ar turi galimybę daryti įtaką jo veiksmams;
- c) tikimybė, kad funkcijų perėmėjas turės finansinės naudos arba išvengs finansinių nuostolių AIF arba AIF investuotojų sąskaita;
- d) tikimybė, kad funkcijų perėmėjas yra suinteresuotas alternatyvaus investavimo fondo valdytojui arba alternatyvaus investavimo fondui teikiamos paslaugos arba vykdomos veiklos rezultatais;
- e) tikimybė, kad funkcijų perėmėjas yra finansiškai arba kitaip skatinamas teikti pirmenybę kito kliento, o ne AIF arba AIF investuotojų interesams;
- f) tikimybė, kad funkcijų perėmėjas ne iš AIFV, o iš kito asmens už AIFV ir jo valdomų AIF naudai vykdomą kolektyvinio portfelio valdymo veiklą, be standartinių komisinių arba mokesčio už tą paslaugą, gauna arba gaus atlygį pinigais, prekėmis arba paslaugomis.

2. Kad portfelio arba rizikos valdymo funkcija yra funkciškai ir hierarchiškai atskirta nuo kitų potencialiai prieštaringų užduočių, gali būti laikoma tik tuomet, jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) asmenys, atliekantys portfelio valdymo užduotis, neatlieka potencialiai prieštaringų užduočių, kaip antai kontrolės užduočių;
- b) asmenys, atliekantys rizikos valdymo užduotis, neatlieka potencialiai prieštaringų užduočių, kaip antai veiklos užduočių;
- c) asmenys, atsakingi už veiklos užduočių vykdymą, neprižiūri asmenų, atliekančių rizikos valdymo funkcijas;
- d) atskyrimas užtikrinamas visoje funkcijų perėmėjo hierarchinėje struktūroje iki pat jo valdymo organo, o atskyrimo

sąlygas peržiūri funkcijų perėmėjo valdymo organas ir, kai yra, priežiūros funkcijas vykdančys asmenys.

3. Kad galimi interesų konfliktai yra tinkamai nustatomi, valdomi, stebimi ir atskleidžiami AIF investuotojams, laikoma tik jei:

- a) AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas imtųsi visų pagrįstų veiksmų, kuriais siekiama nustatyti, valdyti ir stebėti galimus interesų konfliktus, kurių gali kilti tarp jo paties ir AIFV, AIF arba AIF investuotojų. AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas turėtų procedūras, kurios atitiktų pagal 31–34 straipsnius reikalaujamas procedūras;
- b) AIFV užtikrina, kad funkcijų perėmėjas AIFV atskleistų informaciją apie galimus interesų konfliktus, taip pat procedūras ir priemones, kurias jis turi patvirtinti, kad galėtų valdyti tokius interesų konfliktus, o AIFV tą informaciją atskleidžia AIF ir AIF investuotojams pagal 36 straipsnį.

81 straipsnis

Pritarimas antriam funkcijų perdavimui ir pranešimas

1. Antrinis funkcijų perdavimas įsigalioja tuomet, kai AIFV raštu patvirtina, kad jam pritaria.

Bendras išankstinis AIFV pritarimas nelaikomas pritarimu pagal Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 4 dalies a punktą.

2. Pagal Direktyvos 2011/61/ES 20 straipsnio 4 dalies b punktą pranešime pateikiama išsami informacija apie funkcijų perėmėją, kompetentingos institucijos, kurioje antrinis funkcijų perėmėjas (perduotų funkcijų perėmėjas) gavo veiklos leidimą arba yra registruotas, pavadinimas, nurodomos perduotos funkcijos ir AIF, kuriems turi poveikį antrinis funkcijų perdavimas, taip pat pateikiama rašytinio AIFV pritarimo kopija ir nurodoma numatoma antrinio funkcijų perdavimo įsigaliojimo data.

82 straipsnis

„Pašto dėžutės“ funkcijas vykdančias subjektas ir AIFV, kurio nebegalima laikyti AIF valdytoju

1. AIFV laikomas „pašto dėžutės“ funkcijas vykdančiu subjektu ir jo nebegalima laikyti AIF valdytoju esant bent vienai iš šių situacijų:

- a) AIFV nebeturi būtinos kompetencijos ir išteklių, kad galėtų veiksmingai prižiūrėti perduotas užduotis ir valdyti su jų perdavimu susijusią riziką;

b) AIFV nebeturi teisės priimti sprendimų pagrindinėse srityse, už kurias atsakinga vyresnioji vadovybė, arba nebeturi teisės vykdyti vyresniosios vadovybės funkcijų, visų pirma susijusių su bendrosios investavimo politikos ir investavimo strategijų įgyvendinimu;

c) AIFV praranda sutartines teises atlikti tyrimus, patikrinimus, turėti prieigą arba duoti nurodymus savo funkcijų perėmėjams arba tampa nebeįmanoma tokiomis teisėmis naudotis praktiškai;

d) AIFV perduoda investicijų valdymo funkcijas tokiu mastu, kuris reikšmingai viršija paties AIFV atliekamų investicijų valdymo funkcijų mastą. Vertindamos funkcijų perdavimo mastą, kompetentingos institucijos vertina visą funkcijų perdavimo struktūrą, atsižvelgdamos ne tik į turtą, kurio valdymas perduotas, bet ir į šiuos kokybinius kriterijus:

i) turto, į kurį AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV investavo, tipus ir turto, kurio valdymas perduotas, svarbą AIF rizikos ir grąžos pobūdžiui;

ii) turto, kurio valdymas perduotas, svarbą siekiant AIF investicinių tikslų;

iii) AIF investicijų pasiskirstymą pagal geografines teritorijas ir sektorius;

iv) AIF rizikos pobūdį;

v) investavimo strategijų, kurias įgyvendina AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV, rūšį;

vi) perduotų užduočių rūšis, palyginti su pasilikėtų užduočių rūšimis, ir

vii) funkcijų perėmėjų ir jų antrinių funkcijų perėmėjų konfigūraciją, jų geografinę veiklos sritį ir organizacinę struktūrą, įskaitant tai, ar funkcijos perduotos subjektui, priklausančiam tai pačiai įmonių grupei kaip AIFV.

2. Atsižvelgdama į rinkos pokyčius Komisija stebi, kaip šis straipsnis taikomas. Po dvejų metų Komisija peržiūri padėtį ir, jei būtina, imasi tinkamų priemonių, kad papildomai patikslintų sąlygas, kuriomis laikoma, kad AIFV savo funkcijas perdavė tokiu mastu, kad tapo „pašto dėžutės“ funkcijas vykdančiu subjektu ir jo nebegalima laikyti AIF valdytoju.

3. EVPRI gali parengti gaires, kuriomis užtikrinamas nuoseklus funkcijų perdavimo struktūrų vertinimas visoje Sąjungoje.

IV SKYRIUS

DEPOZITORIUMAS

1 SKIRSNIS

Rašytinės sutarties duomenys

(Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 2 dalis)

83 straipsnis

Sutarties duomenys

1. Sutartį, kuria pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 2 dalį skiriamas depozitoriumas, sudaro depozitoriumas ir AIFV ir (arba) AIF ir į ją įtraukiami bent šie duomenys:

a) paslaugų, kurias teiks depozitoriumas, aprašymas ir procedūrų, kurios bus taikomos kiekvieno tipo turtui, į kurį AIF gali investuoti ir kuris patikimas saugoti depozitoriumui, aprašymas;

b) aprašymas, kaip turi būti vykdoma saugojimo ir priežiūros funkcija, priklausomai nuo turto, į kurį AIF planuoja investuoti, tipų ir geografinių regionų, kuriuose AIF planuoja investuoti. Aprašant saugojimo pareigas pateikiami šalių sąrašai ir šalių įtraukimo į sąrašą ir (arba) išbraukimo iš to sąrašo procedūros. Tai turi atitikti informaciją apie turtą, į kurį AIF gali investuoti, pateiktą AIF taisyklėse, steigimo dokumentuose ir siūlymo dokumentuose;

c) pareiškimas, kad jokių depozitoriumo saugojimo funkcijų perdavimas neturi poveikio depozitoriumo atsakomybei, nebent jis atleidžiamas nuo atsakomybės pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 13 arba 14 dalis;

d) sutarties galiojimo laikotarpis ir jos keitimo ir nutraukimo sąlygos, įskaitant situacijas, dėl kurių sutartis gali būti nutraukta, išsamią informaciją apie nutraukimo procedūrą ir, jei taikoma, procedūras, kurių laikydamasis depozitoriumas turėtų pateikti visą svarbią informaciją savo įpėdiniui;

e) konfidencialumo prievolės, taikomos sutarties šalims pagal atitinkamus įstatymus ir teisės aktus. Šios prievolės neturi neigiamos įtakos kompetentingų institucijų galimybei susipažinti su svarbiais dokumentais ir informacija;

f) priemonės ir procedūros, kuriomis naudodamasis depozitoriumas perduoda AIFV arba AIF visą svarbią informaciją, būtiną, kad jis galėtų vykdyti savo pareigas, įskaitant naudojimąsi visomis su turtu susijusiomis teisėmis, ir kad AIFV ir AIF turėtų galimybę laiku gauti tikslią informaciją apie AIF sąskaitas;

- g) priemonės ir procedūros, kuriomis naudodamasis AIFV arba AIF perduoda depozitoriumui visą svarbią informaciją arba užtikrina, kad depozitoriumas turėtų prieigą prie visos informacijos, kurios jam reikia savo pareigoms vykdyti, įskaitant procedūras, kuriomis užtikrinama, kad depozitoriumas gautų informaciją iš kitų AIF ar AIFV paskirtų asmenų;
- h) informacija apie tai, ar depozitoriumas arba trečiasis asmuo, kuriam perduotos saugojimo funkcijos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, gali pakartotinai naudotis jam patikėtu turtu, ir su tokiu pakartotiniu naudojimu susietos sąlygos, jei jos nustatytos;
- i) procedūros, kuriomis reikia vadovautis, kai svarstoma galimybė keisti AIF taisykles, steigimo dokumentus ar siūlymo dokumentus, išsamiai aprašant situacijas, kurioms esant būtina informuoti depozitoriumą arba būtina gauti išankstinių depozitoriumo sutikimą, kad būtų galima daryti pakeitimą;
- j) visa būtina informacija, susijusi su AIF investicinių vienetų ar akcijų pardavimu, pasirašymu, išpirkimu, išleidimu, panaikinimu ir atpirkimu, kuria turi keistis AIF, AIFV, trečiasis asmuo, veikiantis AIF arba AIFV vardu, ir depozitoriumas;
- k) visa būtina informacija, susijusi su depozitoriumo priežiūros ir kontrolės funkcijų vykdymu, kuria turi keistis AIF, AIFV, trečiasis asmuo, veikiantis AIF arba AIFV vardu, ir depozitoriumas;
- l) kai sutarties šalys numato paskirti trečiuosius asmenis, kurie vykdytų dalį atitinkamų jų pareigų, įsipareigojimas reguliariai teikti išsamią informaciją apie bet kokią paskirtą trečiąjį asmenį ir paprašius informaciją apie kriterijus, naudotus atrenkant trečiąjį asmenį, ir apie veiksmus, kurių numatoma imtis atrinkto trečiojo asmens vykdomai veiklai stebėti;
- m) informacija apie sutarties šalių užduotis ir pareigas, susijusias su prievolėmis pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos srityje;
- n) informacija apie visas AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu atidarytas piniginių lėšų sąskaitas ir procedūras, kuriomis užtikrinama, kad depozitoriumas būtų informuotas apie bet kokią naują AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu atidarytą sąskaitą;
- o) išsami informacija apie depozitoriumo problemų sprendimo procedūras, be kita ko, nurodant AIF ir (arba) AIFV dirbančius asmenis, su kuriais depozitoriumas turi susisiekti pradėdamas tokią procedūrą;
- p) depozitoriumo įsipareigojimas pranešti AIFV, kai jis sužino, kad turto atskyrimas nepakankamas arba nebepakankamas siekiant užtikrinti apsaugą nuo trečiojo asmens, kuriam pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį perduotos saugojimo funkcijos konkrečioje jurisdikcijoje, nemokumo;
- q) procedūros, kuriomis užtikrinama, kad vykdydamas savo pareigas depozitoriumas turėtų galimybę domėtis AIFV ir (arba) AIF veikla ir įvertinti perduotos informacijos kokybę, įskaitant galimybę susipažinti su AIF ir (arba) AIFV apskaitos dokumentais arba apsilankymus vietoje;
- r) procedūros, kuriomis užtikrinama, kad AIFV ir (arba) AIF galėtų peržiūrėti depozitoriumo veiklos rezultatus, susijusius su depozitoriumo sutartinėmis prievolėmis.
2. Išsami informacija apie a–r punktuose išdėstytas priemones ir procedūras pateikiama depozitoriumo skyrimo sutartyje arba bet kokiuose vėlesniuose sutarties pakeitimuose.
3. Depozitoriumo skyrimo sutartis arba vėlesni sutarties pakeitimai, nurodyti 2 dalyje, įforminami raštu.
4. Sutarties šalys gali susitarti visą informaciją, kuria jos keičiasi, arba tos informacijos dalį perduoti elektroniskai, jei užtikrinama, kad tokia informacija būtų tinkamai registruojama.
5. Jei nacionalinėje teisėje nenumatyta kitaip, dėl kiekvieno AIF specialaus rašytinio susitarimo sudaryti neprivaloma; AIFV ir depozitoriumas turi galimybę sudaryti bendrąjį susitarimą ir jame išvardyti to AIFV valdomus AIF, kuriems taikomas susitarimas.
6. Nurodoma nacionalinė teisė, taikoma depozitoriumo skyrimo sutarčiai ir visiems vėlesniems susitarimams.

2 SKIRSNIS

Bendrieji trečiųjų šalių depozitoriumams taikomo rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros vertinimo kriterijai

(Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 6 dalies b punktas)

84 straipsnis

Trečiosios šalies depozitoriumui taikomo rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros vertinimo kriterijai

Pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 6 dalies b punktą vertinant trečiosios šalies depozitoriumui taikomo rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros veiksmingumą, taip pat vertinant, ar jų poveikis yra toks pat, koks numatytas Sąjungos teisėje, ir veiksmingą jų vykdymo užtikrinimą taikomi šie kriterijai:

- a) depozitoriumui taikoma veiklos leidimų suteikimo tvarka ir nuolatinė priežiūra, už kurią atsako pakankamai išteklių savo užduotims atlikti turinti kompetentinga institucija;
- b) trečiosios šalies teisėje nustatytų depozitoriumo veiklos leidimų suteikimo kriterijų poveikis yra toks pat kaip Sąjungos kredito įstaigoms ar investicinėms įmonėms nustatytų veiklos pradėjimo kriterijų;
- c) trečiosios šalies depozitoriumui nustatytų kapitalo reikalavimų poveikis yra toks pat kaip Sąjungoje taikomų reikalavimų, priklausomai nuo to, ar depozitoriumas yra tokio pat pobūdžio kaip Sąjungos kredito įstaiga ar investicinė įmonė;
- d) trečiosios šalies depozitoriumui taikomų veiklos sąlygų poveikis yra toks pat kaip Sąjungos kredito įstaigoms ar investicinėms įmonėms nustatytų reikalavimų, priklausomai nuo depozitoriumo pobūdžio;
- e) trečiosios šalies teisėje nustatytų reikalavimų dėl konkrečių AIF depozitoriumo pareigų vykdymo poveikis yra toks pat kaip Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 7–15 dalyse, jos įgyvendinimo priemonėse ir atitinkamoje nacionalinėje teisėje nustatytų reikalavimų;
- f) tuo atveju, kai depozitoriumas pažeidžia a–e punktuose nurodytus reikalavimus ir sąlygas, trečiosios šalies teisėje numatyta imtis pakankamai atgrasomo poveikio vykdymo užtikrinimo veiksmų.

3 SKIRSNIS

Depozitoriumo funkcijos, išsamaus patikrinimo pareigos ir atskyrimo prievolė

(Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 7–9 dalys ir 21 straipsnio 11 dalies c punktas ir d punkto iii papunktis)

85 straipsnis

Pinigų stebėjimas. Bendrieji reikalavimai

1. Kai Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 7 dalyje nurodytame subjekte AIF vardu, AIF vardu veikiančio AIFV vardu

arba AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu turima arba atidaroma piniginių lėšų sąskaita, AIFV užtikrina, kad depozitoriumui pradėjus eiti pareigas ir vėliau nuolat būtų pateikiama visa svarbi informacija, kurios jam reikia, kad galėtų laikytis savo prievolių.

2. Kad turėtų galimybę susipažinti su visa informacija apie AIF piniginių lėšų sąskaitas ir turėtų aiškią visų AIF pinigų srautų apžvalgą, depozitoriumui bent:

- a) jį paskyrus pateikiama informacija apie visas egzistuojančias piniginių lėšų sąskaitas, atidarytas AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu;
- b) pateikiama informacija, kai AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV atidaro bet kokią naują piniginių lėšų sąskaitą;
- c) pateikiama visa informacija, susijusi su piniginių lėšų sąskaitomis, atidarytomis trečiojo asmens subjekte, – šią informaciją tiesiogiai pateikia tie tretieji asmenys.

86 straipsnis

AIF pinigų srautų stebėjimas

Depozitoriumas užtikrina, kad AIF pinigų srautai būtų veiksmingi ir tinkamai stebimi, visų pirma bent:

- a) užtikrina, kad visi AIF pinigai būtų įrašyti sąskaitose, atidarytose subjektuose, nurodytuose Direktyvos 2006/73/EB 18 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, atitinkamose rinkose, kuriose AIF veiklai vykdyti reikalingos piniginių lėšų sąskaitos; tokiems subjektams taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas ir priežiūra, kurie turi tokį pat poveikį kaip Sąjungos teisė, jų vykdymas veiksmingai užtikrinamas ir laikomasi Direktyvos 2006/73/EB 16 straipsnyje nustatytų principų;
- b) įgyvendina veiksmingas ir tinkamas visų pinigų srautų pokyčių suderinimo procedūras ir atlieka tokius suderinimus kasdien arba, jei pinigų srautų pokyčiai nedažni, kai tokie pokyčiai įvyksta;
- c) įgyvendina tinkamas procedūras, kad darbo dienos pabaigoje nustatytų reikšmingus pinigų srautus ir visų pirma tuos pinigų srautus, kurie galėtų neatitikti AIF operacijų;
- d) periodiškai peržiūri tų procedūrų adekvatumą, be kita ko, atlikdamas visapusišką suderinimo proceso peržiūrą bent kartą per metus ir užtikrindamas, kad AIF vardu, AIF vardu veikiančio AIFV vardu arba AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu atidarytos piniginių lėšų sąskaitos būtų įtrauktos į suderinimo procesą;

e) nuolat stebi suderinimo rezultatus ir veiksmus, kurių imtasi reaguojant į bet kokius neatitikimus, nustatytus taikant suderinimo procedūras, ir praneša AIFV, jei pažeidimas neištaisomas nepagrįstai nedelsiant, o jei situacijos negalima išsiaiškinti ir (arba) ištaisyti, taip pat informuoja kompetentingas institucijas;

f) tikrina savo paties pinigų pozicijų įrašų atitiktį AIFV įrašams. AIFV užtikrina, kad visi nurodymai ir informacija, susiję su trečiojo asmens subjekte atidaryta piniginių lėšų sąskaita, būtų nusiųsti depozitoriumui, kad depozitoriumas galėtų atlikti savo suderinimo procedūrą.

87 straipsnis

Pareigos, susijusios su pasirašymu

AIFV užtikrina, kad depozitoriumui būtų pateikta informacija apie investuotojų arba jų vardu atliktus mokėjimus pasirašius AIF investicinius vienetus ar akcijas kiekvienos darbo dienos pabaigoje, kai AIFV, AIF arba jo vardu veikiantis asmuo, kaip antai pervedimo agentas, gauna tokius mokėjimus arba pavedimą iš investuotojo. AIFV užtikrina, kad depozitoriumas gautų visą kitą svarbią informaciją, kurios jam reikia užtikrinti, kad mokėjimai tuomet būtų įrašyti piniginių lėšų sąskaitose, atidarytose AIF vardu, AIF vardu veikiančio AIFV vardu arba depozitoriumo vardu, pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 7 dalies nuostatas.

88 straipsnis

Finansinės priemonės, kurias reikia saugoti

1. AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV priklausančios finansinės priemonės, kurių negalima fiziškai pateikti depozitoriumui, įtraukiamos į depozitoriumo saugojimo pareigų sritį, kai įvykdomi visi šie reikalavimai:

a) jos yra perleidžiamieji vertybiniai popieriai, įskaitant tuos, kurie apima išvestines finansines priemones, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 51 straipsnio 3 dalies paskutinėje pastraipoje ir Komisijos direktyvos 2007/16/EB 10 straipsnyje⁽¹⁾, pinigų rinkos priemonės arba kolektyvinio investavimo subjektų investiciniai vienetai;

b) jas galima įrašyti arba laikyti sąskaitoje tiesiogiai arba netiesiogiai depozitoriumo vardu.

2. Finansinės priemonės, kurios pagal taikomą nacionalinę teisę yra tik tiesiogiai AIF vardu įregistruotos pas patį emitentą ar jo agentą, kaip antai registro tvarkytoją arba pervedimo agentą, nėra saugomos.

3. AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV priklausančios finansinės priemonės, kurias galima fiziškai pateikti depozitoriumui, visada įtraukiamos į depozitoriumo saugojimo pareigų sritį.

89 straipsnis

Saugojimo pareigos, susijusios su depozitoriumo saugomu turtu

1. Siekdamas laikytis Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies a punkte nustatytų prievolių dėl finansinių priemonių, kurios turi būti saugomos, depozitoriumas bent užtikrina, kad:

a) finansinės priemonės būtų tinkamai registruojamos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies a punkto ii papunktį;

b) įrašai ir atskirtos sąskaitos būtų tvarkomi taip, kad būtų užtikrintas jų tikslumas ir visų pirma registruojama atitiktis finansinėms priemonėms ir lėšoms, laikomoms AIF vardu;

c) būtų reguliariai atliekamas depozitoriumo ir trečiojo asmens, kuriam perduotos saugojimo funkcijos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, vidaus sąskaitų ir duomenų suderinimas;

d) būtų užtikrintas tinkamas apdairumas saugomų finansinių priemonių atžvilgiu, siekiant garantuoti aukšto lygio investuotojų apsaugą;

e) būtų vertinama ir stebima visa svarbi saugojimo rizika visoje saugojimo grandinėje, o AIFV būtų informuojamas apie bet kokią nustatytą reikšmingą riziką;

f) būtų imtasi tinkamų organizacinių priemonių, siekiant kuo labiau sumažinti finansinių priemonių arba su tomis priemonėmis susijusių teisių praradimo ar vertės sumažėjimo riziką dėl sukčiavimo, blogo administravimo, netinkamo registravimo arba aplaidumo;

g) būtų patikrinta AIF turto nuosavybės teisė arba AIF vardu veikiančio AIFV turto nuosavybės teisė.

2. Jei depozitoriumas savo saugojimo funkcijas perdavė trečiajam asmeniui pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, jam ir toliau taikomi šio straipsnio 1 dalies b–e punktų reikalavimai. Jis taip pat užtikrina, kad trečiasis asmuo laikytųsi šio straipsnio 1 dalies b–g punktų reikalavimų ir 99 straipsnyje nustatytų atskyrimo prievolių.

⁽¹⁾ OL L 79, 2007 3 20, p. 11.

3. Depozitoriumo saugojimo pareigos, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, skaidrumo pagrindu taikomos finansinių struktūrų ir (arba) teisinių struktūrų, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV, turimam baziniam turtui.

Pirmoje pastraipoje nurodytas reikalavimas netaikomas fondų fondams arba finansuojamųjų ir finansuojančiųjų subjektų struktūroms, jei pagrindiniai fondai turi depozitoriumą, kuris saugo šių fondų turtą.

90 straipsnis

Saugojimo pareigos, susijusios su nuosavybės teisės patikrinimu ir apskaita

1. AIFV depozitoriumui teikia visą svarbią informaciją, kurios jam reikia, kad galėtų laikytis savo prievolių pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies b punktą, depozitoriumui pradėjus eiti pareigas ir vėliau nuolat ir užtikrina, kad tretieji asmenys teiktų depozitoriumui visą svarbią informaciją.

2. Kad galėtų laikytis Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies b punkte nustatytų prievolių, depozitoriumas bent:

- a) turi galimybę nepagrįstai nedelsdamas susipažinti su visa svarbia informacija, kurios jam reikia nuosavybės teisės tikrinimo ir apskaitos pareigoms vykdyti, įskaitant svarbią informaciją, kurią depozitoriumui turi teikti tretieji asmenys;
- b) turi pakankamos ir patikimos informacijos, kad galėtų įsitikinti, jog AIF turi turto nuosavybės teisę arba AIF vardu veikiantis AIFV turi turto nuosavybės teisę;
- c) apskaito tą turtą, dėl kurio nuosavybės teisės priklausymo AIF ir AIF vardu veikiančiam AIFV įsitikino. Siekdamas laikytis šios prievolės depozitoriumas:
 - i) savo apskaitoje AIF vardu registruoja turtą, įskaitant jo atitinkamas nominaliąsias sumas, dėl kurio nuosavybės teisės priklausymo AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV jis įsitikino;
 - ii) gali bet kuriuo metu pateikti išsamų ir atnaujintą AIF turto, įskaitant jo atitinkamas nominaliąsias sumas, inventorių.

Taikant 2 dalies c punkto ii papunktį, depozitoriumas užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, skirtos užtikrinti, kad registruoto turto nebūtų galima priskirti, perduoti, juo keistis ar jo pateikti apie tokius sandorius nepranešus depozitoriumui ar jo funkcijų perėmėjui, taip pat depozitoriumas turi galimybę nepagrįstai nedelsdamas susipažinti su atitinkamo trečiojo asmens

kiekvieno sandorio ir pozicijos įrodomaisiais dokumentais. AIFV užtikrina, kad atitinkamas trečiasis asmuo nepagrįstai nedelsdamas pateiktų depozitoriumui sertifikatus ar kitus įrodomuosius dokumentus kiekvieną kartą, kai parduodamas ar išigijamas turtas arba įvyksta esminis įvykis, dėl kurio išleidžiamos finansinės priemonės, ir bent kartą per metus.

3. Bet kuriuo atveju depozitoriumas užtikrina, kad AIFV nustatytų ir įgyvendintų tinkamas procedūras, skirtas patikrinti, ar jo valdomo AIF išigytas turtas yra tinkamai registruotas AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu, ir patikrinti pozicijų AIFV apskaitoje ir turto, dėl kurio nuosavybės teisės priklausymo AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV jis įsitikino, atitiktį. AIFV užtikrina, kad visi nurodymai ir svarbi informacija, susiję su AIF turtu, būtų nusiųsti depozitoriumui, kad depozitoriumas galėtų atlikti savo patikrinimo ar suderinimo procedūrą.

4. Depozitoriumas nustato ir įgyvendina problemų sprendimo procedūrą, skirtą tokioms situacijoms, kai aptinkama anomalija, įskaitant pranešimą AIFV ir kompetentingoms institucijoms, jei situacijos negalima išsiaiškinti ir (arba) ištaisyti.

5. Depozitoriumo saugojimo pareigos, nurodytos 1–4 dalyse, skaidrumo pagrindu taikomos finansinių struktūrų ir (arba) teisinių struktūrų, kurias įsteigė AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV investavimo į bazinį turtą tikslais ir kurias tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV, turimam baziniam turtui.

Pirmoje pastraipoje nurodytas reikalavimas netaikomas fondų fondams ir finansuojamųjų ir finansuojančiųjų subjektų struktūroms, jei pagrindiniai fondai turi depozitoriumą, kuris vykdo šio fondo turto nuosavybės teisės patikrinimo ir apskaitos funkcijas.

91 straipsnis

Pagrindinių maklerių ataskaitų teikimo prievolės

1. Kai paskiriamas pagrindinis makleris, AIFV užtikrina, kad nuo to paskyrimo dienos galiotų susitarimas, pagal kurį reikalaujama, kad pagrindinis makleris patvariąja laikmena pateiktų depozitoriumui visų pirma pareiškimą, kuriame būtų tokia informacija:

- a) 3 dalyje išvardytų elementų vertės kiekvienos darbo dienos pabaigoje;
- b) išsami informacija apie visus kitus dalykus, būtina siekiant užtikrinti, kad AIF depozitoriumas turėtų atnaujintą ir tikslią informaciją apie turto, kurio saugojimas perduotas pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, vertę.

2. 1 dalyje nurodytas pareiškimas AIF depozitoriumui pateikiamas ne vėliau kaip kitos darbo dienos, einančios po dienos, su kuria jis susijęs, pabaigoje.

3. 1 dalies a punkte nurodyti elementai yra, be kita ko:

a) bendra AIF vardu pagrindinio maklerio turimo AIF turto vertė, kai saugojimo funkcijos yra perduotos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį. Kiekvieno iš šių elementų vertė:

i) alternatyvaus investavimo fondui suteiktų piniginių paskolų ir sukauptų palūkanų;

ii) vertybinių popierių, kuriuos AIF turi iš naujo pateikti pagal atviras trumpąsias pozicijas, įgytas AIF vardu;

iii) einamųjų atsiskaitymų sumų, kurias AIF turi sumokėti pagal ateities sandorius;

iv) pagrindinio maklerio turimų skolintų vertybinių popierių pardavimo piniginių įplaukų dėl AIF vardu įgytų trumpųjų pozicijų;

v) pagrindinio maklerio turimų piniginių garantinių įmokų dėl AIF vardu sudarytų atvirų ateities sandorių. Ši prievolė papildo prievolės pagal 87 ir 88 straipsnius;

vi) bet kokio ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorio, sudaryto AIF vardu, rinkos vertė įvertintų uždarymo pozicijų;

vii) visų AIF užtikrintų prievolių pagrindiniam makleriui ir

viii) viso kito su AIF susijusio turto;

b) kito Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies b punkte nurodyto turto, kurį pagrindinis makleris laiko kaip užstatą, kai sudaromi užtikrinti sandoriai pagal pagrindinio maklerio paslaugų susitarimą, vertė;

c) turto vertė tuo atveju, kai pagrindinis makleris pasinaudojo teise naudotis AIF turtu;

d) visų įstaigų, kuriose pagrindinis makleris laiko arba gali laikyti AIF pinigus sąskaitoje, atidarytoje AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 7 dalį, sąrašas.

92 straipsnis

Priežiūros pareigos. Bendrieji reikalavimai

1. Paskyrimo metu depozitoriumas įvertina riziką, susijusią su AIF strategijos ir AIFV organizacijos pobūdžiu, mastu ir

sudėtingumu, kad parengtų priežiūros procedūras, kurios būtų tinkamos AIF ir turtui, į kurį jis investuoja, ir kurios tuomet būtų įgyvendintos ir taikomos. Tokios procedūros reguliariai atnaujinamos.

2. Vykdydamas savo priežiūros pareigas pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalį, depozitoriumas atlieka procesų ir procedūrų, už kurias atsakingas AIFV, AIF arba paskirtas trečiasis asmuo, *ex post* kontrolę ir patikrinimus. Visomis aplinkybėmis depozitoriumas užtikrina, kad būtų nustatyta tinkama patikrinimo ir suderinimo procedūra, kuri būtų įgyvendinama, taikoma ir dažnai peržiūrima. AIFV užtikrina, kad visi nurodymai, susiję su AIF turtu ir operacijomis, būtų nusiųsti depozitoriumui, kad depozitoriumas galėtų atlikti savo patikrinimo ar suderinimo procedūrą.

3. Depozitoriumas nustato aiškią ir visapusišką problemų sprendimo procedūrą, skirtą tokioms situacijoms, kai vykdydamas savo priežiūros pareigas jis aptinka galimų pažeidimų; išsami informacija apie tą procedūrą paprašius pateikiama AIFV kompetentingoms institucijoms.

4. AIFV depozitoriumui teikia visą svarbią informaciją, kurios jam reikia, kad galėtų laikytis prievolių pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalį, depozitoriumui pradėjus eiti pareigas ir vėliau nuolat, įskaitant informaciją, kurią depozitoriumui turi teikti tretieji asmenys. AIFV visų pirma užtikrina, kad depozitoriumas turėtų galimybę susipažinti su apskaitos dokumentais ir atlikti patikras vietoje AIFV patalpose ir bet kokio AIF arba AIFV paskirto paslaugų teikėjo, kaip antai administratorių ar išorės vertintojų, patalpose, ir (arba) peržiūrėti nepriklausomų kvalifikuotų auditorių ar kitų ekspertų ataskaitas ir pareiškimus, susijusius su pripažintais išorės sertifikatais, kad galėtų užtikrinti nustatytų procedūrų adekvatumą ir tinkamumą.

93 straipsnis

Pareigos, susijusios su pasirašymu ir išpirkimu

Siekdamas laikytis Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalies a punkto, depozitoriumas įvykdo šiuos reikalavimus:

1) Depozitoriumas užtikrina, kad AIF, AIFV arba paskirtas subjektas nustatytų, įgyvendintų ir taikytų tinkamą ir nuoseklią procedūrą, kurios paskirtis:

i) suderinti pasirašymo pavedimus su pasirašymo įplaukais ir AIF išleistų investicinių vienetų ar akcijų skaičių su AIF gautomis pasirašymo įplaukais;

ii) suderinti išpirkimo pavedimus su išmokėtomis išpirkimo sumomis ir AIF panaikintų investicinių vienetų ar akcijų skaičių su išmokėtomis išpirkimo sumomis;

iii) reguliariai tikrinti, ar suderinimo procedūra yra tinkama.

Taikant i, ii ir iii punktus, depozitoriumas visų pirma reguliariai tikrina, ar AIF sąskaitose esančių investicinių vienetų ar akcijų bendras skaičius sutampa su AIF registre įrašytų apyvartoje esančių investicinių vienetų ar akcijų bendru skaičiumi.

2) Depozitoriumas užtikrina ir reguliariai tikrina, kad AIF investicinių vienetų ar akcijų pardavimo, išleidimo, atpirkimo, išpirkimo ir panaikinimo procedūros atitiktų taikomą nacionalinę teisę ir AIF taisykles arba steigimo dokumentus, taip pat tikrina, ar šios procedūros veiksmingai įgyvendinamos.

3) Depozitoriumo patikrinimų dažnumas atitinka pasirašymo ir išpirkimo dažnumą.

94 straipsnis

Pareigos, susijusios su akcijų ar investicinių vienetų vertinimu

1. Siekdamas laikytis Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalies b punkto, depozitoriumas:

a) nuolat tikrina, kad būtų nustatytos ir taikomos tinkamos ir nuoseklios AIF turto vertinimo procedūros laikantis Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnio ir jos įgyvendinimo priemonių, AIF taisyklių ir steigimo dokumentų; ir

b) užtikrina, kad vertinimo politika ir procedūros būtų veiksmingai įgyvendinamos ir periodiškai peržiūrimos.

2. Depozitoriumo procedūros atliekamos tokiu dažnumu, kuris atitinka AIF vertinimo politikoje numatytą dažnumą, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnyje ir jos įgyvendinimo priemonėse.

3. Kai depozitoriumas mano, kad AIF investicinių vienetų ar akcijų vertė apskaičiuota nesilaikant taikomos teisės, AIF taisyklių arba Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnio, jis apie tai praneša AIFV ir (arba) AIF ir užtikrina, kad laiku būtų imtasi taisomųjų veiksmų, vadovaujantis AIF investuotojų interesais.

4. Kai paskiriamas išorės vertintojas, depozitoriumas tikrina, ar išorės vertintojo paskyrimas atitinka Direktyvos 2011/61/ES 19 straipsnį ir jos įgyvendinimo priemones.

95 straipsnis

Pareigos, susijusios su AIFV nurodymų vykdymu

Siekdamas laikytis Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalies c punkto, depozitoriumas bent:

a) nustato ir įgyvendina tinkamas procedūras, kurių tikslas – tikrinti, ar AIF ir AIFV laikosi taikomų įstatymų ir kitų teisės aktų, taip pat AIF taisyklių ir steigimo dokumentų. Visų pirma depozitoriumas stebi, ar AIF laikosi investavimo apribojimų ir finansinio sverto ribų, nustatytų AIF siūlymo dokumentuose. Tos procedūros yra proporcingos AIF pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui;

b) nustato ir įgyvendina problemų sprendimo procedūrą, skirtą tam atvejui, kai AIF pažeidžia vieną iš a punkte nurodytų apribojimų ar ribų.

96 straipsnis

Pareigos, susijusios su atsiskaitymu už sandorius laiku

1. Siekdamas laikytis Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalies d punkto, depozitoriumas nustato procedūrą, kurios tikslas – aptikti bet kokią situaciją, kai sandorių, susijusių su AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV turto, atveju atlygis nepervedamas AIF per įprastą laikotarpį, pranešti apie tai AIFV ir, jei padėtis nebuvo ištaisyta, reikalauti finansinių priemonių grąžinimo iš sandorio šalies, kai įmanoma.

2. Jei sandoriai vyksta nereguliuojamoje rinkoje, įprastas laikotarpis vertinamas atsižvelgiant į sąlygas, susijusias su sandoriais (ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandoriais arba investicijomis į nekilnojamąjį turtą ar į privačias bendroves).

97 straipsnis

Pareigos, susijusios su AIF pajamų paskirstymu

1. Siekdamas laikytis Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 9 dalies e punkto, depozitoriumas:

a) užtikrina, kad grynųjų pajamų apskaičiavimas, kai AIFV jas deklaruoja, būtų atliekamas pagal AIF taisykles, steigimo dokumentus ir taikomą nacionalinę teisę;

b) užtikrina, kad būtų imtasi tinkamų priemonių, kai AIF auditoriai pareiškia sąlyginę nuomonę dėl metinių finansinių ataskaitų. AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV pateikia depozitoriumui visą informaciją apie sąlygas nuomonėje dėl finansinių ataskaitų; ir

c) tikrina dividendų išmokų, kai AIFV jas deklaruoja, ir, kai tinka, valdytojo pelno dalies išsamumą ir tikslumą.

2. Kai depozitoriumas mano, kad pajamos apskaičiuotos nesilaikant taikomos teisės arba AIF taisyklių ar steigimo dokumentų, jis apie tai praneša AIFV ir (arba) AIF ir užtikrina, kad laiku būtų imtasi taisomųjų veiksmų, vadovaujantis AIF investuotojų interesais.

98 straipsnis

Išsamus patikrinimas

1. Siekdamas įvykdyti Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies c punkte nustatytas prievolės, depozitoriumas įgyvendina ir taiko tinkamą dokumentais išformintą išsamaus patikrinimo procedūrą, pagal kurią atrenkamas funkcijų perėmėjas ir nuolat stebima jo veikla. Ta procedūra reguliariai bent kartą per metus peržiūrima ir paprašius pateikiama kompetentingoms institucijoms.

2. Atrinkdamas ir skirdamas trečiąjį asmenį, kuriam perduodamos saugojimo funkcijos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, depozitoriumas veikia deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai, siekdamas užtikrinti, kad patikėjęs finansines priemones šiam trečiajam asmeniui būtų garantuojama tinkamo lygio apsauga. Jis bent:

a) įvertina reguliavimo ir teisinę sistemą, įskaitant šalies riziką, saugojimo riziką ir galimybę užtikrinti trečiojo asmens sutarčių vykdymą. Tas vertinimas visų pirma suteikia galimybę depozitoriumui nustatyti galimą trečiojo asmens nemokumo poveikį AIF turtui ir teisėms. Jei depozitoriumas sužino, kad turto atskyrimas yra nepakankamas siekiant užtikrinti apsaugą nuo nemokumo dėl šalies, kurioje trečiasis asmuo veikia, teisės, jis nedelsdamas apie tai informuoja AIFV;

b) įvertina, ar trečiojo asmens praktika, procedūros ir vidaus kontrolės priemonės yra tinkamos siekiant užtikrinti, kad AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV finansinių priemonių atžvilgiu būtų užtikrinamas aukšto lygio apdairumas ir apsauga;

c) įvertina, ar trečiojo asmens finansinis pajėgumas ir reputacija atitinka jam perduotas užduotis. Tas vertinimas grindžiamas potencialaus trečiojo asmens pateikta informacija, taip pat kitais duomenimis ir informacija, jei yra;

d) užtikrina, kad trečiasis asmuo turėtų veiklos vykdymo ir techninių gebėjimų perduotoms saugojimo užduotims vykdyti užtikrinant pakankamo lygio apsaugą ir saugumą.

3. Atlikdamas periodinės peržiūros ir nuolatinio stebėjimo užduotis depozitoriumas veikia deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai, siekdamas užtikrinti, kad trečiasis asmuo ir toliau atitiktų šio straipsnio 1 dalyje numatytus kriterijus ir Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkte nustatytas sąlygas. Šiuo tikslu depozitoriumas bent:

a) stebi trečiojo asmens rezultatus ir atitiktį depozitoriumo standartams;

b) užtikrina, kad trečiasis asmuo savo saugojimo užduotis atliktų labai apdairiai, atsargiai ir stropiai, visų pirma veiksmingai atskirtų finansines priemones laikydamasis 99 straipsnio reikalavimų;

c) peržiūri saugojimo riziką, susijusią su sprendimu patikėti turtą trečiajam asmeniui, ir nepagrįstai nedelsdamas praneša AIF arba AIFV apie bet kokius tos rizikos pokyčius. Tas vertinimas grindžiamas trečiojo asmens pateikta informacija ir kitais duomenimis ir informacija, jei yra. Kilus sumaiščiui rinkoje arba nustačius tam tikrą riziką, peržiūra atliekama dažniau ir platesne apimtimi. Jei depozitoriumas sužino, kad turto atskyrimas yra nepakankamas siekiant užtikrinti apsaugą nuo nemokumo dėl šalies, kurioje trečiasis asmuo veikia, teisės, jis nedelsdamas apie tai informuoja AIFV.

4. Kai trečiasis asmuo toliau perduoda bet kokią jam perduotą funkciją, 1, 2 ir 3 dalyse išdėstytos sąlygos ir kriterijai taikomi *mutatis mutandis*.

5. Depozitoriumas stebi, kaip laikomasi Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 4 dalies.

6. Depozitoriumas parengia kiekvienos rinkos, kurioje jis paskiria trečiąjį asmenį pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį vykdyti saugojimo pareigas, nenumatytų atvejų planus. Tokiame nenumatytų atvejų plane nurodoma alternatyvus paslaugų teikėjas, jei yra, tapatybė.

7. Jei funkcijų perėmėjas nebeatitinka reikalavimų, depozitoriumas imasi AIF ir jo investuotojų interesus atitinkančių priemonių, įskaitant galimybę nutraukti sutartį.

99 straipsnis

Atskyrimo prievolė

1. Kai saugojimo funkcijos visiškai arba iš dalies perduodamos trečiajam asmeniui, depozitoriumas užtikrina, kad trečiasis asmuo, kuriam saugojimo funkcijos perduotos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, laikytųsi atskyrimo prievolės, nustatytos Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkto iii papunktyje, tuo tikslu tikrindamas, ar trečiasis asmuo:

a) saugo įrašus ir turi sąskaitas, kurie yra būtini, kad bet kuriuo metu ir nedelsiant būtų galima atskirti depozitoriumo AIF klientų turtą nuo jo paties turto, jo kitų klientų turto, depozitoriumo savo sąskaita laikomo turto ir turto, laikomo depozitoriumo klientų, kurie nėra AIF, vardu;

b) įrašus ir sąskaitas tvarko taip, kad būtų užtikrintas jų tikslumas ir visų pirma jų atitiktis saugomam depozitoriumo klientų turtui;

c) reguliariai atlieka savo ir trečiojo asmens, kuriam perdavė saugojimo funkcijas pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies trečią pastraipą, vidaus sąskaitų ir duomenų suderinimą;

d) imasi tinkamų organizacinių priemonių, kad kuo labiau sumažintų finansinių priemonių ar su tomis finansinėmis priemonėmis susijusių teisų praradimo arba vertės sumažėjimo riziką dėl netinkamo finansinių priemonių panaudojimo, sukčiavimo, blogo administravimo, netinkamo duomenų saugojimo arba aplaidumo;

e) kai trečiasis asmuo yra Direktyvos 2006/73/EB 18 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytas subjektas, kuriam taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas ir priežiūra, kurie turi tokį pat poveikį kaip Sąjungos teisė, o jų vykdymas veiksmingai užtikrinamas, depozitoriumas imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad AIF pinigai būtų laikomi sąskaitoje ar sąskaitose pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 7 dalį.

2. Kai depozitoriumas perduoda savo saugojimo funkcijas trečiajam asmeniui pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, stebint, kaip trečiasis asmuo laikosi atskyrimo prievolių, užtikrinama, kad jo klientams priklausiančios finansinės priemonės būtų apsaugotos nuo to trečiojo asmens nemokumo. Jei pagal taikomą teisę, įskaitant visų pirma nuosavybę ar nemokumą reglamentuojančią teisę, 1 dalyje nustatytų reikalavimų nepakanka tam tikslui pasiekti, depozitoriumas įvertina, kokių papildomų priemonių reikia imtis, kad būtų kuo labiau sumažinta nuostolių rizika ir išlaikytas tinkamas apsaugos lygis.

3. Kai trečiasis asmuo, kuriam perduotos saugojimo funkcijos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, nusprendžia perduoti visas savo saugojimo funkcijas ar jų dalį kitam trečiajam asmeniui pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies trečią pastraipą, 1 ir 2 dalyse taikomos *mutatis mutandis*.

4 SKIRSNIS

Finansinių priemonių praradimas, atleidimas nuo atsakomybės ir objektyvios priežastys

(Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 ir 13 dalys)

100 straipsnis

Saugomos finansinės priemonės praradimas

1. Kad saugoma finansinė priemonė yra prarasta, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalyje, laikoma tuomet, kai depozitoriumo arba trečiojo asmens, kuriam perduotos saugomų finansinių priemonių saugojimo funkcijos, saugomos finansinės priemonės atžvilgiu įvykdoma bet kuri iš šių sąlygų:

a) įrodoma, kad AIF pareikšta nuosavybės teisė negalioja, nes ji nustojo egzistuoti arba niekada neegzistavo;

b) AIF galutinai prarado finansinės priemonės nuosavybės teisę;

c) AIF visiškai neturi galimybės tiesiogiai ar netiesiogiai disponuoti finansine priemone.

2. Kad finansinė priemonė prarasta, AIFV nustato vadovaudamasis dokumentais įforminta procedūra, kuri yra lengvai prieinama kompetentingoms institucijoms. Kai nustatoma, kad priemonė prarasta, apie tai nedelsiant pranešama investuotojams, naudojantis patvariąja laikmena.

3. Saugoma finansinė priemonė nelaikoma prarasta, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalyje, kai AIF galutinai praranda tam tikros finansinės priemonės nuosavybės teisę, tačiau ši priemonė pakeičiama kita finansine priemone ar priemonėmis arba konvertuojama į kitą finansinę priemonę ar priemones.

4. Trečiojo asmens, kuriam perduotos saugomų finansinių priemonių saugojimo funkcijos, nemokumo atveju AIFV nustato, kad saugoma finansinė priemonė yra prarasta, iš karto, kai tik tvirtai įsitikinama, kad įvykdyta viena iš 1 dalyje išvardytų sąlygų.

Ar įvykdyta kuri nors iš 1 dalyje nustatytų sąlygų, turi būti įsitikinta vėliausiai bankroto bylos pabaigoje. AIFV ir depozitoriumas atidžiai stebi bankroto bylos eigą siekdami nustatyti, ar visos arba kai kurios finansinės priemonės, patikėtos trečiajam asmeniui, kuriam perduotos finansinių priemonių saugojimo funkcijos, yra faktiškai prarastos.

5. Saugomos finansinės priemonės praradimas nustatomas nepriklausomai nuo to, ar 1 dalyje išvardytos sąlygos įvykdomos dėl sukčiavimo, aplaidumo ar kito tyčinio ar netyčinio elgesio.

101 straipsnis

Atleidimas nuo atsakomybės pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalį

1. Depozitoriumas nelaikomas atsakingu pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, jei depozitoriumas gali įrodyti, kad įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) įvykis, dėl kurio finansinė priemonė buvo prarasta, įvyko ne dėl kokio nors depozitoriumo ar trečiojo asmens, kuriam perduotos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies a punktą saugomų finansinių priemonių saugojimo funkcijos, veiksmo ar neveikimo;
- b) depozitoriumas negalėjo pagrįstai išvengti įvykio, dėl kurio finansinė priemonė buvo prarasta, nors ir ėmėsi visų apsaugos priemonių, kurių pagal bendrą sektoriaus praktiką turi imtis stropus depozitoriumas;
- c) nepaisant griežto ir visapusiško išsamaus patikrinimo, depozitoriumas negalėjo išvengti praradimo.

Kad ši sąlyga įvykdyta, galima laikyti tuomet, kai depozitoriumas užtikrina, kad depozitoriumas ir trečiasis asmuo, kuriam perduotos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies a punktą saugomų finansinių priemonių saugojimo funkcijos, ėmėsi visų toliau nurodytų veiksmų:

- i) nustatyti, įgyvendinti, taikyti ir palaikyti tokias struktūras ir procedūras ir užtikrinti tokią kompetenciją, kokios yra tinkamos ir proporcingos AIF turto pobūdžiui ir sudėtingumui, kad būtų galima laiku nustatyti ir nuolat stebėti išorės įvykius, dėl kurių gali būti prarasta saugoma finansinė priemonė;
- ii) nuolat vertinti, ar kurie nors iš įvykių, nustatytų pagal i papunktį, kelia didelę saugomos finansinės priemonės praradimo riziką;
- iii) informuoti AIFV apie nustatytą didelę riziką ir prirėkus imtis tinkamų veiksmų, kad būtų išvengta saugomų finansinių priemonių praradimo ar būtų sumažinti nuostoliai, kai nustatomi faktiniai ar potencialūs išorės įvykiai, kaip manoma, keliantys didelę saugomos finansinės priemonės praradimo riziką.

2. 1 dalies a ir b punktuose nurodyti reikalavimai gali būti laikomi įvykdytais esant šioms aplinkybėms:

- a) įvyksta gaivaliniai įvykiai, kurių žmogus negali kontroliuoti ar daryti jiems įtakos;

- b) Vyriausybė ar valstybinė įstaiga, įskaitant teismą ar tribunolą, priima įstatymą, dekretą, kitą teisės aktą, sprendimą ar įsakymą, kurie turi poveikį saugomoms finansinėms priemonėms;

- c) kyla karas, riaušės ar kiti dideli neramumai.

3. 1 dalies a ir b punktuose nurodyti reikalavimai nelaikomi įvykdytais tokiais atvejais, kai nustatoma depozitoriumo ir trečiojo asmens, kuriam perduotos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 8 dalies a punktą saugomų finansinių priemonių saugojimo funkcijos, apskaitos klaida, veiklos trūkumai, sukčiavimas arba atskyrimo reikalavimų nevykdymas.

4. Šis straipsnis taikomas *mutatis mutandis* funkcijų perėmėjui, kai depozitoriumas sutartimi perleidžia savo atsakomybę pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 13 ir 14 dalis.

102 straipsnis

Objektyvios priežastys depozitoriumui susitarti dėl atleidimo nuo atsakomybės

1. Objektyvios priežastys susitarti dėl atleidimo nuo atsakomybės pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 13 dalį:

- a) yra leidžiamos tik tiksliais ir konkrečiomis aplinkybėmis, kurios apibūdina atitinkamą veiklą;
- b) atitinka depozitoriumo politiką ir sprendimus.

2. Objektyvios priežastys nustatomos kiekvieną kartą, kai depozitoriumas ketina atsisakyti atsakomybės.

3. Kad depozitoriumas turi objektyvių priežasčių susitarti dėl atleidimo nuo atsakomybės pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 13 dalį, laikoma tuomet, kai depozitoriumas gali įrodyti, kad jis neturėjo kitos išeities, kaip tik perduoti savo saugojimo pareigas trečiajam asmeniui. Visų pirma taip yra šiais atvejais:

- a) pagal trečiosios šalies teisę reikalaujama, kad tam tikras finansines priemones saugotų vietos subjektas, ir yra vietos subjektų, kurie tenkina Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalyje išdėstytus funkcijų perdavimo kriterijus; arba
- b) AIFV primygtinai reikalauja išlaikyti investiciją tam tikroje jurisdikcijoje, nepaisydamas depozitoriumo įspėjimų dėl su tuo susijusios padidėjusios rizikos.

V SKYRIUS

SKAIDRUMO REIKALAVIMAI, FINANSINIS SVERTAS, SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS SUSIJUSIOS TAISYKLĖS IR KEITIMASIS INFORMACIJA APIE GALIMAS AIFV VEIKLOS PASEKMES

1 SKIRSNIS

Metinė ataskaita, informacijos atskleidimas investuotojams ir ataskaitos kompetentingoms institucijoms

(Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 2 dalies a–e punktai, 23 straipsnio 4 dalis ir 24 straipsnio 1 dalis)

103 straipsnis

Bendrieji metinės ataskaitos principai

Metinėje ataskaitoje visa informacija, įskaitant šiame skirsnyje nurodytą informaciją, pateikiama taip, kad ji būtų reikšminga, patikima, palyginama ir aiški. Metinėje ataskaitoje pateikiama investuotojams reikalinga informacija apie konkrečias AIF struktūras.

104 straipsnis

Balanso arba turto ir įsipareigojimų ataskaitos ir pajamų ir išlaidų ataskaitos turinys ir forma

1. Balanse arba turto ir įsipareigojimų ataskaitoje pateikiami bent toliau nurodyti elementai ir pagrindinės straipsnių eilutės pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 2 dalies a punktą:

a) „turtas“, apimantis išteklius, kuriuos AIF kontroliuoja dėl praėjusių įvykių ir iš kurių ateityje tikisi gauti ekonominės naudos. Turtas toliau grupuojamas į šias straipsnių eilutes:

i) „investicijos“, apimančios skolos ir nuosavybės vertybinius popierius, nekilnojamąjį turtą, turtą ir išvestines finansines priemones, taip pat kita;

ii) „pinigai ir pinigų ekvivalentai“, apimantys grynuosius pinigus, indėlius iki pareikalavimo ir reikalavimus atitinkančias trumpalaikes likvidžias investicijas, taip pat kita;

iii) „gautinos sumos“, apimančios gautinas sumas, susijusias su dividendais ir palūkanomis, parduotas investicijas, iš maklerių gautinas sumas, taip pat kita, ir „išankstiniai mokėjimai“, apimantys su AIF sąnaudomis susijusias iš anksto sumokėtas sumas, taip pat kita;

b) „įsipareigojimai“, apimantys dabartines AIF prievoles, atsirandančias dėl praeities įvykių, už kuriuos atsiskaitant

numatoma naudoti ekonominę naudą teikiančius AIF išteklius. Įsipareigojimai toliau grupuojami į šias straipsnių eilutes:

i) „mokėtinos sumos“, apimančios sumas, mokėtinas įsigyjant investicijas ar išperkant AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir makleriams mokėtinas sumas, taip pat kita, ir „sukauptos sąnaudos“, apimančios įsipareigojimus mokėti valdymo mokesčius, mokesčius už konsultacijas, sėkmės mokesčius, palūkanas ir kitas sąnaudas, patirtas AIF vykdant veiklą, taip pat kita;

ii) „pasiskolintos lėšos“, apimančios bankams ir kitoms sandorio šalims mokėtinas sumas, taip pat kita;

iii) „kiti įsipareigojimai“, apimantys sandorio šalims mokėtinas sumas už užstatą, kai grąžinami paskolinti vertybiniai popieriai, būsimųjų laikotarpių pajamas, mokėtinus dividendus ir paskirstomas sumas, taip pat kita;

c) grynasis turtas – likusi AIF turto dalis atėmus visus jo įsipareigojimus.

2. Pajamų ir išlaidų ataskaitoje pateikiami bent toliau nurodyti elementai ir pagrindinės straipsnių eilutės:

a) „pajamos“, rodančios bet kokią ekonominės naudos padidėjimą per ataskaitinį laikotarpį dėl įplaukų, turto padidėjimo ar įsipareigojimų sumažėjimo, kai dėl to padidėja grynasis turtas, išskyrus su investuotojų įnašais susijusį ekonominės naudos padidėjimą. Pajamos toliau grupuojamos į šias straipsnių eilutes:

i) „investicinės pajamos“, kurias toliau galima grupuoti taip:

— „dividendų pajamos“, susijusios su dividendais už investicijas į nuosavą kapitalą, į kuriuos AIF turi teisę,

— „palūkanų pajamos“, susijusios su palūkanomis už investicijas į skolos vertybinius popierius ir už pinigus, į kurias AIF turi teisę,

— „nuomos pajamos“, susijusios su nuomos pajamomis iš investicijų į turtą, į kurias AIF turi teisę;

ii) „realizuotasis pelnas iš investicijų“, rodantis pelną dėl investicijų pardavimo;

iii) „nerealizuotasis pelnas iš investicijų“, rodantis pelną dėl investicijų perkainojimo; ir

iv) „kitos pajamos“, apimančios pajamas iš mokesčių už paskolintus vertybinius popierius ir pajamas iš įvairių šaltinių, taip pat kita;

b) „sąnaudos“, rodančios ekonominės naudos sumažėjimą per ataskaitinį laikotarpį dėl turto sumažėjimo ar sunaudojimo arba įsipareigojimų prisiėmimo, kai dėl to sumažėja grynasis turtas, išskyrus su paskirstymu investuotojams susijusį ekonominės naudos sumažėjimą. Sąnaudos toliau grupuojamos į šias straipsnių eilutes:

— „investavimo konsultacijų arba valdymo mokesčiai“, rodantys sutartinius mokesčius, mokėtinus konsultantui arba AIFV,

— „kitos sąnaudos“, apimančios administravimo mokesčius, profesinius mokesčius, depozitoriumo mokesčius ir palūkanas, taip pat kita. Atskiri straipsniai, jei yra reikšmingo pobūdžio, turėtų būti atskleidžiami atskirai,

— „realizuotasis nuostolis dėl investicijų“, rodantis nuostolį dėl investicijų pardavimo,

— „nerealizuotasis nuostolis dėl investicijų“, rodantis nuostolį dėl investicijų perkainojimo;

c) „grynosios pajamos arba išlaidos“, rodančios atitinkamai pajamų perviršį, palyginti su išlaidomis, arba išlaidų perviršį, palyginti su pajamomis.

3. Straipsnių eilučių išdėstymas, nomenklatūra ir terminologija atitinka AIF taikomus apskaitos standartus arba AIF priimtas taisykles, taip pat šalyje, kurioje įsteigtas AIF, taikomus teisės aktus. Tokios straipsnių eilutės gali būti taisomos arba išplečiamos siekiant užtikrinti atitiktį pirmiau nurodytiems reikalavimams.

4. Papildomos straipsnių eilutės, antraštės ir tarpinės sumos pateikiamos AIF balanse arba turto ir įsipareigojimų ataskaitoje, kai toks pateikimas reikalingas AIF finansinei būklei suprasti, arba pajamų ir išlaidų ataskaitoje, atsižvelgiant į turinį ir formą, kai toks pateikimas būtinas AIF finansiniam rezultatui suprasti. Kai būtina, papildoma informacija pateikiama finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Aiškinamojo rašto paskirtis – pateikti pagrindinėse ataskaitose pateiktų straipsnių aprašomuosius paaiškinimus ar išskaidymą ir informaciją apie straipsnius, kurie neatitinka pripažinimo šiose ataskaitose kriterijų.

5. Kiekviena reikšminga panašių straipsnių grupė pateikiama atskirai. Atskiri straipsniai, jei jie reikšmingi, turi būti atskleisti. Reikšmingumas vertinamas pagal taikomos apskaitos sistemos reikalavimus.

6. Balanso arba turto ir įsipareigojimų ataskaitos straipsnių pateikimo ir grupavimo tvarka išlaikoma tokia pati per visus

ataskaitinius laikotarpius, nebent akivaizdu, kad kitoks pateikimas arba grupavimas būtų tinkamesnis, kai, pvz., pakeitus investavimo strategiją keičiasi prekybos pobūdis, arba apskaitos standarte reikalaujama, kad būtų pakeista pateikimo tvarka.

7. Atsižvelgiant į pajamų ir išlaidų ataskaitos turinį ir formą, nustatytą IV priede, visi pajamų ir sąnaudų straipsniai pripažinti atitinkamą laikotarpį pajamų ir išlaidų ataskaitoje, nebent AIF taikomame apskaitos standarte reikalaujama kitaip.

105 straipsnis

Finansinių metų veiklos ataskaita

1. Finansinių metų veiklos ataskaitoje pateikiama bent:

a) investicinės veiklos per metus ar laikotarpį apžvalga ir AIF portfelio metų ar laikotarpio pabaigoje apžvalga;

b) AIF veiklos rezultatų per metus ar laikotarpį apžvalga;

c) informacijos, išvardytos Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnyje, reikšmingi pakeitimai, kaip apibrėžta toliau, dar nepateikti finansinėse ataskaitose.

2. Ši ataskaita apima teisingą ir subalansuotą AIF veiklos ir veiklos rezultatų apžvalgą, taip pat aprašant pagrindinę riziką ir investavimo arba ekonominę netikrumą, kurį gali patirti AIF.

3. Tokiu mastu, koks būtinas AIF investicinei veiklai arba jo veiklos rezultatams suprasti, analizėje pateikiami tiek finansiniai, tiek nefinansiniai tam AIF svarbūs pagrindiniai veiklos rodikliai. Ataskaitoje pateikta informacija atitinka šalies, kurioje AIF įsteigtas, nacionalines taisykles.

4. Finansinių metų veiklos ataskaitoje pateikta informacija įtraukiama į direktorių ar investicijų valdytojų ataskaitą, jei ji paprastai teikiama kartu su AIF finansinėmis ataskaitomis.

106 straipsnis

Reikšmingi pakeitimai

1. Informacijos pakeitimai laikomi reikšmingais (esminiais) pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 2 dalies d punktą, jeigu yra didelė tikimybė, kad sumanus investuotojas, sužinojęs tokią informaciją, iš naujo apsvartys galimybę investuoti į AIF, nes, be kita ko, tokia informacija gali turėti įtakos investuotojo gebėjimui pasinaudoti savo teisėmis, susijusiomis su investicija, arba kitaip pažeisti vieno ar kelių AIF investuotojų interesus.

2. Siekdami laikytis Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 2 dalies d punkto, AIFV įvertina informacijos, nurodytos Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnyje, pakeitimus per finansinius metus pagal šio straipsnio 1 dalį.

3. Informacija atskleidžiama pagal AIF taikomų apskaitos standartų ir AIF priimtų apskaitos taisyklių reikalavimus, kartu aprašant bet kokią galimą ar laukiamą poveikį AIF ir (arba) AIF investuotojams. Kai laikytis konkrečių apskaitos standartų ir apskaitos taisyklių reikalavimų gali būti nepakankama, kad investuotojai galėtų suprasti pakeitimo poveikį, atskleidžiama papildoma informacija.

4. Kai informacija, kurią reikalaujama atskleisti pagal 1 dalį, nenumatyta AIF taikomuose apskaitos standartuose arba jo apskaitos taisyklėse, pateikiamas reikšmingo pakeitimo aprašymas kartu aprašant bet kokią galimą ar laukiamą poveikį AIF ir (arba) AIF investuotojams.

107 straipsnis

Informacijos apie atlyginimus atskleidimas

1. Kai pateikiama informacija, kurios reikalaujama pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 2 dalies e punktą, nurodoma, ar visas atlyginimas susijęs su bet kuriuo iš toliau išvardytų elementų:

- a) visų AIFV darbuotojų visu atlyginimu, nurodant naudos gavėjų skaičių;
- b) tų AIFV darbuotojų, kurie visapusiškai arba iš dalies dalyvauja AIF veikloje, visu atlyginimu, nurodant naudos gavėjų skaičių;
- c) viso AIFV darbuotojų atlyginimo dalimi, priskirtina AIF, nurodant naudos gavėjų skaičių.

2. Kai tinka, pateikiant informaciją apie visą finansinių metų atlyginimą taip pat nurodoma alternatyvaus investavimo fondo sumokėta valdytojo pelno dalis.

3. Kai informacija atskleidžiama AIFV lygmeniu, pateikiamas jos paskirstymas ar išskaidymas pagal kiekvieną AIF, jei ši informacija egzistuoja arba yra lengvai prieinama. Atskleidžiant šią informaciją įtraukiamas aprašymas, kaip buvo pateiktas paskirstymas ar išskaidymas.

4. AIFV teikia bendrąją informaciją, susijusią su finansiniais ir nefinansiniais atitinkamų darbuotojų kategorijų atlyginimų politikos ir praktikos kriterijais, kad investuotojai galėtų įvertinti

sukurtas paskatas. Pagal Direktyvos 2011/61/ES II priede išdėstytus principus AIFV bent atskleidžia informaciją, kurios reikia tam, kad būtų galima suprasti AIF rizikos pobūdį ir priemones, kurių AIF imasi siekdamas išvengti interesų konfliktų ar juos valdyti.

108 straipsnis

Periodiškas informacijos atskleidimas investuotojams

1. Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalyje nurodyta informacija pateikiama aiškiai ir suprantamai.

2. Atskleisdamas informaciją apie AIF turto dalį, kuriai taikomi specialieji susitarimai dėl šio turto nelikvidumo, pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies a punktą AIFV:

- a) apžvelgia bet kokius taikomus specialiuosius susitarimus, įskaitant tai, ar jie susiję su nelikvidaus turto izoliavimo sąskaitomis, išpirkimo apribojimais ar kitais panašiais susitarimais, turto, kuriam taikomi tokie susitarimai, vertinimo metodiką ir kaip šiam turtui taikomi valdymo ir sėkmės mokesčiai;
- b) atskleidžia šią informaciją kaip dalį AIF periodinių ataskaitų investuotojams, kaip reikalaujama AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose, arba tuo metu, kai teikiamas prospektas ir siūlymo dokumentas, ir ne vėliau kaip tuo metu, kai teikiama metinė ataskaita pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 1 dalį.

AIF turto dalis, kuriai taikomi specialieji susitarimai, kaip apibrėžta 1 straipsnio 5 punkte, apskaičiuojama kaip turto, kuriam taikomi specialieji susitarimai, grynoji vertė, padalyta iš atitinkamo AIF grynojo turto vertės.

3. Apie visus naujus AIF likvidumo valdymo susitarimus pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies b punktą AIF valdytojai:

- a) kiekvieno savo valdomo AIF, kuris nėra uždarojo tipo finansinio sverto netaikantis AIF, investuotojams praneša, kai jie daro likvidumo valdymo sistemų ir procedūrų, nurodytų Direktyvos 2011/61/ES 16 straipsnio 1 dalyje, pakeitimus, kurie yra reikšmingi pagal 106 straipsnio 1 dalį;
- b) nedelsdami praneša investuotojams, kai jie pradeda taikyti išpirkimo apribojimus, nelikvidaus turto izoliavimo sąskaitas ar panašius specialiuosius susitarimus arba kai jie nusprendžia sustabdyti išpirkimą;

c) pateikia su likvidumu susijusių susitarimų, nesvarbu, ar tai specialieji susitarimai, ar ne, pakeitimų apžvalgą. Kai tinka, įtraukiamos sąlygos, kuriomis leidžiamas išpirkimas, ir aplinkybės, lemiančios, kada vadovybė turi teisę veikti savo nuožiūra. Taip pat įtraukiami visi vykdytini balsavimo ar kiti apribojimai, bet kokio iššaldymo laikotarpio trukmė arba nuostatos dėl pirmumo teisės ar proporcingo paskirstymo išpirkimo apribojimų ir sustabdymo atveju.

4. Atskleidžiant informaciją apie AIF rizikos pobūdį pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies c punktą pateikiama:

- a) priemonės, kurių paskirtis – įvertinti AIF portfelio jautrumą svarbiausių rūšių rizikai, kuri gresia ar gali grėsti AIF;
- b) informacija apie tai, ar buvo viršytos AIFV nustatytos rizikos ribos arba ar tikėtina, kad jos bus viršytos, o kai šios rizikos ribos buvo viršytos, aplinkybių ir taisomųjų priemonių, kurių imtasi, aprašymas.

Informacija atskleidžiama kaip dalis AIF periodinių ataskaitų investuotojams, kaip reikalaujama AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose, arba tuo metu, kai teikiamas prospektas ir siūlymo dokumentas, ir ne vėliau kaip tuo metu, kai teikiama metinė ataskaita pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 1 dalį.

5. Atskleidžiant informaciją apie AIFV taikomas rizikos valdymo sistemas pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies c punktą, nurodomos rizikos valdymo sistemos, kurias AIFV taiko siekdamas valdyti riziką, kuri gresia ar gali grėsti kiekvienam jo valdomam AIF, pagrindinės savybės. Pakeitimo atveju taip pat atskleidžiama informacija, susijusi su pakeitimu ir jo laukiamu poveikiu AIF ir jo investuotojams.

Informacija atskleidžiama kaip dalis AIF periodinių ataskaitų investuotojams, kaip reikalaujama AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose, arba tuo metu, kai teikiamas prospektas ir siūlymo dokumentas, ir ne vėliau kaip tuo metu, kai teikiama ar viešai skelbiama metinė ataskaita pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 1 dalį.

109 straipsnis

Reguliarus informacijos atskleidimas investuotojams

1. Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 5 dalyje nurodyta informacija pateikiama aiškiai ir suprantamai.

2. Informacija apie didžiausio finansinio svorto lygio, apskaičiuoto pagal bendrąjį ir išsipareigojimų metodus, pakeitimus ir apie visas teises pakartotinai naudoti užstatą ar bet kokią garantiją pagal finansinio svorto susitarimus pateikiama nepagrįstai nedelsiant ir apima:

- a) pradinį ir peržiūrėtą didžiausią finansinio svorto lygį, apskaičiuotą pagal 7 ir 8 straipsnius, pagal kuriuos finansinio svorto lygis skaičiuojamas kaip atitinkama pozicija, padalyta iš AIF grynojo turto vertės;
- b) suteiktų pakartotinio užstato naudojimo teisių pobūdį;
- c) suteiktų garantijų pobūdį ir
- d) išsamią informaciją apie paslaugų teikėjų pakeitimus, susijusius su vienu iš pirmiau nurodytų dalykų.

3. Informacija apie visą AIF naudojamo finansinio svorto, apskaičiuoto pagal bendrąjį ir išsipareigojimų metodus, sumą atskleidžiama kaip dalis AIF periodinių ataskaitų investuotojams, kaip reikalaujama AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose, arba tuo metu, kai teikiamas prospektas ir siūlymo dokumentas, ir bent tuo metu, kai teikiama metinė ataskaita pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnio 1 dalį.

110 straipsnis

Ataskaitų teikimas kompetentingoms institucijoms

1. Siekdamas laikytis Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir 3 straipsnio 3 dalies d punkto, AIFV, teikdamas ataskaitas kompetentingoms institucijoms, pateikia informaciją apie:

- a) pagrindines priemones, kuriomis prekiauja, įskaitant finansinių priemonių ir kito turto suskirstymą, taip pat AIF investavimo strategijas ir jų tikslines geografines sritis bei sektorius;
- b) rinkas, kurių narys yra arba kuriose aktyviai prekiauja;
- c) AIF portfelio diversifikavimą, įskaitant jo pagrindines pozicijas ir didžiausias koncentracijas, bet tuo neapsiribojant.

Informacija pateikiama kuo greičiau ir ne vėliau kaip praėjus mėnesiui nuo 3 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos. Kai AIF yra fondų fondas, ši laikotarpį AIFV gali pratęsti 15 dienų.

2. Apie kiekvieną valdomą ES AIF ir kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pagal Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 2 dalį pateikia tokią informaciją:

a) AIF turto dalį, kuriai taikomi specialieji susitarimai, kaip apibrėžta šio reglamento 1 straipsnio 5 punkte, dėl šio turto nelikvidumo, kaip nurodyta Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 4 dalies a punkte;

b) visus naujus AIF likvidumo valdymo susitarimus;

c) AIFV taikomas rizikos valdymo sistemos rinkos rizikai, likvidumo rizikai, sandorio šalies rizikai ir kitai rizikai, įskaitant operacinę riziką, valdyti;

d) dabartinį AIF rizikos pobūdį, įskaitant:

i) AIF investicijų rinkos rizikos pobūdį, įskaitant numatomą AIF grąžą ir kintamumą įprastomis rinkos sąlygomis;

ii) AIF investicijų likvidumo pobūdį, įskaitant AIF turto likvidumo pobūdį, išpirkimo sąlygų pobūdį ir sandorio šalių AIF teikiamo finansavimo sąlygas;

e) informaciją apie pagrindines turto, į kurį AIF investavo, kategorijas, įskaitant atitinkamą trumposios pozicijos rinkos vertę ir ilgosios pozicijos rinkos vertę, apyvartą ir veiklos rezultatus ataskaitiniu laikotarpiu; ir

f) periodinio testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, atlikto esant įprastoms ir išskirtinėms aplinkybėms pagal Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnio 3 dalies b punktą ir 16 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, rezultatus.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija pateikiama ataskaitose taip:

a) AIFV, valdantys portfelius tokių AIF, kurių visas valdomas turtas, apskaičiuotas pagal 2 straipsnį, viršija 100 mln. EUR ribą arba 500 mln. EUR ribą, atitinkamai nustatytą Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose, tačiau neviršija 1 mlrd. EUR, kas pusę metų teikia ataskaitas apie kiekvieną savo valdomą ES AIF ir apie kiekvieną AIF, kurio akcijas ar investicinius vienetus jie platina Sąjungoje;

b) AIFV, valdantys portfelius tokių AIF, kurių visas valdomas turtas, apskaičiuotas pagal 2 straipsnį, viršija 1 mlrd. EUR, kas ketvirtį teikia ataskaitas apie kiekvieną savo valdomą ES AIF ir apie kiekvieną AIF, kurio akcijas ar investicinius vienetus jie platina Sąjungoje;

c) AIFV, kuriems taikomi šios dalies a punkte nurodyti reikalavimai, kas ketvirtį teikia ataskaitas apie kiekvieną AIF, kurio visas valdomas turtas, įskaitant turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, viršija 500 mln. EUR;

d) AIFV kas metus teikia ataskaitas apie kiekvieną savo valdomą finansinio sverto netaikantį AIF, kuris pagal savo pagrindinę investavimo politiką investuoja į nebiržines bendroves ir emitentus siekdamas įgyti jų kontrolę.

4. Nukrypdoma nuo 3 dalies, AIFV buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali laikyti, kad jos funkcijoms vykdyti tikslinga ir būtina reikalauti, kad visa informacija arba jos dalis būtų teikiama dažniau.

5. AIFV, valdantys vieną ar kelis AIF, kurie, AIFV vertinimu, naudoja reikšmingą finansinį svertą pagal šio reglamento 111 straipsnį, pateikia Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 4 dalyje reikalaujamą informaciją tuo pat metu kaip tą, kurios reikalaujama pagal šio straipsnio 2 dalį.

6. 1, 2 ir 5 dalyse nustatytą informaciją AIFV pateikia pagal *pro forma* ataskaitos šabloną, pateiktą IV priede.

7. Pagal Direktyvos 2011/61/ES 42 straipsnio 1 dalies a punktą bet kokia nuoroda į ne ES AIFV buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas laikoma nuoroda į referencinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

111 straipsnis

Reikšmingo finansinio sverto naudojimas

1. Taikant Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 4 dalį laikoma, kad AIF naudoja reikšmingą finansinį svertą, kai AIF pozicija, apskaičiuota taikant išipareigojimų metodą pagal šio reglamento 8 straipsnį, yra tris kartus didesnė už jo grynojo turto vertę.

2. Kai įvykdomi šio straipsnio 1 dalyje nurodyti reikalavimai, AIFV pagal Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 4 dalį pateikia informaciją savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, vadovaudamiesi šio reglamento 110 straipsnio 3 dalyje nustatytais principais.

2 SKIRSNIS

AIFV, valdantys AIF, kurie taiko finansinį svertą

(Direktyvos 2011/61/ES 25 straipsnio 3 dalis)

112 straipsnis

AIF valdymo apribojimai

1. Šiame straipsnyje išdėstyti principai taikomi siekiant patikslinti aplinkybes, kurioms esant kompetentingos institucijos naudojasi savo teise nustatyti finansinio sverto ribas ar kitus apribojimus AIF valdytojams.

2. Vertindama pagal Direktyvos 2011/61/ES 7 straipsnio 3 dalį, 15 straipsnio 4 dalį, 24 straipsnio 4 arba 5 dalį gautą informaciją, kompetentinga institucija atsižvelgia į mastą, kuriuo AIFV finansinio sverto naudojimas arba jo sąveika su AIFV grupe ar kitomis finansų įstaigomis gali didinti finansų sistemos sisteminę riziką arba sumaišties rinkose riziką.

3. Kompetentingos institucijos vertindamos atsižvelgia bent į šiuos aspektus:

- a) aplinkybes, kuriomis vieno ar kelių AIF pozicija, įskaitant pozicijas, atsirandančias dėl finansavimo ar investavimo pozicijų, kurias AIFV įgyja savo sąskaita arba AIF vardu, gali būti svarbus rinkos, likvidumo ar sandorio šalies rizikos šaltinis finansų įstaigai;
- b) aplinkybes, kuriomis AIFV veikla arba jo sąveika su, pvz., AIFV grupe ar kitomis finansų įstaigomis, visų pirma susijusi su turto, į kurį AIF investuoja, tipais ir AIFV taikomais metodais naudojant finansinį svertą, lemia arba gali lemti finansinių priemonių ar kito turto kainų mažėjimo spiralę taip, kad kiltų grėsmė tokių finansinių priemonių ar kito turto perspektyvumui;
- c) kriterijus, tokius kaip AIF tipas, su atitinkamais AIF susijusi AIFV investavimo strategija, rinkos sąlygos, kuriomis veikia AIFV ir AIF, ir bet koks tikėtinas procikliškas poveikis, kuris gali atsirasti kompetentingoms institucijoms nustačius atitinkamo AIFV finansinio sverto naudojimo ribas ar kitus apribojimus;
- d) kriterijus, tokius kaip vieno ar kelių AIF dydis ir bet koks susijęs poveikis konkrečiame rinkos sektoriuje, rizikos

koncentracija tam tikrose rinkose, kuriose investuoja vienas ar keli AIF, bet kokia rinkos, kurioje nustatyta rizika, keliama užkrato plitimo į kitas rinkas rizika, likvidumo problemos tam tikrose rinkose konkrečiu momentu, turto ir išpareigojimų neatitikimo mastas tam tikroje AIFV investavimo strategijoje arba neįprastas turto, į kurį AIF gali investuoti, kainų kitimas.

3 SKIRSNIS

Specialios taisyklės, susijusios su trečiosiomis šalimis

(Direktyvos 2011/61/ES 34 straipsnio 1 dalis, 35 straipsnio 2 dalis, 36 straipsnio 1 dalis, 37 straipsnio 7 dalies d punktas, 40 straipsnio 2 dalies a punktas ir 42 straipsnio 1 dalis)

113 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Bendradarbiavimo susitarimuose numatomos visos įmanomos situacijos ir dalyviai, numatyti Direktyvos 2011/61/ES VII skyriuje, atsižvelgiant į AIFV buvimo vietą, AIF buvimo vietą ir AIFV veiklą.

2. Bendradarbiavimo susitarimai sudaromi raštu.

3. Bendradarbiavimo susitarimuose nustatoma speciali ES kompetentingų institucijų ir trečiųjų šalių priežiūros institucijų konsultacijų, bendradarbiavimo ir keitimosi informacija priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tikslais tvarka.

4. Į bendradarbiavimo susitarimus įtraukiama speciali sąlyga, kuria numatomas informacijos, kurią Sąjungos kompetentinga institucija gavo iš trečiosios šalies priežiūros institucijos, perdavimas kitoms Sąjungos kompetentingoms institucijoms, EVPRI ar ESRV, kaip reikalaujama pagal Direktyvą 2011/61/ES.

114 straipsnis

Mechanizmai, priemonės ir procedūros

1. Bendradarbiavimo susitarimuose nustatomi mechanizmai, priemonės ir procedūros, reikalingi tam, kad Sąjungos kompetentingos institucijos galėtų susipažinti su visa informacija, būtina jų pareigoms pagal Direktyvą 2011/61/ES vykdyti.

2. Bendradarbiavimo susitarimuose nustatomi mechanizmai, priemonės ir procedūros, reikalingi tam, kad būtų galima atlikti patikras vietoje, kai to reikia Sąjungos kompetentingoms institucijoms vykdant pareigas pagal Direktyvą 2011/61/ES. Patikras vietoje atlieka tiesiogiai Sąjungos kompetentinga institucija arba trečiosios šalies kompetentinga institucija padedant Sąjungos kompetentingai institucijai.

3. Bendradarbiavimo susitarimuose nustatomi mechanizmai, priemonės ir procedūros, reikalingi tam, kad trečiosios šalies kompetentinga institucija galėtų padėti Sąjungos kompetentingoms institucijoms, kai to reikia siekiant užtikrinti Sąjungos teisės aktų ir nacionalinių įgyvendinimo teisės aktų vykdymą, jei juos pažeidžia trečiojoje šalyje įsteigtas subjektas, pagal tai institucijai taikomą nacionalinę ir tarptautinę teisę.

115 straipsnis

Duomenų apsauga

Bendradarbiavimo susitarimais užtikrinama, kad duomenų perdavimas trečiosioms šalims ir duomenų analizė būtų atliekami tik laikantis Direktyvos 2011/61/ES 52 straipsnio.

4 SKIRSNIS

Informacijos apie galimas AIFV veiklos pasekmes sistemai mainai

(Direktyvos 2011/61/ES 53 straipsnio 1 dalis)

116 straipsnis

Informacijos apie galimas AIFV veiklos pasekmes sistemai mainai

Taikant Direktyvos 2011/61/ES 53 straipsnį, valstybių narių kompetentingos institucijos, atsakingos už AIFV veiklos leidimų suteikimą arba AIFV priežiūrą pagal tą direktyvą, su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, EVPRI ir ESRV keičiasi bent tokia informacija:

- a) informacija, gauta pagal 110 straipsnį, kai tokia informacija gali būti svarbi stebint galimą atskirų AIFV ar kelių AIFV bendrą poveikį sistemiskai svarbių finansų įstaigų stabilumui ir tinkamam rinkų, kuriose veikia AIFV, funkcionavimui ir į tą poveikį reaguojant;
- b) informacija, gauta iš trečiosios šalies valdžios institucijų, kai tai būtina sisteminei rizikai stebėti;
- c) a ir b punktuose nurodytos informacijos analize ir bet kokios situacijos, kai laikoma, kad vieno ar kelių prižiūrimų AIFV arba vieno ar kelių jų valdomų AIF veikla didina finansų sistemos sistemine riziką, sumaišties rinkose riziką arba ilgalaikiam ekonomikos augimui keliamą riziką, vertinimo duomenimis;
- d) informacija apie priemonės, kurių imtasi, kai vieno ar kelių prižiūrimų AIFV arba vieno ar kelių jų valdomų AIF veikla kelia sistemine riziką arba pavojų tinkamam rinkų, kuriose jie veikia, funkcionavimui.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

117 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2013 m. liepos 22 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. gruodžio 19 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

AIF pozicijos didinimo metodai

1. Neužtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos. Kai investuojamos pasiskolintos piniginės lėšos, jos paprastai didina AIF poziciją visa tų pasiskolintų lėšų suma. Taigi minimali pozicija visuomet yra lygi pasiskolintų lėšų sumai. Ji gali būti didesnė, jei investicijos, realizuotos naudojant pasiskolintas lėšas, vertė yra didesnė nei pasiskolinta suma. Kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, pasiskolintos piniginės lėšos, naudojamos pozicijai finansuoti, į skaičiavimą neįtraukiamos. Jei pasiskolintos piniginės lėšos neinvestuojamos, bet lieka pinigai ar pinigų ekvivalentai, kaip apibrėžta 7 straipsnio a punkte, jos AIF pozicijos nedidins.
2. Užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos. Užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos yra panašios į neužtikrintas pasiskolintas pinigines lėšas, tačiau paskola gali būti užtikrinta turto grupe arba turto vienetu. Jei pasiskolintos piniginės lėšos neinvestuojamos, bet lieka pinigai ar pinigų ekvivalentai, kaip apibrėžta 7 straipsnio a punkte, jie AIF pozicijos nedidins.
3. Konvertuojamos pasiskolintos lėšos. Konvertuojamos pasiskolintos lėšos yra įsigyta skola, kuri tam tikromis aplinkybėmis gali sudaryti sąlygas savininkui ar emitentui konvertuoti tą skolą į kitą turtą. AIF pozicija yra tokių pasiskolintų lėšų rinkos vertė.
4. Palūkanų normų apsikeitimo sandoriai. Palūkanų normų apsikeitimo sandoris yra susitarimas apsikeisti palūkanų normų pinigų srautais, apskaičiuotais naudojant nominaliąją pagrindinę sumą, nustatytais intervalais (mokėjimo datos) per susitarimo galiojimo laikotarpį. Kiekvienos šalies mokėjimo prievolė apskaičiuojama naudojant skirtingą palūkanų normą, remiantis nominaliosiomis pozicijomis.
5. Sandoriai dėl skirtumų. Sandoris dėl skirtumų yra dviejų šalių – investuotojo ir sandorio dėl skirtumų teikėjo – susitarimas sumokėti kitai šaliai bazinio turto kainos pasikeitimo skirtumą. Priklausomai nuo to, kaip kinta kaina, viena šalis sumoka kitai skirtumą tarp kainos sandorio sudarymo metu ir kainos jo galiojimo pabaigoje. Pozicija yra bazinio turto rinkos vertė. Tokia pati tvarka turi būti taikoma finansinėms lažyboms dėl skirtumų (angl. *financial spread bets*).
6. Ateities sandoriai. Ateities sandoris yra susitarimas pirkti ar parduoti nustatytą vertybinių popierių, valiutos, biržos prekių, indekso ar kito turto kiekį nustatytą datą ateityje už iš anksto sutartą kainą. Pozicija yra lygiaverčio bazinio turto rinkos vertė.
7. Bendrosios grąžos apsikeitimo sandoriai. Bendrosios grąžos apsikeitimo sandoris yra susitarimas, pagal kurį viena šalis (bendrosios investicijų grąžos mokėtojas) kitai šaliai (bendrosios investicijų grąžos gavėjui) perveda visą susijusio įsipareigojimo ekonominį rezultatą. Visas ekonominis rezultatas apima pajamas iš palūkanų ir mokesčių, pelną arba nuostolius iš rinkos pokyčių ir kredito nuostolius. AIF pozicija yra lygiaverčio susijusio turto, kuris turi įtakos apsikeitimo sandorio ekonominiam rezultatui, rinkos vertė.
8. Išankstiniai sandoriai. Išankstinis sandoris yra specialioms reikmėms pritaikytas dvišalis susitarimas pasikeisti turtu arba pinigų srautais nustatytą atsiskaitymo dieną ateityje už išankstinę kainą, dėl kurios susitarta sandorio dieną. Viena išankstinio sandorio šalis yra pirkėjas (ilgoji pozicija), kuris sutinka sumokėti išankstinę kainą atsiskaitymo dieną; kita šalis – pardavėjas (trumpoji pozicija), kuris sutinka gauti išankstinę kainą. Sudarant išankstinį sandorį paprastai nereikalaujama sumokėti mokesčio. AIF pozicija yra lygiaverčio bazinio turto rinkos vertė. Ją galima pakeisti sandorio nominaliąja verte, kai ji konservatyvesnė.
9. Pasirinkimo sandoriai. Pasirinkimo sandoris yra susitarimas, pagal kurį pirkėjas už tam tikrą mokesť (premiją) įgyja teisę, bet ne prievolę už sutartą kainą (iš anksto nustatytą arba vykdymo kainą) pirkti arba parduoti tam tikrą bazinio turto kiekį pasibaigus sandorio galiojimui arba iki sandorio galiojimo pabaigos (galiojimo pabaiga). Pasirinkimo pirkti sandoris suteikia teisę pirkti, o pasirinkimo parduoti sandoris suteikia teisę parduoti. Fondo pozicijos ribos bus, viena vertus, potencialiai neribota pozicija ir, kita vertus, pozicija, apribota iki didesnės iš šių verčių: sumokėtos premijos arba to pasirinkimo sandorio rinkos vertės. Pozicija tarp šių dviejų ribų nustatoma kaip pagal delta koeficientą (pasirinkimo sandorio delta koeficientas (delta) rodo tik pasirinkimo sandorio kainos priklausomybę nuo bazinio turto kainos pokyčio) pakoreguotas bazinės pozicijos ekvivalentas. Toks pat metodas turi būti taikomas įterptosioms išvestinėms finansinėms priemonėms, pvz., struktūrizuotiems produktams. Struktūra turėtų būti išskaidoma į sudedamąsias dalis ir turi būti tinkamai atsižvelgiama į išvestinių finansinių priemonių pozicijų sluoksnių poveikį.

10. Atpirkimo sandoriai. Atpirkimo sandoris paprastai įvyksta, kai AIF „parduoda“ vertybinius popierius atvirkštinio atpirkimo sandorio šaliai ir susitaria ateityje juos atpirkti už sutartą kainą. AIF sudaręs šį sandorį patirs finansavimo išlaidų, todėl turės reinvestuoti pinigines įplaukas (faktiškai piniginių užstatą), kad gautų už patirtas finansavimo išlaidas didesnę grąžą. Šis „piniginio užstato“ reinvestavimas reiškia, kad papildoma rinkos rizika teks AIF, todėl į ją būtina atsižvelgti apskaičiuojant bendrą poziciją. „Parduotų“ vertybinių popierių ekonominė rizika ir grąža lieka AIF. Be to, atpirkimo sandoris beveik visada susijęs su finansiniu svirtu, nes bus reinvestuojamas piniginis užstatas. Tuo atveju, kai pagal sandorį gaunamas nepiniginis užstatas ir šis užstatas toliau naudojamas kaip kito atpirkimo sandorio arba akcijų skolinimo susitarimo dalis, visa užstato rinkos vertė turi būti įtraukiama į bendros pozicijos sumą. AIF pozicija padidėja reinvestuota piniginių užstato dalimi.
11. Atvirkštinio atpirkimo sandoriai. Šis sandoris paprastai įvyksta, kai AIF „perka“ vertybinius popierius iš atvirkštinio atpirkimo sandorio šalies ir susitaria ateityje juos vėl parduoti už sutartą kainą. AIF paprastai sudaro šiuos sandorius, kad gautų mažai rizikingą pinigų rinkos tipo grąžą, o „įsigyti“ vertybiniai popieriai naudojami kaip užstatas. Taigi bendra pozicija nesukuriama; AIF taip pat neprisiima „įsigytų“ vertybinių popierių rizikos ir grąžos, t. y. nėra papildomos rinkos rizikos. Tačiau yra galimybė „įsigytus“ vertybinius popierius toliau naudoti kaip atpirkimo sandorio arba vertybinių popierių skolinimo sandorio dalį, kaip aprašyta pirmiau, ir tokiu atveju visa vertybinių popierių rinkos vertė turi būti įtraukiama į bendros pozicijos sumą. Įsigytų vertybinių popierių ekonominė rizika ir grąža lieka sandorio šaliai, todėl AIF pozicija nedidinama.
12. Vertybinių popierių skolinimo sandoriai. Vertybinių popierių skolinimo sandorį sudarantis AIF vertybinių popierių paskolins vertybinius popierius besiskolinančiai sandorio šaliai (kuri paprastai skolinasi vertybinius popierius fizinio skolinčių vertybinių popierių pardavimo sandoriui padengti) už sutartą mokestį. Vertybinius popierius besiskolinanti šalis AIF pateiks piniginių arba nepiniginį užstatą. Bendra pozicija sukuriamą tik tuo atveju, kai piniginis užstatas reinvestuojamas į priemones, išskyrus 7 straipsnio a punkte apibrėžtas priemones. Jei nepiniginis užstatas toliau naudojamas kaip atpirkimo sandorio arba kito vertybinių popierių skolinimo sandorio dalis, visa vertybinių popierių rinkos vertė turi būti įtraukiama į bendros pozicijos sumą, kaip aprašyta pirmiau. Pozicija sukuriamą tokiu mastu, kokiu reinvestuojamas piniginis užstatas.
13. Vertybinių popierių skolinimosi sandoriai. Vertybinių popierių skolinimosi sandorį sudarantis AIF pasiskolins vertybinių popierių iš vertybinius popierius skolinančios sandorio šalies už sutartą mokestį. Tuomet AIF parduos vertybinių popierių rinkoje. AIF turi trumpąją to vertybinio popieriaus poziciją. Jei pardavimo pinigines įplaukas reinvestuojamos, dėl to taip pat padidės AIF pozicija. Pozicija yra parduotų skolinčių vertybinių popierių rinkos vertė; papildoma pozicija sukuriamą tokiu mastu, kokiu gauti pinigai reinvestuojami.
14. Kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandoriai. Kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandoris (CDS) yra kredito išvestinės finansinės priemonės susitarimas, kuris suteikia pirkėjui apsaugą (paprastai gražinama visa suma) tuo atveju, jei susijęs subjektas nevykdo įsipareigojimų arba patiria kredito įvykį. Kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandorio pardavėjas mainais iš pirkėjo gauna reguliarius mokestį, vadinamą kredito kainų skirtumu (angl. *spread*). Apsaugos pardavėjo pozicija yra didesnė iš šių verčių: bazinio susijusio turto rinkos vertė arba kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandorio nominalioji vertė. Apsaugos pirkėjo pozicija yra bazinio susijusio turto rinkos vertė.

II PRIEDAS

Išvestinių finansinių priemonių konvertavimo metodikos

1. Sąraše išvardytoms standartinėms išvestinėms finansinėms priemonėms (sąrašas nebaigtinis) taikomi šie konvertavimo metodai:

a) Ateities sandoriai

- Obligacijų ateities sandoris: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis * pigiausios susijusios obligacijos rinkos vertė
- Palūkanų normos ateities sandoris: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis
- Valiutos ateities sandoris: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis
- Akcijų ateities sandoris: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis * bazinės akcijos rinkos kaina
- Indekso ateities sandoriai: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis * indekso vertė

b) Paprastieji pasirinkimo sandoriai (išgyti ir (arba) parduoti pasirinkimo pirkti sandoriai ir pasirinkimo parduoti sandoriai)

- Paprastasis obligacijų pasirinkimo sandoris: nominalioji sandorio vertė * bazinės susijusios obligacijos rinkos vertė * delta
- Paprastasis akcijų pasirinkimo sandoris: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis * bazinės akcijos rinkos vertė * delta
- Paprastasis palūkanų normos pasirinkimo sandoris: nominalioji sandorio vertė * delta
- Paprastasis valiutos pasirinkimo sandoris: nominalioji sandorio dėl valiutos išpareigojimo (išpareigojimų) vertė * delta
- Paprastieji indekso pasirinkimo sandoriai: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis * indekso vertė * delta
- Paprastieji pasirinkimo sandoriai dėl ateities sandorių: sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis * bazinio turto rinkos vertė * delta
- Paprastieji pasirinkimo sandoriai dėl apsikeitimo sandorių: susijusio apsikeitimo sandorio išpareigojimų metodu konvertuota suma * delta
- Pirmumo teisės ir varantų sandoriai: akcijų (obligacijų) skaičius * bazinės su sandoriu susijusios priemonės rinkos vertė * delta

c) Apsikeitimo sandoriai

- Paprastieji infliacijos ir fiksuotųjų (kintamųjų) palūkanų normos apsikeitimo sandoriai: nominalioji sandorio vertė
- Valiutos apsikeitimo sandoriai: nominalioji valiutos išpareigojimo (išpareigojimų) vertė
- Skirtingų valiutų palūkanų normų apsikeitimo sandoriai: nominalioji valiutos išpareigojimo (išpareigojimų) vertė
- Bazinis bendrosios grąžos apsikeitimo sandoris: susijusio turto bazinė rinkos vertė
- Nebazinis bendrosios grąžos apsikeitimo sandoris: abiejų bendrosios grąžos apsikeitimo sandorio dalių sukaupta bazinė rinkos vertė
- Vieno pavadinimo kredito išpareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris:
 - Apsaugos pardavėjo atveju – didesnioji iš šių verčių: bazinio susijusio turto rinkos vertė arba kredito išpareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorio nominalioji vertė.
 - Apsaugos pirkėjo atveju – bazinio susijusio turto rinkos vertė
- Sandoris dėl skirtumų: akcijų (obligacijų) skaičius * bazinės su sandoriu susijusios priemonės rinkos vertė

d) Išankstiniai sandoriai

- Išankstinis valiutos keitimo sandoris: nominalioji valiutos išpareigojimo (išpareigojimų) vertė
- Išankstinis palūkanų normos sandoris: nominalioji vertė

e) Finansinio svarto pozicija pagal indeksus su įterptuoju finansiniu svartu

Išvestinės finansinės priemonės, suteikiančios finansinio svarto poziciją pagal bazinį indeksą, arba indeksų, įterptųjų finansinio svarto poziciją portfelyje, atveju atitinkamam turtui turi būti taikomas standartinis išpareigojimų metodas.

2. Sąraše išvardytoms finansinėms priemonėms su įterptomomis išvestinėmis finansinėms priemonėms (sąrašas nebaigtinis) taikomi šie konvertavimo metodai:

- Konvertuojamosios obligacijos: susijusių akcijų skaičius * bazinių susijusių akcijų rinkos vertė * delta
- Su kreditu susiję vekseliai: bazinio susijusio turto rinkos vertė
- Iš dalies apmokėti vertybiniai popieriai: akcijų (obligacijų) skaičius * bazinių su sandoriu susijusių priemonių rinkos vertė
- Pirmumo teisės ir varantų sandoriai: akcijų (obligacijų) skaičius * bazinės su sandoriu susijusios priemonės rinkos vertė * delta

3. Nestandartinių išvestinių finansinių priemonių pavyzdžių ir susijusių taikomų įsipareigojimų metodikų sąrašas:

- Variacijos apsikeitimo sandoriai: variacijos apsikeitimo sandoriai yra sutartys, suteikiančios investuotojams galimybę įgyti poziciją bazinio turto variacijos (kintamumo kvadratu) atžvilgiu ir visų pirma sudaryti sandorius dėl ateityje gautino (arba istorinio) turto vertės kintamumo ir esamo numanomo turto vertės kintamumo skirtumo. Vadovaujantis rinkos praktika, iš anksto nustatyta kaina ir variacijos nominalioji vertė išreiškiamos pagal kintamumą. Variacijos nominalioji vertė apskaičiuojama taip:

$$\text{Variacijos nominalioji vertė} = \frac{\text{Vega nominalioji vertė}}{2 \times \text{iš anksto nustatyta kaina}}$$

Vega nominalioji vertė yra teorinis rodiklis, rodantis, koks pelnas arba nuostolis būtų gautas, jeigu kintamumas pasikeistų 1 %.

Kadangi realizuotas kintamumas negali būti neigiamas, didžiausi apsikeitimo sandorio ilgosios pozicijos nuostoliai yra žinomi. Didžiausi apsikeitimo sandorio trumposios pozicijos nuostoliai dažniausiai ribojami nustačius kintamumo viršutinę ribą. Nenustačius viršutinės ribos, galimi apsikeitimo sandorio trumposios pozicijos nuostoliai yra neriboti.

Šiam sandoriui t laiku taikoma konvertavimo metodika:

Variacijos nominalioji vertė * (esama) variacija_t (be kintamumo viršutinės ribos)

Variacijos nominalioji vertė * min [(esama) variacija_t; kintamumo viršutinė riba²] (su kintamumo viršutine riba)

čia: (esama) variacija_t yra realizuoto ir numanomo kintamumo, pakelto antruoju laipsniu, funkcija; konkrečiau:

$$(\text{esama}) \text{ variacija}_t = \frac{t}{T} \times \text{realizuotas kintamumas } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{numanomas kintamumas } (t,T)^2$$

- Kintamumo apsikeitimo sandoriai

Pagal analogiją su variacijos apsikeitimo sandoriais, kintamumo apsikeitimo sandoriams turėtų būti taikomos tokios konvertavimo formulės:

— Vega nominalioji vertė * (esamas) kintamumas_t (be kintamumo viršutinės ribos)

— Vega nominalioji vertė * min [(esamas) kintamumas_t; kintamumo viršutinė riba] (su kintamumo viršutine riba)

čia: (esamas) kintamumas_t yra realizuoto ir numanomo kintamumo funkcija.

4. Barjero (suaktyvinimo arba galiojimo nutraukimo, angl. *knock-in knock-out*) pasirinkimo sandoriai

Sandorių skaičius * nominalusis sandorio dydis * bazinės akcijos rinkos vertė * delta

III PRIEDAS

Trukmės ir užskaitos taisyklės

1. Palūkanų normos išvestinė finansinė priemonė konvertuojama į jai lygiavertę bazinio turto poziciją pagal toliau pateiktą metodiką.

Kiekvienos palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės lygiavertė bazinio turto pozicija apskaičiuojama jos trukmę dalijant iš AIF siektinos trukmės ir dauginant iš lygiavertės bazinio turto pozicijos:

$$\text{Lygiavertė bazinio turto pozicija} = \frac{\text{trukmė}_{\text{IFP}}}{\text{trukmė}_{\text{siektina}}} \times \text{KV}_{\text{išvestinė finansinė priemonė}}$$

čia:

- $\text{trukmė}_{\text{IFP}}$ yra palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės (IFP) trukmė (išvestinės finansinės priemonės rinkos vertės priklausomybė nuo palūkanų normos pokyčių),
- $\text{trukmė}_{\text{siektina}}$ atitinka investavimo strategiją, tikslines pozicijas, bet kuriuo metu tikėtiną rizikos lygį ir kitu atveju bus reguliuojama. Ji taip pat atitinka portfelio trukmę normaliomis rinkos sąlygomis,
- $\text{KV}_{\text{išvestinė finansinė priemonė}}$ yra išvestinės finansinės priemonės pozicijos konvertuota vertė, kaip apibrėžta II priede.

2. Lygiavertės bazinio turto pozicijos, apskaičiuotos pagal 1 dalį, tarpusavyje užskaitomos taip:

- a) Kiekviena palūkanų normos išvestinė finansinė priemonė priskiriama atitinkamam terminų intervalui iš šios terminų intervalų grupės:

Terminų intervalai

1. 0–2 metai
2. 2–7 metai
3. 7–15 metų
4. > 15 metų

- b) Ilgosios ir trumposios lygiavertės bazinio turto pozicijos tarpusavyje užskaitomos kiekviename terminų intervale. Suma, gauta atlikus pirmosios ir pastarosios pozicijų tarpusavio užskaitą, yra užskaitoma suma tame terminų intervale.

- c) Pradedant nuo trumpiausio terminų intervalo, tarpusavyje užskaitomos sumos tarp dviejų gretimų terminų intervalų apskaičiuojamos tarpusavyje užskaitant likusias į tarpusavio užskaitą neįtrauktos ilgosios (arba trumposios) pozicijos sumą terminų intervale (i) su likusios į tarpusavio užskaitą neįtrauktos trumposios (ilgosios) pozicijos suma terminų intervale (i + 1).

- d) Pradedant nuo trumpiausio terminų intervalo, užskaitomos sumos tarp dviejų nutolusių terminų intervalų, kuriuos skiria vienas intervalas, apskaičiuojamos tarpusavyje užskaitant likusias į tarpusavio užskaitą neįtrauktos ilgosios (arba trumposios) pozicijos sumą terminų intervale (i) su likusios į tarpusavio užskaitą neįtrauktos trumposios (ilgosios) pozicijos suma terminų intervale (i + 2).

- e) Apskaičiuojama dviejų labiausiai nutolusių terminų intervalų likusių į tarpusavio užskaitą neįtrauktų ilgųjų ir trumpųjų pozicijų užskaitoma suma.

3. AIF savo pozicijas apskaičiuoja kaip toliau nurodytų absoliučiąjų verčių sumą:

- 0 % kiekviename terminų intervale tarpusavyje užskaitomos sumos,
- 40 % tarpusavyje užskaitomų sumų tarp dviejų gretimų terminų intervalų (i) ir (i + 1),
- 75 % tarpusavyje užskaitomų sumų tarp dviejų nutolusių terminų intervalų, kuriuos skiria vienas intervalas, t. y. terminų intervalų (i) ir (i + 2),
- 100 % tarpusavyje užskaitomų sumų tarp dviejų labiausiai nutolusių terminų intervalų, ir
- 100 % likusių į tarpusavio užskaitą neįtrauktų pozicijų.

IV PRIEDAS

Ataskaitų šablonai. AIFV

(Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies d punktas ir 24 straipsnis)

Su AIFV susijusi teiktina informacija

(Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies d punktas ir 24 straipsnio 1 dalis)

		Svarbiausia rinka/priemonė	Antra pagal svarbą rinka/priemonė	Trečia pagal svarbą rinka/priemonė	Ketvirta pagal svarbą rinka/priemonė	Penkta pagal svarbą rinka/priemonė
1	Pagrindinės rinkos, kuriose jis prekiauja savo valdomų AIF vardu					
2	Pagrindinės priemonės, kuriomis jis prekiauja savo valdomų AIF vardu					
3	Visų valdomų AIF valdomo turto vertės, apskaičiuotos pagal 2 straipsnį	Bazine valiuta (jei ji vienoda visiems AIF)			EUR	
	Pateikti rinkų oficialius pavadinimus, vietą ir jurisdikciją					

Išsamus visų AIF valdytojo valdomų AIF sąrašas

paprastai teikiamas kiekvieno ketvirčio pabaigoje

(Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 3 dalis)

AIF pavadinimas	Fondo identifikavimo kodas					Sukūrimo data	AIF tipas (rizikos draudimo fondas, privatus kapitalo fondas, nekilnojamojo turto fondas, fondų fondas, kita (*))	GTV	ES AIF: Taip/Ne

(*) Jei pasirinktas variantas „kita“, nurodyti strategiją, kuri geriausiai apibūdina AIF tipą.

Piniginės vertės turėtų būti nurodomos AIF bazine valiuta.

Ataskaitų šablonai. AIF

(Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies d punktas ir 24 straipsnis)

Su AIF susijusi teiktina informacija

(Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalies d punktas ir 24 straipsnio 1 dalis)

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
AIF identifikavimas			
1	AIF pavadinimas		ES AIF: taip/ne
2	Fondo valdytojas <i>(Oficialus pavadinimas ir standartinis kodas, kai yra)</i>		ES AIFV: taip/ne
3	Fondo identifikavimo kodai, kai taikoma		
4	AIF sukūrimo data		
5	AIF buvimo vieta		
6	AIF pagrindinio (-ių) maklerio (-ių) identifikavimas <i>(Oficialus pavadinimas ir standartinis kodas, kai yra)</i>		
7	AIF bazinė valiuta pagal ISO 4217 ir valdomas turtas, apskaičiuotas pagal 2 straipsnį	Valiuta	Visas valdomas turtas
8	Trijų pagrindinių finansavimo šaltinių jurisdikcijos (išskyrus investuotojų įsigytus AIF investicinius vienetus ar akcijas)		
9	Vyraujantis AIF tipas <i>(pasirinkti vieną)</i>	Rizikos draudimo fondas Privataus kapitalo fondas Nekilnojamojo turto fondas Fondų fondas Kita Nė vienas	
10	Investavimo strategijų suskirstymas <i>(Pateikti AIF investavimo strategijų suskirstymą, atsižvelgiant į vyraujančią AIF tipą, pasirinktą atsakant į 1 klausimą. Daugiau informacijos, kaip pildyti šią skiltį, pateikiama aiškinamosiose gairėse)</i>		

Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
	Nurodyti strategiją, kuri geriausiai apibūdina AIF strategiją	GTV dalis (%)
<p>a) Rizikos draudimo fondo strategijos <i>(Pildyti šią skiltį, jei atsakydami į 1 klausimą kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „Rizikos draudimo fondą“)</i></p>		
<p>Nurodyti rizikos draudimo fondo strategijas, kurios geriausiai apibūdina AIF strategijas</p> <p>Akcijos: ilgųjų pozicijų strategija (<i>Long bias</i>)</p> <p>Akcijos: ilgųjų/trumpųjų pozicijų strategija (<i>Long/Short</i>)</p> <p>Akcijos: rinkos atžvilgiu neutrali strategija (<i>Market Neutral</i>)</p> <p>Akcijos: trumpųjų pozicijų strategija (<i>Short Bias</i>)</p> <p>Santykinė vertė: fiksuotųjų pajamų arbitražas (<i>Fixed Income Arbitrage</i>)</p> <p>Santykinė vertė: konvertuojamųjų obligacijų arbitražas (<i>Convertible Bond Arbitrage</i>)</p> <p>Santykinė vertė: kintamumo arbitražas (<i>Volatility Arbitrage</i>)</p> <p>Įvykiais pagrįsta strategija: nuvertėję vertybiniai popieriai/restruktūrizavimas (<i>Distressed/Restructuring</i>)</p> <p>Įvykiais pagrįsta strategija: rizikos arbitražas/susijungimų arbitražas (<i>Risk Arbitrage/Merger Arbitrage</i>)</p> <p>Įvykiais pagrįsta strategija: akcijos – specialios situacijos (<i>Equity Special Situations</i>)</p> <p>Kreditas: ilgųjų/trumpųjų pozicijų strategija (<i>Credit Long/Short</i>)</p> <p>Kreditas: turtu užtikrintas skolinimas (<i>Asset Based Lending</i>)</p> <p>Makro</p> <p>Valdomi ateities sandoriai/prekybos biržos prekėmis konsultantai (<i>Managed Futures/CTA</i>): fundamentali</p> <p>Valdomi ateities sandoriai/prekybos biržos prekėmis konsultantai (<i>Managed Futures/CTA</i>): kiekybinė</p> <p>Daugialypės strategijos (<i>Multi-strategy</i>) rizikos draudimo fondas</p> <p>Kita rizikos draudimo fondo strategija</p>		
<p>b) Privataus kapitalo strategijos <i>(Pildyti šią skiltį, jei atsakydami į 1 klausimą kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „Privataus kapitalo fondą“)</i></p>		
<p>Nurodyti privataus kapitalo fondo strategijas, kurios geriausiai apibūdina AIF strategijas</p> <p>Rizikos kapitalas (<i>Venture Capital</i>)</p> <p>Augimo kapitalas (<i>Growth Capital</i>)</p> <p>Tarpinis kapitalas (<i>Mezzanine Capital</i>)</p> <p>Daugialypės strategijos (<i>Multi-strategy</i>) privataus kapitalo fondas</p> <p>Kita privataus kapitalo fondo strategija</p>		

Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
<p>c) Nekilnojamojo turto strategijos <i>(Pildyti šią skiltį, jei atsakydami į 1 klausimą kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „Nekilnojamojo turto fondą“)</i></p>		
<p>Nurodyti nekilnojamojo turto fondo strategijas, kurios geriausiai apibūdina AIF strategijas</p> <p>Gyvenamosios paskirties nekilnojamasis turtas</p> <p>Komerčinės paskirties nekilnojamasis turtas</p> <p>Pramoninės paskirties nekilnojamasis turtas</p> <p>Daugialypės strategijos (Multi-strategy) nekilnojamojo turto fondas</p> <p>Kita nekilnojamojo turto strategija</p>		
<p>d) Fondų fondo strategijos <i>(Pildyti šią skiltį, jei atsakydami į 1 klausimą kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „Fondų fondą“)</i></p>		
<p>Nurodyti fondų fondo strategijas, kurios geriausiai apibūdina AIF strategijas</p> <p>Rizikos draudimo fondų fondas</p> <p>Privataus kapitalo fondų fondas</p> <p>Kitas fondų fondas</p>		
<p>e) Kitos strategijos <i>(Pildyti šią skiltį, jei atsakydami į 1 klausimą kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „Kita“)</i></p>		
<p>Nurodyti kitas strategijas, kurios geriausiai apibūdina AIF strategijas</p> <p>Biržos prekių fondas</p> <p>Akcijų fondas</p> <p>Fiksuotųjų pajamų fondas</p> <p>Infrastruktūros fondas</p> <p>Kitas fondas</p>		

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
Pagrindinės pozicijos ir didžiausia koncentracija			
11	Pagrindinės priemonės, kuriomis AIF prekiauja		
	Priemonės tipas/priemonės kodas	Vertė (apskaičiuota pagal AIFVD 3 straipsnį)	Ilgoji/trumpoji pozicija
	Svarbiausia priemonė		
	2-a pagal svarbą priemonė		
	3-a pagal svarbą priemonė		
	4-a pagal svarbą priemonė		
	5-a pagal svarbą priemonė		
12	Geografinė sritis		
	Pateikti AIF turimų investicijų geografinį suskirstymą pagal AIF viso grynojo turto vertės procentinę dalį	% GTV	
	Afrika		
	Azija ir Ramiojo vandenyno regionas (išskyrus Artimuosius Rytus)		
	Europa (EEE)		
	Europa (išskyrus EEE)		
	Artimieji Rytai		
	Šiaurės Amerika		
	Pietų Amerika		
	Viršnacionalinė/daugiaregioninė sritis		

Duomenų tipas	Pateikiami duomenys
---------------	---------------------

13 **10 pagrindinių AIF pozicijų ataskaitų teikimo datą** (vertingiausių absoliučiąja verte):

	Turto/įsipareigojimo tipas	Turto/įsipareigojimo pavadinimas/aprašymas	Vertė (apskaičiuota pagal 3 straipsnį)	Bendrosios rinkos vertės %	Ilgoji/trumpoji pozicija	Sandorio šalis (kai tinka)
1-a						
2-a						
3-a						
4-a						
5-a						
6-a						
7-a						
8-a						
9-a						
10-a						

14 **5 didžiausios portfelio koncentracijos:**

	Turto/įsipareigojimo tipas	Rinkos pavadinimas/aprašymas	Agreguotos pozicijos vertė (apskaičiuota pagal 3 straipsnį)	Bendrosios rinkos vertės %	Ilgoji/trumpoji pozicija	Sandorio šalis (kai tinka)
1-a						
2-a						
3-a						
4-a						
5-a						

	Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
15	Tipiškas sandorio/pozicijos dydis <i>(Pildyti šią skiltį, jei atsakydami į 1 klausimą kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „privataus kapitalo fondą“)</i>	<i>[Pasirinkti vieną]</i> Labai mažas Mažas Mažesnis už rinkos vidurkį Didesnis už rinkos vidurkį Didelis Labai didelis	
16	Pagrindinės rinkos, kuriose prekiauja AIF <i>[rašyti rinkos su didžiausia pozicija pavadinimą ir identifikatorių (pvz., rinkos identifikavimo kodą), kai yra</i> <i>[rašyti rinkos su antra pagal dydį pozicija pavadinimą ir identifikatorių (pvz., rinkos identifikavimo kodą), kai yra</i> <i>[rašyti rinkos su trečia pagal dydį pozicija pavadinimą ir identifikatorių (pvz., rinkos identifikavimo kodą), kai yra</i>		
17	Investuotojų koncentracija Nurodyti apytikslių AIF akcinio kapitalo procentinę dalį, priklausančią penkiems tikriesiems savininkams, kurie turi didžiausią AIF akcinio kapitalo dalį (kaip AIF apyvartoje esančių investicinių vienetų ir (arba) akcijų procentinę dalį; nustatyti tikruosius savininkus, kai žinoma ar įmanoma) Investuotojų koncentracija pagal investuotojų statusą (įvertis, jei tikslios informacijos nėra): — Profesionalūs klientai (kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB (FPRD)); — Mažmeniniai investuotojai:	%	

Piniginės vertės turėtų būti nurodomos AIF bazine valiuta.

Su AIF susijusi kompetentingoms institucijoms teiktina informacija

(Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 2 dalis)

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
AIF identifikavimas			
1	AIF pavadinimas	ES AIF: taip/ne	
2	Fondo valdytojas	ES AIFV: taip/ne	
1	AIF pavadinimas		
2	Fondo valdytojas		
3	Fondo identifikavimo kodai, kai taikoma		
4	AIF sukūrimo data		
5	AIF bazinė valiuta pagal ISO 4217 ir valdomas turtas, apskaičiuotas pagal 2 straipsnį	Valiuta	Visas valdomas turtas
6	AIF pagrindinio (-ių) maklerio (-ių) identifikavimas		
7	Trijų pagrindinių finansavimo šaltinių jurisdikcijos		
Priemonės, kuriomis prekiaujama, ir atskiros pozicijos			
8	Atskiros pozicijos, kuriomis AIF prekiauja, ir pagrindinės turto, į kurį AIF investavo, kategorijos ataskaitų teikimo data:		
	a) Vertybiniai popieriai	<i>Ilgoji vertė</i>	<i>Trumpoji vertė</i>
	Pinigai ir pinigų ekvivalentai		
	<i>Iš kurių:</i>	<i>Indėlių sertifikatai</i>	
		<i>Komerciniai vekseliai</i>	
		<i>Kiti indėliai</i>	
		<i>Kiti pinigai ir pinigų ekvivalentai (išskyrus Vyriausybės vertybinius popierius)</i>	
	Į biržos sąrašus įtrauktos akcijos		
	<i>Iš kurių:</i>	<i>Išleistos finansų įstaigų</i>	
		<i>Kitos į biržos sąrašus įtrauktos akcijos</i>	
	Į biržos sąrašus neįtrauktos akcijos		
	Įmonių obligacijos, išleistos ne finansų įstaigų		
	<i>Iš kurių:</i>	<i>Investicinis reitingas</i>	

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
		Neinvesticinis reitingas	
Įmonių obligacijos, išleistos finansų įstaigų			
Iš kurių:		Investicinis reitingas	
		Neinvesticinis reitingas	
Valstybės obligacijos			
Iš kurių:		ES obligacijos, kurių likutinis terminas – nuo 0 iki 1 metų	
		ES obligacijos, kurių likutinis terminas – daugiau nei 1 metai	
		Ne G10 obligacijos, kurių likutinis terminas – nuo 0 iki 1 metų	
		Ne G10 obligacijos, kurių likutinis terminas – daugiau nei 1 metai	
Konvertuojamosios obligacijos, išleistos ne finansų įstaigų			
Iš kurių:		Investicinis reitingas	
		Neinvesticinis reitingas	
Konvertuojamosios obligacijos, išleistos finansų įstaigų			
Iš kurių:		Investicinis reitingas	
		Neinvesticinis reitingas	

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
Paskolos			
Iš kurių:	Paskolos su finansiniu svertu		
	Kitos paskolos		
Struktūrizuoti/vertybiniais popieriais pakeisti produktai			
Iš kurių:	Turtu užtikrinti vertybiniai popieriai (ABS)		
	Būsto hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai (RMBS)		
	Komercinė hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai (CMBS)		
	Agentūros hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai (Agency MBS)		
	Turtu padengti komerciniai vekseliai (ABCP)		
	Užstatu užtikrinti skoliniai įsipareigojimai (CDO)/užstatu užtikrinti paskolos įsipareigojimai (CLO)		
	Struktūrizuoti sertifikatai		
	Produktai, kuriais prekiaujama biržoje (ETP)		
	Kita		
b) Išvestinės finansinės priemonės		<i>Ilgoji vertė</i>	<i>Trumpoji vertė</i>
Akcijų išvestinės finansinės priemonės			
Iš kurių:	Susijusios su finansų įstaigomis		
	Kitos akcijų išvestinės finansinės priemonės		

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
Fiksuotųjų pajamų išvestinės finansinės priemonės			
Kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsaugos sandoriai (CDS)			
Iš kurių:	Vieno pavadinimo finansiniai CDS		
	Vieno pavadinimo valstybės CDS		
	Vieno pavadinimo kiti CDS		
	Indekso CDS		
	Sudėtingi (įskaitant susijusius su kredito įsipareigojimų neįvykdymo segmentais)		
		Bendroji vertė	
Užsienio valiutos keitimas (investavimo tikslais)			
Palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės			
		Ilgoji vertė	Trumpoji vertė
Biržos prekių išvestinės finansinės priemonės			
Iš kurių:	Energija		
	iš jų:		
	— Žalia nafta		
	— Gamtinės dujos		
	— Elektros energija		
	Taurieji metalai		
	iš jų: Auksas		
	Kitos biržos prekės		
	iš jų:		
	— Pramoniniai metalai		
	— Gyvuliai		

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
	— Žemės ūkio produktai		
Kitos išvestinės finansinės priemonės			
c) Fizinis (nekilnojamas/materialusis) turtas		Ilgoji vertė	
Fizinis turtas: nekilnojamas turtas			
Iš kurio:	Gyvenamosios paskirties nekilnojamas turtas		
	Komercinės paskirties nekilnojamas turtas		
Fizinis turtas: biržos prekės			
Fizinis turtas: mediena			
Fizinis turtas: meno kūriniai ir kolekciniai daiktai			
Fizinis turtas: transporto priemonės			
Fizinis turtas: kita			
d) Kolektyvinio investavimo subjektai		Ilgoji vertė	
Investicijos į KIS, kuriuos valdo AIFV			
Iš kurių:	Pinigų rinkos fondai ir pinigų valdymo KIS		
	Fondai, kurių akcijomis prekiaujama biržoje (ETF)		
	Kiti KIS		
Investicijos į KIS, kurių AIFV nevaldo			
Iš kurių:	Pinigų rinkos fondai ir pinigų valdymo KIS		
	Fondai, kurių akcijomis prekiaujama biržoje (ETF)		

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
	Kiti KIS		
e) Investicijos į kitų klasių turtą		<i>Ilgoji vertė</i>	<i>Trumpoji vertė</i>
Visas kitas turtas			
9 Apyvartos vertė kiekvienoje turto klasėje per ataskaitinius mėnesius			
a) Vertybiniai popieriai		<i>Rinkos vertė</i>	
Pinigai ir pinigų ekvivalentai			
Į biržos sąrašus įtrauktos akcijos			
Į biržos sąrašus neįtrauktos akcijos			
Įmonių obligacijos, išleistos ne finansų įstaigų			
<i>Iš kurių:</i>	<i>Investicinis reitingas</i>		
	<i>Neinvesticinis reitingas</i>		
Įmonių obligacijos, išleistos finansų įstaigų			
Valstybės obligacijos			
<i>Iš kurių:</i>	<i>ES valstybių narių obligacijos</i>		
	<i>ES nepriklausančių valstybių obligacijos</i>		
Konvertuojamosios obligacijos			
Paskolos			
Struktūrizuoti/vertybiniais popieriais pakeisti produktai			

	Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
		Nominalioji vertė	Rinkos vertė
b) Išvestinės finansinės priemonės			
Akcijų išvestinės finansinės priemonės			
Fiksuotųjų pajamų išvestinės finansinės priemonės			
Kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsaikavimo sandoriai (CDS)			
Užsienio valiutos keitimas (investavimo tikslais)			
Palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės			
Biržos prekių išvestinės finansinės priemonės			
Kitos išvestinės finansinės priemonės			
c) Fizinis (nekilnojamasis/materialusis) turtas		Rinkos vertė	
Fizinis turtas: biržos prekės			
Fizinis turtas: nekilnojamasis turtas			
Fizinis turtas: mediena			
Fizinis turtas: meno kūriniai ir kolekciniai daiktai			
Fizinis turtas: transporto priemonės			
Fizinis turtas: kita			
d) Kolektyvinio investavimo subjektai			
e) Kitų klasių turtas			
Pozicijų valiuta			

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
10	Bendra trumpoji ir ilgoji pozicijų vertė (prieš apsidraudžiant nuo valiutos rizikos) pagal šias valiutų grupes:	<i>Ilgoji vertė</i>	<i>Trumpoji vertė</i>
	AUD		
	CAD		
	CHF		
	EUR		
	GBP		
	HKD		
	JPY		
	USD		
	Kita		
11	Tipiškas sandorio/pozicijos dydis (Pildyti šią skiltį, jei pirmiau kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „privataus kapitalo fondą“)	<p><i>[Pasirinkti vieną]</i></p> <p>Labai mažas (< 5 mln. EUR)</p> <p>Mažas (nuo 5 mln. EUR iki < 25 mln. EUR)</p> <p>Mažesnis už rinkos vidurkį (nuo 25 mln. EUR iki < 150 mln. EUR)</p> <p>Didesnis už rinkos vidurkį (nuo 150 mln. EUR iki 500 mln. EUR)</p> <p>Didelis (nuo 500 mln. EUR iki 1 mlrd. EUR)</p> <p>Labai didelis (1 mlrd. EUR ir daugiau)</p>	

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
12	Lemiamą įtaką [žr. Tarybos direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnį (OL L 193, 1983 7 18, p. 1)] (Pildyti šią skiltį, jei pirmiau kaip vyraujančią AIF tipą pasirinkote „privataus kapitalo fondą“; prašom pildyti apie kiekvieną bendrovę, kuriai AIF daro lemiamą įtaką (jei tokios įtakos nėra, palikti tuščią), kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje)	Pavadinimas	Balsavimo teisių % Sandorio tipas
AIF rizikos pobūdis			
	1. Rinkos rizikos pobūdis		
13	Numatoma metinė investicijų grąža/vidinė grąžos norma normaliomis rinkos sąlygomis (%)		
	Grynosios nuosavybės delta (NET Equity Delta)		
	Grynoji DV01:		
	Grynoji CS01:		
	2. Sandorio šalies rizikos pobūdis		
14	Prekybos ir tarpuskaitos mechanizmai		
	a) Apskaičiuotas vertybinių popierių, kuriais prekiaujama, % (pagal rinkos vertę) (jei vertybiniais popieriais neprekiuojama, palikti tuščią)	%	
	Reguliuojamoje biržoje		
	Ne biržoje		
	b) Apskaičiuotas išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, % (pagal prekybos apimtį): (jei išvestinėmis finansinėmis priemonėmis neprekiuojama, palikti tuščią)	%	
	Reguliuojamoje biržoje		
	Ne biržoje		

	Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
	c) Apskaičiuotas % išvestinių finansinių priemonių sandorių, kurių tarpuskaitą vykdo: <i>(jei išvestinėmis finansinėmis priemonėmis neprekiuojama, palikti tuščią)</i>	%	
	Pagrindinė sandorio šalis		
	Dvi šalys		
	d) Apskaičiuotas % atpirkimo sandorių (pagal rinkos vertę), kurių tarpuskaitą vykdo: <i>(jei atpirkimo sandoriais neprekiuojama, palikti tuščią)</i>	%	
	Pagrindinė sandorio šalis		
	Dvi šalys		
	Trys šalys		
15	Užstato ir kitos kredito paramos priemonės, kuriuos AIF pateikė visoms sandorio šalims, vertė		
	a) Pinigų ir pinigų ekvivalentų forma pateikto užstato vertė		
	b) Kitų vertybinių popierių forma (išskyrus pinigus ir pinigų ekvivalentus) pateikto užstato vertė		
	c) Kito pateikto užstato ir kredito paramos priemonės vertė (įskaitant akredityvų ir panašios trečiosios šalies kredito paramos priemonės nominaliąją sumą)		
16	Kokią procentinę užstato ir kitos kredito paramos priemonės, kuriuos ataskaitą teikiantis fondas pateikė sandorio šalims, sumos dalį sandorio šalys iš naujo įkeičia pagal hipotekos sutartį?		
17	Penkių svarbiausių sandorio šalių (išskyrus pagrindines sandorio šalis) pozicijos		
	a) Nurodyti penkis svarbiausias sandorio šalis, kurių atžvilgiu AIF turi didžiausią rinkos verte įvertintą grynąją sandorio šalies kredito poziciją, įvertintą kaip AIF GTV procentinė dalis	<i>Pavadinimas</i>	<i>Bendra pozicija</i>
	1 sandorio šalis		

	Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
	2 sandorio šalis		
	3 sandorio šalis		
	4 sandorio šalis		
	5 sandorio šalis		
	b) Nurodyti penkis svarbiausias sandorio šalis, kurios AIF atžvilgiu turi didžiausią rinkos verte įvertintą grynąją sandorio šalies kredito poziciją, įvertintą kaip AIF GTV procentinė dalis	<i>Pavadinimas</i>	<i>Bendra pozicija</i>
	1 sandorio šalis		
	2 sandorio šalis		
	3 sandorio šalis		
	4 sandorio šalis		
	5 sandorio šalis		
18	Tiesioginė tarpuskaita per pagrindines sandorio šalis		
	a) Ar per ataskaitinį laikotarpį AIF vykdė kokių nors sandorių tarpuskaitą tiesiogiai per pagrindinę sandorio šalį?	Taip Ne (jei ne, praleisti likusią klausimo dalį ir pereiti prie 21 klausimo)	
	b) Jei atsakėte teigiamai 18 skilties a punkte, nurodykite tris svarbiausias pagrindines sandorio šalis, atsižvelgiant į grynąją kredito poziciją	<i>Pavadinimas</i>	<i>Turima vertė</i>
	1 pagrindinė sandorio šalis <i>(jei netaikoma, palikti tuščią)</i>		
	2 pagrindinė sandorio šalis <i>(jei netaikoma, palikti tuščią)</i>		
	3 pagrindinė sandorio šalis <i>(jei netaikoma, palikti tuščią)</i>		
	3. Likvidumo pobūdis		
	Portfelio likvidumo pobūdis		

		Duomenų tipas					Pateikiami duomenys		
19	Investuotojų likvidumo pobūdis Portfelio procentinė dalis, kurią galima likviduoti per:								
	1 dieną arba trumpesnį laiką	2–7 dienas	8–30 dienų	31–90 dienų	91–180 dienų	181–365 dienas	daugiau kaip 365 dienas		
20	Pinigų, kuriems netaikomi apribojimai, vertė								
	Investuotojų likvidumo pobūdis								
21	Investuotojų likvidumo pobūdis Investuotojų akcijų procentinė dalis (išreikšta AIF GTV %), kurią galima išpirkti per:								
	1 dieną arba trumpesnį laiką	2–7 dienas	8–30 dienų	31–90 dienų	91–180 dienų	181–365 dienas	daugiau kaip 365 dienas		
22	Investuotojų išpirkimo teisės								
	a) Ar AIF suteikia investuotojams atsisakymo/išpirkimo teises įprastomis veiklos sąlygomis?						Taip	Ne	
	b) Kaip dažnai išperkamos investuotojų akcijos ar investiciniai vienetai (jei yra daug akcijų ar investicinių vienetų klasių, pateikti informaciją apie didžiausią akcijų klasę pagal GTV)?						[Pasirinkti vieną] Kasdien Kartą per savaitę Kas dvi savaites Kas mėnesį Kas ketvirtį Kas pusę metų Kartą per metus Kita Netaikoma		
	c) Koks yra įspėjimo laikotarpis dienomis investuotojams išpirkimo tikslais? (nurodyti vidutinį pagal turtą įvertintą įspėjimo laikotarpį, jei yra daug akcijų ar investicinių vienetų klasių)								

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
d) Koks yra investuotojams taikomas iššaldymo laikotarpis dienomis? (nurodyti vidutinį pagal turtą įvertintą išėjimo laikotarpį, jei yra daug akcijų ar investicinių vienetų klasių)			
23	Specialieji susitarimai ir palankesnės sąlygos		
a) Kokiai daliai AIF GTV taikomi toliau nurodyti susitarimai ataskaitų teikimo datą:		GTV %	
	Nelikvidaus turto izoliavimo sąskaitos		
	Išpirkimo apribojimai		
	Prekybos sustabdymas		
	Kiti nelikvidaus turto valdymo susitarimai (nurodyti)	[Tipas]	[%]
b) Nurodyti AIF turto grynojo turto vertės dalį, kuriai šiuo metu taikomi specialieji susitarimai dėl turto nelikvidumo pagal AIFVD 23 straipsnio 4 dalies a punktą, įskaitant nurodytą 25 klausimo a punkte.			
	Specialieji susitarimai kaip GTV %		
c) Ar yra investuotojų, kuriems suteikiamos palankesnės sąlygos arba teisė į palankesnes sąlygas (pvz., pagal papildomą susitarimą) ir kuriems dėl to taikomi informacijos atskleidimo AIF investuotojams reikalavimai pagal AIFVD 23 straipsnio 1 dalies j punktą?		(Taip arba ne)	
d) Jei teigiamai atsakėte į c punkto klausimą, nurodykite visą informaciją apie atitinkamas palankesnes sąlygas:			
	dėl informacijos atskleidimo/ataskaitų teikimo investuotojams		
	dėl skirtingų investuotojams taikomų likvidumo sąlygų		
	dėl skirtingų investuotojams taikomų mokesčių sąlygų		
	Kitos, nei pirmiau nurodyta, palankesnės sąlygos		

Duomenų tipas							Pateikiami duomenys	
24	Pateikti AIF investicinių vienetų nuosavybės suskirstymą pagal investuotojų grupes (AIF turto GTV %; nustatyti tikruosius savininkus, kai žinoma ar įmanoma)							
25	Likvidumo finansavimas							
	a) Pateikti AIF skolinimosi ir prieinamo piniginio finansavimo lėšų bendrą sumą (įskaitant visas panaudotas ir nepanaudotas, išsipareigotas ir neįsipareigotas kredito linijas, taip pat bet kokį finansavimą iki termino)							
	b) Paskirstyti a punkte nurodytą sumą toliau nurodytiems laikotarpiams, atsižvelgiant į ilgiausią laikotarpį, kuriuo kreditorius yra sutartimi išsipareigojęs teikti tokį finansavimą:							
	1 diena arba trumpesnis laikas	2–7 dienos	8–30 dienų	31–90 dienų	91–180 dienų	181–365 dienos	ilgiau kaip 365 dienos	
4. Skolinimasis ir pozicijų rizika								
26	Pasiskolintų piniginių lėšų ar vertybinių popierių vertė:							
	Neužtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos:							
	Užstatu užtikrintos/užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos – per pagrindinį maklerį:							
	Užstatu užtikrintos/užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos – per (atvirkštinio) atpirkimo sandorį:							
	Užstatu užtikrintos/užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos – kitais būdais:							
27	Skolinimosi, susijusio su finansinėmis priemonėmis, vertė							
	Išvestinės finansinės priemonės, kuriomis prekiaujama biržoje: bendroji pozicija atėmus pateiktą garantinę įmoką							
	Ne biržos išvestinės finansinės priemonės: bendroji pozicija atėmus pateiktą garantinę įmoką							

	Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
28	Vertybinių popierių, pasiskolintų trumposioms pozicijoms, vertė		
29	Finansinių ir (arba) teisinių struktūrų, kurias kontroliuoja AIF, kaip apibrėžta AIFVD 78 konstatuojamojoje dalyje, bendroji pozicija		
	<i>Finansinė ir (arba) teisinė struktūra</i>		
	<i>Finansinė ir (arba) teisinė struktūra</i>		
	<i>Finansinė ir (arba) teisinė struktūra</i>		
	...		
30	AIF finansinis svertas		
	a) apskaičiuotas pagal bendrąjį metodą		
	b) apskaičiuotas pagal išpareigojimų metodą		
	5. Operacinės ir kitos rizikos aspektai		
31	Bendras atvirų pozicijų skaičius		
32	Istorinis rizikos pobūdis		
	a) AIF bendroji investicijų grąža arba vidinė grąžos norma per ataskaitinį laikotarpį (išreikšta %, įskaitant valdymo ir sėkmės mokesčius)		
	Ataskaitinio laikotarpio pirmasis mėnuo		
	Ataskaitinio laikotarpio antrasis mėnuo		
	...		
	...		
	Paskutinis ataskaitinio laikotarpio mėnuo		
	b) AIF grynoji investicijų grąža arba vidinė grąžos norma per ataskaitinį laikotarpį (išreikšta %, atėmus valdymo ir sėkmės mokesčius)		
	Ataskaitinio laikotarpio pirmasis mėnuo		

Duomenų tipas		Pateikiami duomenys	
Ataskaitinio laikotarpio antrasis mėnuo			
...			
...			
Paskutinis ataskaitinio laikotarpio mėnuo			
c) AIF grynojo turto vertės pokytis per ataskaitinį laikotarpį (išreikštas %, įskaitant pasirašymų ir išpirkimų poveikį)			
Ataskaitinio laikotarpio pirmasis mėnuo			
Ataskaitinio laikotarpio antrasis mėnuo			
...			
...			
Paskutinis ataskaitinio laikotarpio mėnuo			
d) Pasirašymai per ataskaitinį laikotarpį			
Ataskaitinio laikotarpio pirmasis mėnuo			
Ataskaitinio laikotarpio antrasis mėnuo			
...			
...			
Paskutinis ataskaitinio laikotarpio mėnuo			
e) Išpirkimai per ataskaitinį laikotarpį			
Ataskaitinio laikotarpio pirmasis mėnuo			
Ataskaitinio laikotarpio antrasis mėnuo			
...			
...			
Paskutinis ataskaitinio laikotarpio mėnuo			

Piniginės vertės turėtų būti nurodomos AIF bazine valiuta.

Testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatai

Prašom pateikti **testavimo nepalankiausiomis sąlygomis**, atlikto pagal **Direktyvos 2011/61/ES 15 straipsnio 3 dalį, rezultatus** [AIFV užtikrina, kad nuolat būtų galima tinkamai nustatyti, išmatuoti, valdyti ir stebėti riziką, susijusią su kiekviena AIF investicine pozicija ir bendru jų poveikiu AIF portfeliiui, be kita ko, taikant atitinkamas testavimo nepalankiausiomis sąlygomis procedūras;] (laisvos formos tekstas)

--

Piniginės vertės turėtų būti nurodomos AIF bazine valiuta.

Prašom pateikti **testavimo nepalankiausiomis sąlygomis**, atlikto pagal **Direktyvos 2011/61/ES 16 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, rezultatus**. [AIFV periodiškai atlieka testavimą nepalankiausiomis sąlygomis esant įprastoms ir išskirtinėms likvidumo sąlygoms, kuris leidžia jiems įvertinti AIF likvidumo riziką ir atitinkamai stebėti AIF likvidumo riziką.] (laisvos formos tekstas)

--

Piniginės vertės turėtų būti nurodomos AIF bazine valiuta.

Su AIF susijusi informacija, kurią reikia pateikti kompetentingoms institucijoms

(Direktyvos 2011/61/ES 24 straipsnio 4 dalis)

	Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
1	Kokią procentinę užstato ir kitos kredito paramos priemonės, kuriuos ataskaitą teikiantis AIF pateikė sandorio šalims, sumos dalį sandorio šalys iš naujo įkeičia pagal hipotekos sutartį?		
	Skolinimasis ir pozicijų rizika		
2	Pasiskolintų piniginių lėšų ar vertybinių popierių vertė:		
	Neužtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos:		
	Užstatu užtikrintos/užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos – per pagrindinį maklerį:		
	Užstatu užtikrintos/užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos – per (atvirkštinio) atpirkimo sandorį:		
	Užstatu užtikrintos/užtikrintos pasiskolintos piniginės lėšos – kitais būdais:		
3	Skolinimosi, susijusio su finansinėmis priemonėmis, vertė		
	Išvestinės finansinės priemonės, kuriomis prekiaujama biržoje: bendroji pozicija atėmus pateiktą garantinę įmoką		

	Duomenų tipas	Pateikiami duomenys	
	Ne biržos išvestinės finansinės priemonės: bendroji pozicija atėmus pateiktą garantinę įmoką		
4	Penki didžiausi pinigų arba vertybinių popierių skolinimosi šaltiniai (trumposios pozicijos):		
	Didžiausias:		
	2-as pagal dydį:		
	3-as pagal dydį:		
	4-as pagal dydį:		
	5-as pagal dydį:		
5	Vertybinių popierių, pasiskolintų trumposioms pozicijoms, vertė		
6	Finansinių ir (arba) teisinių struktūrų, kurias kontroliuoja AIF, kaip apibrėžta AIFVD 78 konstatuojamojoje dalyje, bendroji pozicija		
	<i>Finansinė ir (arba) teisinė struktūra</i>		
	<i>Finansinė ir (arba) teisinė struktūra</i>		
	<i>Finansinė ir (arba) teisinė struktūra</i>		
	...		
7	AIF finansinis svertas:		
	a) pagal bendrąjį metodą		
	b) pagal įsipareigojimų metodą		

Piniginės vertės turėtų būti nurodomos AIF bazine valiuta.